

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.6.2012 r.
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG i 82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2012) 166 final}
{SWD(2012) 167 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Kryzys finansowy był poważnym testem umiejętności radzenia sobie przez krajowe i unijne organy z problemami w instytucjach bankowych. W międzyczasie nastąpiła integracja unijnych rynków finansowych do takiego stopnia, że wstrząsy na rynku krajowym w jednym państwie członkowskim mogą błyskawicznie przenosić się na inne państwa członkowskie.

W tym kontekście w październiku 2010 r. Komisja wydała komunikat¹ określający plany unijnych ram zarządzania w sytuacji kryzysu w sektorze finansowym. Dzięki unijnym ramom organy byłyby wyposażone we wspólne i skuteczne narzędzia oraz dysponowałyby uprawnieniami w zakresie zapobiegania kryzysom bankowym, utrzymywania stabilności finansowej i ograniczania do minimum narażenia podatników na straty w wypadku niewypłacalności.

Na szczelbu międzynarodowym przywódcy państw grupy G-20 wezwali do „przeglądu systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz prawa upadłościowego w związku z niedawnymi wydarzeniami w celu dopilnowania, by umożliwiły one zorganizowaną likwidację dużych i złożonych instytucji transgranicznych”². W listopadzie 2011 r. w Cannes przywódcy zatwierdzili sporządzony przez Radę Stabilności Finansowej dokument „Kluczowe atrybuty skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych” (ang. „*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*”, dalej „kluczowe atrybuty”)³. Określono w nim podstawowe elementy uznane przez Radę Stabilności Finansowej za niezbędne do stworzenia skutecznego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ustanowienie takich systemów powinno umożliwić właściwym organom przeprowadzanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych bez narażania podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom, przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości istotnych funkcji gospodarczych tych instytucji. W czerwcu 2012 r. przywódcy państw grupy G-20 mają rozpocząć prace nad oceną postępu we wdrażaniu tych przepisów w poszczególnych jurysdykcjach.

W czerwcu 2010 r. Parlament Europejski przyjął sprawozdanie z własnej inicjatywy w sprawie zaleceń dotyczących transgranicznego zarządzania kryzysowego w sektorze bankowym⁴. W sprawozdaniu podkreślono potrzebę stworzenia unijnych ram zarządzania bankami doświadczającymi trudności finansowych oraz zalecono zwiększenie integracji i spójności w zakresie wymogów dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uzgodnień stosowanych w odniesieniu do instytucji transgranicznych. W grudniu 2010 r. Rada (ECOFIN) przyjęła konkluzje⁵, w których wezwała do stworzenia unijnych ram dotyczących zapobiegania kryzysom, zarządzania nimi i ich rozwiązywania. W konkluzjach podkreślono, że ramy powinny mieć zastosowanie w odniesieniu do banków bez względu na ich wielkość, przyczyniać się do zacieśnienia współpracy transgranicznej i składać się z

---

¹ COM(2010) 579 wersja ostateczna.

² Deklaracja przywódców państw grupy G-20 przyjęta podczas szczytu w sprawie rynków finansowych i gospodarki światowej w kwietniu 2009 r.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006(INI))

⁵ 17006/1/10

trzech filarów (środki przygotowawcze i zapobiegawcze, środki wczesnej interwencji oraz instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji). Celem tych ram powinno być „zachowanie stabilności finansowej poprzez ochronę zaufania ze strony społeczeństwa i rynku; priorytetowe traktowanie kwestii zapobiegania i przygotowań; zapewnienie wiarygodnych narzędzi postępowania naprawczego; umożliwienie szybkich i zdecydowanych działań; zmniejszenie pokusy nadużyć i zminimalizowanie – w jak najpełniejszym zakresie – ogólnych kosztów dla publicznych środków finansowych poprzez zapewnienie sprawiedliwego podziału obciążenia między zainteresowane strony z sektora instytucji finansowych; przyczynienie się do sprawnej reorganizacji kryzysowej grup transgranicznych; zapewnienie pewności prawa oraz ograniczenie zakłóceń konkurencji”.

Ponadto w drugiej połowie 2012 r. grupa wysokiego szczebla ma przedłożyć Komisji sprawozdanie oceniające, czy poza przeprowadzonymi obecnie reformami regulacyjnymi, reformy strukturalne unijnych banków doprowadziłyby do zwiększenia stabilności finansowej, poprawy skuteczności i ochrony konsumentów⁶. Przedstawione przez grupę wnioski zostaną poddane odrębnej ocenie po zakończeniu prac.

Wreszcie, w dniu 30 maja 2012 r. Komisja poinformowała o swoim zamiarze rozpoczęcia procesu, który „określi główne kroki w kierunku pełnej unii gospodarczej i walutowej, między innymi, dążenie do unii bankowej posiadającej system zintegrowanego nadzoru i jednolity system gwarancji depozytów”⁷.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

W latach 2008-2012 służby Komisji przeprowadziły szereg konsultacji i dyskusji z ekspertami i najważniejszymi zainteresowanymi stronami w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. W styczniu 2011 r. na potrzeby konsultacji opublikowano dokument roboczy służb Komisji, w którym szczegółowo przedstawiono potencjalne warianty strategiczne rozpatrywane przez służby Komisji. Dokument ten stanowił ostatnią konsultację społeczną przed przyjęciem wniosku. Konsultacja zakończyła się dnia 3 marca 2011 r. W sprawie jednego z instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tzw. instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w kwietniu 2012 r. zorganizowano ukierunkowane dyskusje z ekspertami z państw członkowskich, sektora bankowego, środowisk akademickich i firmami prawnymi. Dyskusje dotyczyły kluczowych parametrów instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w tym w szczególności warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zakresu umorzenia lub konwersji długu, jego potencjalnego minimalnego poziomu, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grup, a także zasady praw nabytych. Dokumenty dotyczące konsultacji społecznych są dostępne na stronie internetowej Komisji Europejskiej⁸.

Na tej podstawie Komisja przygotowała załączony wniosek ustawodawczy. Służby Komisji sporządziły również ocenę skutków do celów niniejszego wniosku, która jest dostępna na stronie internetowej Komisji Europejskiej⁹.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

Uwagi przedstawione przez Radę ds. Ocen Skutków w pierwszej i drugiej opinii w maju i czerwcu 2011 r. zostały uwzględnione. Ponadto ocena skutków została zaktualizowana, tak aby odzwierciedlała najnowsze wnioski międzynarodowych forów, a także uwzględniała wyniki dyskusji na temat instrumentu umorzenia lub konwersji długu, które odbyły się w kwietniu 2012 r. Konkretnie, w zmienionej ocenie skutków poprawiono opis kontekstu prawno-instytucjonalnego dzięki sprecyzowaniu obowiązków krajowych organów nadzoru i organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz związków pomiędzy wnioskiem w sprawie umorzenia lub konwersji długu, a planowanymi wymogami dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych. W ocenie skutków dokładniej objaśniono warianty strategiczne, w szczególności wariant związany z instrumentem umorzenia lub konwersji długu. Ocenę skutków uzupełniono również o wnioski na temat wpływu instrumentu umorzenia lub konwersji długu na koszty finansowania banków i przedsiębiorstw innych niż finansowe (MŚP). O dodatkowe informacje uzupełniono również sekcję dotyczącą spójności wniosku z innymi wnioskami legislacyjnymi. Wreszcie, dokładniej objaśniono również mechanizmy monitorowania i oceny dzięki wskazaniu najważniejszych wskaźników, które mają być monitorowane.

Z oceny skutków wynikają następujące wnioski:

- Dzięki proponowanym unijnym ramom dotyczącym restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków osiągnięte zostaną cele, jakimi są zwiększenie stabilności finansowej, ograniczenie pokusy nadużycia, ochrona deponentów i podstawowych usług bankowych, zapewnienie oszczędności środków publicznych i ochrona rynku wewnętrznego dla instytucji finansowych.
- Oczekuje się, że wspomniane ramy przyniosą pozytywne skutki społeczne: po pierwsze, ograniczając prawdopodobieństwo wystąpienia systemowego kryzysu bankowego i zapobiegając spadkowi dobrobytu gospodarczego, który następuje w wyniku kryzysu bankowego; a po drugie, minimalizując narażenie podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom.
- Koszty wspomnianych ram obejmują potencjalny wzrost kosztów finansowania instytucji z powodu zniesienia domniemanej pewności udzielenia przez państwo wsparcia, a także koszty związane z mechanizmami finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Instytucje mogą przenosić te wyższe koszty na klientów lub akcjonariuszy, obniżając oprocentowanie depozytów, podwyższając oprocentowanie kredytów i opłaty bankowe lub ograniczając stopy zwrotu z kapitału własnego. Konkurencja może jednak ograniczyć możliwość przenoszenia przez instytucje całości tych kosztów. Potencjalne korzyści ram dla dobrobytu gospodarczego w długim okresie, wynikające z mniejszego prawdopodobieństwa wystąpienia kryzysu systemowego, są znacznie wyższe niż potencjalne koszty.

3. OGÓLNE WYJAŚNIENIE: RAMY DOTYCZĄCE RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Potrzeba stworzenia skutecznych ram dotyczących działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Banki i firmy inwestycyjne (dalej „instytucje”) świadczą obywatelom, przedsiębiorstwom i całej gospodarce ważne usługi (takie jak przyjmowanie depozytów, udzielanie pożyczek i obsługa systemów płatniczych). Prowadzenie działalności przez te instytucje w dużej mierze opiera się na zaufaniu. W związku z tym mogą one błyskawicznie utracić rentowność, jeśli klienci i kontrahenci przestaną wierzyć w zdolność instytucji do wywiązywania się ze swoich zobowiązań. W przypadku upadłości likwidacja banku powinna zostać przeprowadzona zgodnie z zwykłymi procedurami upadłościowymi. Zakres wzajemnych zależności pomiędzy instytucjami stwarza jednak ryzyko wystąpienia kryzysu systemowego, gdy problemy jednego banku przenoszą się na cały system. Ze względu na to ryzyko systemowe i ważne funkcje gospodarcze pełnione przez instytucje, zwykła procedura upadłościowa nie zawsze jest odpowiednim rozwiązaniem, a brak skutecznych narzędzi zarządzania instytucjami znajdującymi się w sytuacji kryzysowej zbyt często prowadził do korzystania ze środków publicznych w celu przywrócenia zaufania nawet do stosunkowo niewielkich instytucji, by zagwarantować, że efekt domina w postaci kolejnych przypadków upadłości instytucji nie będzie miał poważnych negatywnych skutków dla gospodarki realnej.

Zatem aby zarządzać upadłością banków w sposób zorganizowany i uniknąć zagrożenia dla innych instytucji, niezbędne są skuteczne ramy polityki. Celem tych ram polityki byłoby wyposażenie właściwych organów we wspólne i skuteczne narzędzia oraz uprawnienia w

zakresie zapobiegania kryzysom bankowym, utrzymywania stabilności finansowej i ograniczania do minimum narażenia podatników na straty.

Przygotowanie i zapobieganie, wczesna interwencja oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

W tym celu uprawnienia, jakimi dysponowałyby właściwe organy, powinny obejmować trzy elementy: (i) działania przygotowawcze i plany mające na celu ograniczenie do minimum ryzyka wystąpienia problemów (przygotowanie i zapobieganie¹⁰)(ii) na początkowym etapie wystąpienia problemów, uprawnienia do zatrzymania pogarszania się sytuacji banku na wczesnym etapie, tak aby uniknąć niewypłacalności (wczesna interwencja); oraz (iii) jeżeli niewypłacalność stanowi powód do zaniepokojenia w ogólnym interesie publicznym (zdefiniowanym w art. 27 i 28), jasno określone środki reorganizacji lub uporządkowanej likwidacji banku, przy jednoczesnym zachowaniu jego funkcji krytycznych i maksymalnym ograniczeniu narażenia podatników na straty w wypadku niewypłacalności (restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja). Uprawnienia te stanowią łącznie skuteczne ramy prowadzenia działań naprawczych w odniesieniu do instytucji, oraz w stosownych przypadkach ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponieważ zagrożenie, jakie stanowią poszczególne banki dla stabilności finansowej, nie może zostać w pełni oszacowane z wyprzedzeniem, właściwe organy powinny dysponować tymi uprawnieniami w odniesieniu do każdego banku, niezależnie od jego wielkości czy zakresu działalności.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja – specjalny system upadłościowy w odniesieniu do instytucji

W większości państw banki i przedsiębiorstwa inne niż banki znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej są obejmowane zwykłym postępowaniem upadłościowym. Postępowanie to pozwala na reorganizację przedsiębiorstwa (co oznacza uzgodnioną z wierzycielami redukcję jego długu) albo na jego likwidację i podział strat pomiędzy wierzycieli, bądź jednoczesną reorganizacją i likwidacją. We wszystkich przypadkach roszczenia wierzycieli i akcjonariuszy nie zostają w pełni zaspokojone. Jak wynika jednak z doświadczenia uzyskanego podczas różnych kryzysów bankowych, przepisy dotyczące niewypłacalności nie zawsze pozwalają na skuteczne postępowanie w przypadku upadłości instytucji finansowych, ponieważ nie uwzględnia się w nich we właściwym zakresie potrzeby unikania zagrożeń dla stabilności finansowej, dalszego świadczenia podstawowych usług czy ochrony deponentów. Ponadto postępowania upadłościowe są postępowaniami długotrwałymi i w przypadku reorganizacji wymagają trudnych negocjacji i uzgodnień z wierzycielami, z potencjalną szkodą dla dłużników i wierzycieli pod względem opóźnień, kosztów i wyników postępowania.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja jest alternatywą dla zwykłego postępowania upadłościowego oraz środkiem służącym restrukturyzacji lub likwidacji banku będącego na progu upadłości, którego upadłość stanowiłaby powód do zaniepokojenia w kontekście ogólnego interesu publicznego (zagrożenie dla stabilności finansowej, ciągłości pełnienia funkcji krytycznych banku lub bezpieczeństwa depozytów, aktywów klientów i finansów publicznych)¹¹. Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja powinna zatem prowadzić do

---

¹⁰ W tym kontekście „zapobieganie” oznacza unikanie nieuporządkowanej likwidacji, która mogłaby prowadzić do zachwiania stabilności finansowej, a nie pełne wykluczenie upadłości.

¹¹ Jeżeli organy uznają, że nie ma zagrożenia dla stabilności finansowej ani dla podatników, bank (lub jego części) mogą zostać objęte zwykłym postępowaniem upadłościowym.

uzyskania w odniesieniu do instytucji wyników podobnych do wyników zwykłego postępowania upadłościowego, uwzględniając przepisy dotyczące pomocy państwa, w zakresie podziału strat pomiędzy akcjonariuszy i wierzycieli, zachowując jednocześnie stabilność finansową i ograniczając narażenie podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom. W procedurze tej należy zapewnić pewność prawa, przejrzystość i przewidywalność w zakresie traktowania akcjonariuszy i wierzycieli banku oraz zachować wartość, która mogłaby zostać utracona w przypadku upadłości. Ponadto dzięki zniesieniu domniemanej pewności ratowania instytucji ze środków publicznych, możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zachęcić nieubezpieczonych wierzycieli do dokładniejszej oceny ryzyka wiążącego się z ich inwestycjami. Ponadto opracowanie krajowych mechanizmów finansowania na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa zapewni możliwość osiągnięcia ogólnych celów ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Równowaga pomiędzy zapewnieniem przewidywalności dla inwestorów a swobodą uznania organów

W celu ochrony istniejących praw własności bank powinien zostać objęty restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w momencie jak najbardziej zbliżonym do niewypłacalności, a więc na progu upadłości. Ocena momentu uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może jednak zależeć od szeregu zmiennych i czynników związanych z panującymi warunkami rynkowymi i specyficznymi kwestiami dotyczącymi płynności lub wypłacalności, co oznacza, że organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien dysponować określonym zakresem swobody uznania. W podobny sposób konkretne działania podejmowane w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny być z góry określone w odniesieniu do poszczególnych banków, powinny być natomiast podejmowane na podstawie konkretnych okoliczności.

Aby zapewnić wystarczający poziom spójności w zakresie przeprowadzania przez organy krajowe restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, potrzebne są unijne ramy przewidujące podobne narzędzia, zasady i procedury. Podczas opracowywania tych ram należy wypracować równowagę pomiędzy swobodą uznania organów nadzoru niezbędną przy uwzględnianiu specyfiki poszczególnych przypadków, zapewnianiu równych szans, a także zachowaniu integralności jednolitego rynku. Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego (EUNB) należy powierzyć jasno określone zadania: wydawanie wytycznych i standardów technicznych celem zapewniania jednolitego wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestnictwo w planowaniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich instytucji transgranicznych oraz wypełnianie obowiązku wiążącej mediacji w przypadku braku zgody między organami krajowymi co do stosowania ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymaga wreszcie wystarczających środków finansowych, na przykład w celu wydania gwarancji lub udzielenia krótkoterminowych pożyczek pozwalających na odzyskanie rentowności kluczowych części podmiotu objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Zasadniczo środki te powinien zapewnić sektor bankowy w sprawiedliwy i proporcjonalny sposób oraz, w miarę możliwości (uwzględniając koszty dla gospodarki), z wyprzedzeniem. Środki te łącznie gwarantują, że niezależnie od działania podjętego w ramach restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji, jego koszty ponoszą w pierwszej kolejności same instytucje, ich właściciele i inwestorzy.

Rynek wewnętrzny – sposób traktowania grup transgranicznych

W skład grup transgranicznych wchodzi instytucje z siedzibą w różnych państwach członkowskich. Istnienie grup transgranicznych w Europie uznaje się w ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za jeden z kluczowych czynników integracji unijnych rynków finansowych. Ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają specjalne zasady w odniesieniu do grup transgranicznych dotyczące etapu przygotowań i zapobiegania (art. 7, 8, 11, 12 i 15), wczesnej interwencji (art. 25) oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 80–83). Ustanawiają również zasady dotyczące przenoszenia aktywów pomiędzy podmiotami powiązаныmi z grupą w okresie trudności finansowych (art. 16–22).

Zasady dotyczące grup mają na celu wyważenie interesów przeprowadzenia, w razie potrzeby, skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy, zachowując stabilność finansową zarówno w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, jak i w całej Unii. Skuteczne metody prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych są jedynym sposobem osiągnięcia stabilności finansowej w Unii, a co za tym idzie, poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego również w czasie kryzysu. W szczególności, nie negując niezbędnych zabezpieczeń dla przyjmujących państw członkowskich, w celu zapewnienia szybkiej i skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy, pozwalającej ograniczyć do minimum utratę wartości w odniesieniu do grupy, organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy należy przyznać istotną rolę.

Niezależnie od istotnej roli przyznanej organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, interesy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w przyjmującym państwie członkowskim będą w wystarczającym stopniu uwzględniane dzięki: a) przyjęciu uzgodnień dotyczących współpracy organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dzięki utworzeniu kolegiów organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji; b) ustaleniu, że stabilność finansowa we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, musi zostać uwzględniona przy podejmowaniu decyzji dotyczących grup; c) jasnemu określeniu procesu podejmowania decyzji pozwalającego wszystkim organom przedstawić swoje opinie, przy jednoczesnym zapewnieniu podjęcia jednej decyzji w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy; oraz d) ustanowieniu mechanizmów rozstrzygania konfliktów pomiędzy organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (mediacja EUNB).

EUNB¹² będzie wypełniać obowiązki wiążącej mediacji przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010, w szczególności w art. 19. W tym kontekście zastosowanie mają wszystkie odpowiednie zasady przewidziane w tym rozporządzeniu, w tym art. 38 i art. 44 ust. 1.

---

¹² W celu dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane w EUNB oraz w celu złagodzenia konfliktów interesów, w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się zmiany mające na celu uwzględnienie krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pojęciu właściwych organów ustanowionym w tym rozporządzeniu.

Wszystkie te mechanizmy powinny zagwarantować, że restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja grupy bądź udzielenie wsparcia finansowego pomiędzy powiązаныmi instytucjami nie ma negatywnego wpływu na żadną część grupy, a kwestia stabilności finansowej państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zależne, jest uwzględniana.

4. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

4.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną wniosku jest art. 114 TFUE umożliwiający przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Wniosek harmonizuje przepisy krajowe dotyczące działań naprawczych podejmowanych w stosunku do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz dotyczące ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stopniu koniecznym do dopilnowania, by państwa członkowskie dysponowały takimi samymi instrumentami i procedurami pozwalającymi podjąć skuteczne działania w przypadku upadłości przedsiębiorstw o znaczeniu systemowym. W ten sposób zharmonizowane ramy powinny wspierać stabilność finansową na rynku wewnętrznym dzięki zapewnieniu minimalnej zdolności do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji we wszystkich państwach członkowskich i usprawnieniu współpracy pomiędzy krajowymi organami w przypadku prowadzenia działań dotyczących upadłości grup transgranicznych.

Właściwą podstawę prawną stanowi zatem art. 114 TFUE.

4.2. Subsidiarity

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Jedynie działanie na poziomie Unii może zagwarantować, że państwa członkowskie będą stosowały porównywalne środki w przypadku podejmowania działań względem instytucji będących na progu upadłości. Mimo iż sektor bankowy w Unii jest wysoce zintegrowany, systemy postępowania w przypadku kryzysów bankowych są regulowane przepisami krajowymi i znacznie się różnią. Obecnie w wielu krajowych systemach prawnych organy nie dysponują uprawnieniami niezbędnymi w celu przeprowadzenia przez nie w zorganizowany sposób likwidacji instytucji finansowych, przy utrzymaniu usług niezbędnych dla zachowania stabilności finansowej i ograniczeniu do minimum narażenia podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom. Tak odmienne przepisy krajowe utrudniają skuteczne radzenie sobie z kryzysami o wymiarze transgranicznym, komplikując mechanizmy współpracy między organami państwa rodzimego i organami państwa przyjmującego.

Ponadto znaczne różnice w krajowych procedurach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą prowadzić do niedopuszczalnego zagrożenia dla stabilności finansowej i dla skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych. Z uwagi na to, iż odpowiednie unijne mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

wymagają znacznej harmonizacji krajowych praktyk i procedur, stosowne jest zaproponowanie przez Unię niezbędnego działania legislacyjnego. Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja są jednak ściśle związane z obszarami prawa krajowego nieobjętymi harmonizacją, takimi jak prawo upadłościowe i prawo własności. Dyrektywa jest zatem odpowiednim instrumentem prawnym, ponieważ transpozycja jest niezbędna do zagwarantowania, że wspomniane ramy zostaną wdrożone w sposób zapewniający osiągnięcie zamierzonego celu, zgodnie ze specyfiką odnośnych krajowych systemów prawnych.

4.3. Proporcjonalność

Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

Bank, którego upadłość ogłoszono, powinien podlegać zwykłym procedurom upadłościowym jak każde inne przedsiębiorstwo. Sektor bankowy ma jednak odmienny charakter od większość gałęzi sektora prywatnego, gdyż w gospodarce pełni funkcje krytyczne i jest szczególnie podatny na kryzysy systemowe. Ze względu na te właściwości likwidacja banku może mieć poważniejsze konsekwencje niż opuszczenie rynku przez inne przedsiębiorstwa. Może to uzasadniać odwołanie się do specjalnych zasad i procedur na wypadek kryzysu bankowego.

Z uwagi na to, że nie można z całą pewnością ocenić znaczenia systemowego upadłości banku z wyprzedzeniem, zaproponowane ramy zarządzania w sytuacjach kryzysowych powinny mieć zasadniczo zastosowanie do wszystkich instytucji bankowych, niezależnie od ich wielkości i złożoności. Jeżeli z całą pewnością można stwierdzić, że upadłość instytucji o globalnej wielkości, znaczeniu dla rynku i powiązaniach z innymi instytucjami spowodowałaby znaczące zakłócenia w systemie finansowym na świecie oraz miałyby negatywne skutki gospodarcze w wielu państwach, oznacza to również, że jednoczesna upadłość w powszechnym kryzysie wielu małych instytucji stanowiących istotną część sektora bankowego w danym państwie również może mieć katastrofalne skutki dla gospodarki. Ramy gwarantują zatem, że organy nadzoru oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dysponują specjalnymi zasadami i procedurami dotyczącymi skutecznego postępowania w przypadku upadłości lub zagrożenia upadłością każdego banku w okolicznościach ryzyka systemowego. W kontekście planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także stosując poszczególne dostępne im instrumenty, organy krajowe uwzględniają ekspozycję na ryzyko, wielkość i wzajemne powiązania banku, tak aby zapewnić właściwe stosowanie systemu.

Proponowane przepisy są zatem proporcjonalne do tego, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Ponadto ograniczenia praw własności, które mogą wynikać z wykonania proponowanych uprawnień, muszą być zgodne z Kartą praw podstawowych, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości. Z tego powodu moment uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być jak najbardziej zbliżony do niewypłacalności, a wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinno być ograniczone do stopnia niezbędnego do osiągnięcia celu w interesie ogólnym, mianowicie celu utrzymania stabilności finansowej w Unii.

4.4. Szczegółowe omówienie wniosku

4.4.1. *Przedmiot i zakres stosowania (art. 1)*

Wniosek dotyczy kwestii zarządzania w sytuacji kryzysowej (przygotowanie, działania naprawcze oraz restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja) w odniesieniu do wszystkich instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych. Zakres wniosku jest identyczny z zakresem dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych¹³, które harmonizują wymogi ostrożnościowe obowiązujące instytucje, w tym instytucje finansowe należące do grupy bankowej, oraz firmy inwestycyjne. Firmy inwestycyjne muszą być objęte wspomnianymi ramami, ponieważ – jak pokazał przypadek upadłości Lehman Brothers – upadłość takich przedsiębiorstw może mieć poważne konsekwencje dla całego systemu finansowego. Ponadto uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również zastosowanie do spółek holdingowych, jeżeli co najmniej jedna zależna instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna spełnia warunki uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotu dominującego jest konieczne celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej jednego z jej przedsiębiorstw zależnych lub celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy.

4.4.2. *Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 3)*

Wniosek zobowiązuje państwa członkowskie do przekazania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organom administracji publicznej w celu dopilnowania, by cele planowanych ram mogły zostać osiągnięte w odpowiednim terminie. Wniosek nie określa konkretnego organu, który należy wyznaczyć jako organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ponieważ nie jest to konieczne dla zapewnienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i naruszałoby porządek konstytucyjny i administracyjny państw członkowskich. Dlatego państwa członkowskie mają swobodę przy wyznaczaniu swoich organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na przykład krajowych banków centralnych, organów nadzoru finansowego, systemów gwarancji depozytów, ministerstw finansów lub specjalnych organów.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą musiały posiadać odpowiednią wiedzę specjalistyczną i zasoby do poprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie krajowym i transgranicznym. Ze względu na prawdopodobieństwo wystąpienia konfliktu interesów wprowadza się obowiązek funkcjonalnego oddzielenia działalności związanej z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją od innego rodzaju działalności wyznaczonego organu.

4.4.3. *Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 5–13)*

Wczesne działania na podstawie planu naprawy mogą zapobiec eskalacji problemów i ograniczyć ryzyko upadłości banku. Instytucje będą zobowiązane do opracowania planów naprawy określających uzgodnienia i środki umożliwiające im wczesne podjęcie działań w celu przywrócenia długoterminowej rentowności w przypadku istotnego pogorszenia się ich

---

¹³ Dyrektywa 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywa 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych.

sytuacji finansowej. Grupy będą zobowiązane do opracowania planów zarówno na poziomie grupy, jak i na poziomie poszczególnych instytucji należących do grupy. Organy nadzoru będą oceniać i zatwierdzać plany naprawy.

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozwolą na przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji ograniczając do minimum narażenie podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom, przy jednoczesnej ochronie istotnych funkcji gospodarczych. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, sporządzony przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we współpracy z organami nadzoru w okresie występowania normalnych warunków rynkowych, będzie określać warianty przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji w przypadku szeregu scenariuszy rozwoju sytuacji, w tym w przypadku kryzysu systemowego. Takie plany powinny obejmować szczegóły dotyczące stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz sposoby zapewnienia ciągłości funkcji krytycznych. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy będą obejmować plan dla grupy oraz plany dla każdej instytucji należącej do grupy.

4.4.4. Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 14–16)

Na podstawie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oceniają, czy można przeprowadzić skuteczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację instytucji lub grupy. Jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wskażą znaczące przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy, mogą one zobowiązać daną instytucję lub grupę do podjęcia środków w celu ułatwienia ich restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Takie środki mogą między innymi obejmować: ograniczenie złożoności poprzez zmiany struktur prawnych lub operacyjnych, aby zagwarantować możliwość prawnego i gospodarczego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji; sporządzenie umów dotyczących usług, aby zagwarantować świadczenie funkcji krytycznych; ograniczenie maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym; nałożenie wymogów w zakresie sprawozdawczości; ograniczenie lub zaprzestanie prowadzenia istniejących lub proponowanych rodzajów działalności; ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania lub sprzedaży nowych linii biznesowych lub produktów; a także emisję dodatkowych instrumentów kapitału zamiennego.

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup wymaga koordynacji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, przeprowadzenia przez nie konsultacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla przedsiębiorstw zależnych, innymi odpowiednimi właściwymi organami oraz z EUNB, a także dokonania przez wszystkie te organy wspólnej oceny.

EUNB odegra istotną rolę w zagwarantowaniu spójnego stosowania w państwach członkowskich oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień prewencyjnych przez właściwe organy. Konkretnie, zadaniem EUNB będzie opracowanie standardów technicznych określających parametry oceny systemowych skutków planów restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji oraz standardów technicznych określających kwestie wymagające zbadania na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grupy.

4.4.5. *Wsparcie finansowe w ramach grupy (art. 17-23)*

Celem wniosku jest usunięcie obecnych ograniczeń prawnych w zakresie udzielania wsparcia finansowego podmiotowi należącemu do grupy przez inny podmiot należący do tej grupy. Instytucje działające w ramach grupy będą mogły zawierać umowy o udzielenie wsparcia finansowego (w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenia w transakcji) innym podmiotom należącym do grupy, które doświadczają trudności finansowych. Taka wczesna pomoc finansowa może zaradzić narastającym problemom finansowym poszczególnych podmiotów należących do grupy. Umowa może zostać najpierw przedłożona do zatwierdzenia przez zgromadzenie akcjonariuszy wszystkich uczestniczących podmiotów zgodnie z prawem krajowym i upoważni organy zarządzające do udzielenia w razie potrzeby wsparcia finansowego zgodnie z warunkami umowy. W ten sposób zwiększy się pewność prawa, ponieważ będzie jasne, kiedy i jak można udzielać takiego wsparcia finansowego. Umowy są dobrowolne i umożliwiają grupom bankowym ocenę, czy takie uzgodnienia leżałyby w interesie grupy (grupa może być bardziej lub mniej zintegrowana i w mniejszym lub większym zakresie realizować wspólną strategię) oraz ustalenie, które przedsiębiorstwa powinny być stroną takiej umowy (właściwe może być wyłączenie przedsiębiorstw, które prowadzą bardziej ryzykowną działalność).

W ramach zabezpieczenia organ sprawujący nadzór nad podmiotem udzielającym wsparcia będzie posiadać uprawnienie do zakazania lub ograniczenia wsparcia finansowego zgodnie z umową, jeśli przeniesienie to zagraża płynności lub wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia lub zagraża stabilności finansowej.

4.4.6. *Wczesna interwencja – zarządca nadzwyczajny (art. 23-26)*

Wniosek rozszerza uprawnienia organów nadzoru, jeśli chodzi o interwencję na wczesnym etapie w przypadkach, gdy pogarsza się sytuacja finansowa lub wypłacalność instytucji. Uprawnienia omawiane we wniosku uzupełniają uprawnienia przekazane organom nadzoru zgodnie z art. 136 odpowiedniej dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych. Uprawnienia te nie naruszają żadnych praw ani obowiązków proceduralnych ustanowionych zgodnie z prawem spółek.

Uprawnienia do wczesnej interwencji obejmują uprawnienie do zwrócenia się do instytucji o wdrożenie uzgodnień i środków określonych w planie naprawy; o opracowanie programu działania i harmonogramu jego wdrożenia; o zobowiązanie zarządu do zwołania, lub bezpośredniego zwołania, zgromadzenia akcjonariuszy, zaproponowania porządku obrad i przyjęcia określonych decyzji; a także uprawnienie do zwrócenia się do instytucji o opracowanie wraz z jej wierzycielami planu restrukturyzacji zadłużenia.

Ponadto organ nadzoru dysponowałby uprawnieniem do wyznaczenia na czas określony zarządcy specjalnego, w przypadku stwierdzenia, że wypłacalność instytucji jest w wystarczającym stopniu zagrożona. Podstawowym zadaniem zarządcy nadzwyczajnego jest przywrócenie stabilnej sytuacji finansowej instytucji oraz rzetelne i ostrożne zarządzanie jej działalnością. Zarządca specjalny zastąpi zarząd instytucji oraz będzie posiadał wszelkie uprawnienia przysługujące zarządowi bez uszczerbku dla praw zwykłych akcjonariuszy.

Uprawnienie do wyznaczenia zarządcy nadzwyczajnego będzie służyć jako element dyscyplinujący zarząd i akcjonariuszy oraz jako środek wspierania rozwiązań sektora prywatnego dla problemów, które w przypadku niezajęcia się nimi mogłyby doprowadzić do upadłości instytucji.

4.4.7. Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 27)

We wniosku ustanawia się wspólne parametry dotyczące zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy będą mogły podjąć działanie, jeśli instytucja jest niewypłacalna lub jest na progu niewypłacalności w takim stopniu, że jeżeli nie zostanie podjęte żadne działanie, w niedalekiej przyszłości będzie niewypłacalna.

Oprócz tego niezbędne jest dopilnowanie, by środki inwazyjne były uruchamiane jedynie wtedy, gdy uzasadniona jest ingerencja w prawa akcjonariuszy i innych zainteresowanych podmiotów. Dlatego środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być wdrażane jedynie wtedy, gdy instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością i nie ma innych rozwiązań, które pozwoliłyby przywrócić stabilną sytuację instytucji w rozsądnym terminie. Ponadto interwencja za pomocą środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi być uzasadniona względami interesu publicznego zdefiniowanego w art. 28.

4.4.8. Zasady ogólne – w szczególności nie pogorszenie sytuacji wierzycieli (art. 29)

Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają szereg zasad ogólnych, których będą musiały przestrzegać organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zasady te dotyczą między innymi podziału strat oraz sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli, a także potencjalnych skutków zastosowania instrumentów w odniesieniu do zarządu instytucji.

Zgodnie z ramami dotyczącymi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji straty stwierdzone w procesie wyceny (art. 30) mają zostać podzielone pomiędzy akcjonariuszy i wierzycieli instytucji zgodnie z hierarchią roszczeń ustanowioną w poszczególnych krajowych systemach upadłościowych. Jednakże, jak wskazano powyżej (zob. pkt 3), zwykłe systemy upadłościowe nie uwzględniają w wystarczającym stopniu stabilności finansowej lub innych kwestii związanych z interesem publicznym. Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają zatem określone zasady podziału strat, które musiałyby być przestrzegane niezależnie od zasad przewidzianych w poszczególnych krajowych systemach upadłościowych. Zasady te są następujące: a) straty powinny być w pierwszej kolejności przypisywane w całości akcjonariuszom, a następnie wierzycielom oraz b) sposób traktowania wierzycieli należących do tej samej kategorii może się różnić, jeżeli uzasadniają to względy interesu publicznego, a w szczególności konieczność wsparcia stabilności finansowej. Zasady te mają zastosowanie do wszystkich instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto w odniesieniu do instrumentu umorzenia lub konwersji długu w ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia się bardziej szczegółową hierarchię roszczeń (art. 43). Bardziej szczegółowa hierarchia roszczeń będzie stanowić uzupełnienie hierarchii roszczeń ustanowionej w prawie upadłościowym obowiązującym w poszczególnych krajach, a w razie potrzeby ją zastąpi.

W przypadku gdy roszczenie wierzycieli zostanie zaspokojone na gorszych warunkach, niż gdyby instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, organy muszą dopilnować, by wierzycielom wypłacono różnicę. Ewentualna rekompensata wypłacana jest z mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zasada przypisywania w pierwszej kolejności strat akcjonariuszom, a dopiero później wierzycielom oraz to, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji musi zostać podjęte przed skorzystaniem z nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, odgrywają zasadniczą rolę w osiągnięciu celu, jakim jest ograniczenie do minimum narażenia podatników na straty (art. 29).

4.4.9. Wycena (art. 30)

Podstawą zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wycena realnej wartości aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. W tym celu w ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziano wycenę na podstawie wartości rynkowej. Zapewni to, że wysokość strat będzie znana w momencie objęcia instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Wyceny powinien dokonać niezależny ekspert, chyba że z uwagi na pilność sytuacji nieostatecznej wyceny dokonują organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a następnie wycena ta zostanie uzupełniona ostateczną wyceną dokonaną przy udziale niezależnego eksperta. Organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przyznano niezbędne uprawnienia do modyfikowania podejmowanych przez nie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji¹⁴ w przypadku stwierdzenia ewentualnych rozbieżności pomiędzy wyceną nieostateczną a wyceną ostateczną.

4.4.10. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 31-64)

W sytuacji, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą uprawnione do zastosowania następujących instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- a) zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa;
- b) instytucji pomostowej;
- c) wydzielenia aktywów;
- d) umorzenia lub konwersji długu.

Aby zastosować te instrumenty, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będą posiadać uprawnienia do przejęcia kontroli nad instytucją, której upadłość ogłoszono, lub instytucją będącą na progu upadłości, do przejęcia funkcji akcjonariuszy i kierownictwa, przeniesienia aktywów i zobowiązań oraz egzekwowania zawartych umów.

---

¹⁴ Przykładowo organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą przenosić aktywa lub zobowiązania przeniesione do instytucji pomostowej z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można zastosować pojedynczo lub łącznie. Wszystkie instrumenty wiążą się z określonym stopniem restrukturyzacji banku. Taka restrukturyzacja nie towarzyszy jedynie instrumentowi umorzenia lub konwersji długu. Instrument wydzielenia aktywów musi być w każdym przypadku stosowany równocześnie z innymi instrumentami (art. 32). W stosownych przypadkach zastosowanie dowolnego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie musiało być zgodne z unijnymi ramami pomocy państwa. W tym kontekście Komisja będzie musiała zostać poinformowana o każdorazowym skorzystaniu ze wsparcia publicznego lub z mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości, a fakt skorzystania z tych środków zostanie przeanalizowany zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi pomocy państwa w celu ustalenia zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Wniosek określa minimalny zestaw instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny przyjąć wszystkie państwa członkowskie. Organy krajowe będą jednak mogły utrzymać w charakterze instrumentów dodatkowych wybrane krajowe instrumenty i uprawnienia w stosunku do instytucji będących na progu upadłości, o ile są one zgodne z zasadami i celami unijnych ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także jeśli nie stanowią przeszkody dla skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy¹⁵. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby zastosować krajowe instrumenty i wykonać uprawnienia określone w prawie krajowym wyłącznie w przypadku, gdy żaden z instrumentów (zastosowanych odrębnie lub w połączeniu z innym instrumentem) przewidzianych w unijnych ramach nie pozwala im na podjęcie skutecznego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa umożliwia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zbycie instytucji bądź całości lub części jej działalności na warunkach handlowych, bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy lub spełnienia wymogów proceduralnych, które obowiązywałyby w innym przypadku. O ile jest to możliwe w zaistniałych okolicznościach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zaoferować na sprzedaż instytucję bądź części jej działalności przeznaczone do sprzedaży.

Instrument instytucji pomostowej umożliwia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeniesienie całości lub części działalności instytucji do podmiotu publicznego. Instytucja pomostowa musi posiadać zezwolenie zgodnie z odpowiednią dyrektywą w sprawie wymogów kapitałowych i będzie prowadzona przy założeniu kontynuacji przez nią działalności na warunkach rynkowych przy zastosowaniu ograniczeń przewidzianych ramami dotyczącymi pomocy państwa. Działalność instytucji pomostowej ma charakter tymczasowy, a jej celem jest zbycie działalności na rzecz podmiotu z sektora prywatnego w momencie, kiedy wystąpią odpowiednie warunki rynkowe.

Celem instrumentu wydzielenia aktywów jest umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeniesienia aktywów o obniżonej jakości lub aktywów problematycznych do podmiotu zarządzającego aktywami, aby umożliwić zarządzanie nimi przez określony czas i wypracowanie odpowiednich rozwiązań. Aktywa powinny zostać

---

¹⁵ W tym kontekście instrument polegający na wyodrębnieniu instytucji nie byłby zgodny z ramami dotyczącymi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

przeniesione zgodnie z wartością rynkową lub wartością ekonomiczną w długim okresie (zgodnie z art. 30), tak aby wysokość strat była znana w momencie dokonania przeniesienia. Aby ograniczyć zakłócenia konkurencji i ryzyko związane z pokusą nadużyć, instrument ten należy stosować wyłącznie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Instrument umorzenia lub konwersji długu (art. 37–51)

Instrument umorzenia lub konwersji długu zapewni organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienie do umorzenia roszczeń niezabezpieczonych wierzycieli instytucji będącej na progu upadłości oraz uprawnienie do konwersji długu na kapitał własny. Instrument ten można wykorzystać w celu dokapitalizowania instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością, pozwalając organom na jej restrukturyzację dzięki objęciu tej instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz przywrócenie jej rentowności po reorganizacji i restrukturyzacji. Zapewniłoby to organom większą elastyczność reakcji na upadłość dużej, złożonej instytucji finansowej. Towarzyszyłaby temu wymiana kierownictwa odpowiedzialnego za problemy instytucji oraz wdrożenie planu przywrócenia normalnej działalności.

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienie do umorzenia lub konwersji wszystkich zobowiązań instytucji. Niektóre zobowiązania zostałyby jednak wyłączone *ex-ante* z umorzenia lub konwersji (takie jak zobowiązania zabezpieczone, gwarantowane depozyty i zobowiązania o rezydualnym terminie wymagalności poniżej jednego miesiąca). W wyjątkowych okolicznościach i jeżeli istnieje uzasadniona potrzeba zapewnienia prowadzenia przez instytucję operacji krytycznych oraz utrzymania jej głównych linii biznesowych lub stabilności finansowej (art. 38) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może wyłączyć z restrukturyzacji zobowiązania z tytułu instrumentów pochodnych. Spójne stosowanie na szczeblu unijnym ewentualnego wykluczenia z umorzenia lub konwersji danych kategorii zobowiązań zapewniłoby akty delegowane Komisji.

W celu zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu niezbędne jest, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły dopilnować, by instytucje posiadały wystarczającą kwotę zobowiązań w bilansie, w odniesieniu do której mogłyby zostać wykonane uprawnienia do umorzenia lub konwersji długu. Minimalna kwota zobowiązań będzie proporcjonalna i dostosowana do poszczególnych kategorii instytucji na podstawie ich ekspozycji na ryzyko lub strukturę źródeł finansowania (art. 39). Spójne stosowanie na szczeblu unijnym minimalnej wymaganej kwoty zobowiązań zapewniłoby akty delegowane Komisji. Przykładowo, na podstawie doświadczeń uzyskanych podczas ostatniego kryzysu finansowego oraz modelowych symulacji, odpowiedni odsetek łącznych zobowiązań, które mogłyby zostać poddane umorzeniu lub konwersji, mógłby wynosić 10 % łącznych zobowiązań (z wyłączeniem kapitału regulacyjnego).

Jak wyjaśniono w pkt 4.4.8, w art. 43 i 44 ustanawia się szczegółową hierarchię roszczeń uzupełniającą, a w razie potrzeby zastępującą hierarchię roszczeń ustanowioną w prawie upadłościowym obowiązującym w poszczególnych krajach. Co do zasady roszczenia akcjonariuszy powinny zostać wyczerpane przed roszczeniami wierzycieli podporządkowanych. Dopiero po wyczerpaniu tych roszczeń organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą pokryć straty roszczeniami o charakterze należności uprzywilejowanych (art. 43 i 44). W pewnych okolicznościach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą jednak dokonać ingerencji w prawa wierzycieli przed

wyczerpaniem roszczeń akcjonariuszy. Okoliczności te są powiązane z instrumentem umorzenia lub konwersji długu i mogą zaistnieć, jeśli w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją pozostał pewien kapitał (zgodnie z warunkami uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucję uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeśli wyczerpała ona całość lub znaczną część swojego kapitału). W takim przypadku organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, po dokonaniu podziału strat pomiędzy akcjonariuszy oraz obniżeniu wartości lub umorzeniu większości roszczeń akcjonariuszy, dokonać konwersji na kapitał podporządkowany oraz, w razie potrzeby, zobowiązania uprzywilejowane. Konwersja ta będzie musiała zostać dokonana w sposób prowadzący do istotnego rozwodnienia pozostałych roszczeń akcjonariuszy.

4.4.11. Ograniczenia dotyczące rozwiązania umów i zabezpieczeń dla kontrahentów (art. 68–73 i art. 77)

Aby zapewnić skuteczne stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, konieczne jest umożliwienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nałożenia tymczasowego zawieszenia możliwości wykonywania przez wierzycieli i kontrahentów prawa do egzekwowania roszczeń oraz prawa do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów z instytucją będącą na progu upadłości. Takie tymczasowe zawieszenie, które obowiązywałoby nie dłużej niż do godziny 17 kolejnego dnia roboczego, daje organom czas na ustalenie i wycenę umów, które należy przenieść na rzecz wypłacalnej osoby trzeciej, bez stwarzania ryzyka, że zmieni się wartość i zakres umów finansowych w związku z wykonaniem przez kontrahentów praw do rozwiązania umów. Prawa do rozwiązania umów przysługujące kontrahentom pozostającym w instytucji, której upadłość ogłoszono, zaczęłyby ponownie obowiązywać od momentu zakończenia okresu zawieszenia. Jednak przeniesienie na rzecz prawidłowo funkcjonującej osoby trzeciej nie powinno kwalifikować się jako niewywiązywanie się ze zobowiązań umownych, które uprawnia do skorzystania z praw do rozwiązania umowy.

Te niezbędne ograniczenia praw umownych są zrównoważone zabezpieczeniami dla kontrahentów zapobiegającymi rozdzielaniu przez organy powiązanych zobowiązań, praw i umów: w przypadku częściowego przeniesienia własności powiązane uzgodnienia muszą być przeniesione w całości albo wcale. Uzgodnienia te obejmują uzgodnienia dotyczące nettingu upadłościowego, uzgodnienia dotyczące kompensacji, uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia w zakresie zabezpieczeń oraz uzgodnienia dotyczące finansowania strukturyzowanego.

4.4.12. Ograniczenia dotyczące postępowania sądowego (art. 78 i 77)

Zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych zainteresowane strony mają prawo do rzetelnego procesu sądowego oraz do skorzystania ze skutecznego środka odwoławczego w związku z działaniami ich dotyczącymi. Dlatego decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać kontroli sądowej. Jednak w celu ochrony osób trzecich, które nabyły aktywa, prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w wyniku wykonania przez organy uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w celu zapewnienia stabilności rynków finansowych, kontrola sądowa nie powinna mieć wpływu na ważność aktów administracyjnych lub transakcji zawartych na podstawie unieważnionej decyzji. Środki prawne przysługujące w odniesieniu do błędnej decyzji powinny być zatem ograniczone do kwestii przyznania odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez zainteresowane osoby.

Ponadto należy zakazać wszczynania lub prowadzenia innego postępowania sądowego względem banku objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W tym celu w ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się, że zanim sąd krajowy dokona wszczęcia postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji, sąd ten powiadamia organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o każdym złożonym wniosku; w takim przypadku organ ten ma prawo w terminie 14 dni od powiadomienia podjąć względem odnośnej instytucji działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

4.4.13. Transgraniczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja (art. 80-83)

Ramy dotyczące działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają transgraniczny charakter niektórych grup bankowych celem stworzenia kompleksowych i zintegrowanych ram dotyczących prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do banków w Unii.

Plan naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą być zatem przygotowane, uzgodnione i wdrożone w odniesieniu do całej grupy, uwzględniając specyfikę struktury poszczególnych grup oraz podział odpowiedzialności między krajowymi organami państwa przyjmującego i państwa rodzimego. Nastąpi to dzięki środkom wymagającym ścisłej współpracy krajowych organów oraz stworzeniu zachęt do stosowania grupowego podejścia na każdym etapie przygotowania, naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Ustanowione zostaną kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o jasno zdefiniowanych zasadach dotyczących kierownictwa oraz przy udziale Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB). EUNB będzie ułatwiać współpracę organów i w razie konieczności prowadzić mediacje. Celem kolegiów jest koordynacja środków przygotowawczych oraz środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowanych przez organy krajowe, aby zapewnić optymalne rozwiązania na poziomie Unii.

4.4.14. Stosunki z państwami trzecimi (art. 84-89)

Ponieważ wiele unijnych instytucji i grup bankowych prowadzi działalność w państwach trzecich, skuteczne ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą przewidywać współpracę z organami państw trzecich. Wniosek nadaje unijnym organom niezbędne uprawnienia do wspierania zagranicznych działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych w stosunku do zagranicznego banku, którego upadłość ogłoszono, poprzez nadawanie skuteczności przeniesieniom aktywów i zobowiązań, które są zlokalizowane w ich jurysdykcji lub podlegają prawu ich jurysdykcji. Wsparcie takie będzie jednak zapewniane jedynie, jeśli działania zagraniczne będą gwarantować sprawiedliwe i równe traktowanie lokalnych deponentów i wierzycieli i nie będą zagrażać stabilności finansowej w danym państwie członkowskim. Unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również prawo do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do krajowych oddziałów instytucji z państwa trzeciego, jeśli odrębna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja jest niezbędna z uwagi na utrzymanie stabilności finansowej lub ochronę lokalnych deponentów. Wniosek stanowi, że wsparcie dla zagranicznych działań w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie udzielane, jeśli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawarły umowę o współpracy z zagranicznym organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Takie umowy powinny stanowić środek

gwarantujący skuteczne planowanie, podejmowanie decyzji i koordynację w stosunku do grup międzynarodowych.

EUNB powinien opracować i zawrzeć ramowe porozumienia administracyjne z organami państw trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, a krajowe organy powinny zawrzeć dwustronne porozumienia, które w jak największym stopniu będą zgodne z ramowymi porozumieniami EUNB.

4.4.15. *Finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 90-99)*

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja pozwalają na lepszy podział kosztów tej procedury pomiędzy akcjonariuszy i wierzycieli w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeśli procedury upadłościowe zostaną uznane za nieodpowiednie w świetle potencjalnych zagrożeń dla stabilności finansowej. Podział kosztów nie zawsze może jednak wystarczać, i być może niezbędne będzie dodatkowe finansowanie w celu, przykładowo, zapewnienia płynności instytucji pomostowej. W świetle dotychczasowych doświadczeń konieczne jest ustanowienie mechanizmów finansowania przez same instytucje w celu ograniczenia do minimum narażenia podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego instytucjom będącym na progu upadłości. W art. 90–99 określono przepisy niezbędne do ustanowienia takich mechanizmów.

W art. 89 przewidziano możliwość ustanowienia mechanizmów finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Cele, w przypadku których można skorzystać z tych mechanizmów wymieniono w art. 89 ust. 2; obejmują one gwarancje, pożyczki lub składki. Straty są ponoszone głównie przez akcjonariuszy i wierzycieli, ale zasadniczo nie można wykluczyć innych mechanizmów finansowania.

W art. 90 ustanowiono zasady dotyczące wkładów na rzecz mechanizmów finansowania, które obejmują połączenie składek *ex ante*, składek *ex post*, oraz, w razie konieczności, pożyczek zaciąganych w instytucjach finansowych lub w banku centralnym. W celu zagwarantowania, że część środków finansowych jest dostępna przez cały czas, oraz ze względu na procykliczność związaną z finansowaniem *ex post*, ustala się minimalny docelowy poziom środków dostępnych w ramach mechanizmu finansowania, który ma zostać osiągnięty dzięki składkom *ex ante* w okresie 10 lat. Na podstawie obliczeń modelowych optymalny minimalny poziom środków dostępnych w ramach mechanizmu finansowania ustala się na 1 % gwarantowanych depozytów.

Aby zwiększyć odporność krajowych mechanizmów finansowania, w art. 97 przewidziano prawo zaciągnięcia pożyczki przez te mechanizmy w ich odpowiednikach w innych państwach członkowskich. W celu odzwierciedlenia podziału kompetencji pomiędzy poszczególnymi organami krajowymi w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, w art. 98 ustanowiono zasady dotyczące wkładów z krajowych mechanizmów finansowania na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Wkład ten będzie uzależniony od wkładu ustalonego uprzednio w kontekście planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Krajowe mechanizmy finansowania, wraz z mechanizmami wzajemnych pożyczek i wzajemnego wsparcia krajowych mechanizmów finansowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych (art. 98), tworzą łącznie europejski system mechanizmów finansowania.

W art. 99 określono rolę systemów gwarancji depozytów w ramach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z systemów gwarancji depozytów można skorzystać na dwa sposoby.

Po pierwsze systemy gwarancji depozytów muszą zapewniać ciągły dostęp do gwarantowanych depozytów. Systemy gwarancji depozytów są obecnie ustanawiane we wszystkich państwach członkowskich zgodnie z dyrektywą 94/19/WE. Wypłacają deponentom detalicznym do 100 000 EUR w odniesieniu do nierozporządzalnych depozytów, zanim zostaną one na nich przeniesione w ramach postępowania upadłościowego. W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji unika się natomiast nierozporządzalności depozytów gwarantowanych, co jest preferowanym rozwiązaniem z punktu widzenia deponenta. Pożądane jest zatem, by system gwarancji depozytów udzielił wkładu w wysokości równej stratom, które musiałby ponieść w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, jak przewidziano w art. 99 ust. 1. W celu zapewnienia wystarczającego poziomu finansowania wprowadza się pozycję systemów gwarancji depozytów w hierarchii roszczeń, przy czym systemy gwarancji depozytów znajdują się na tym samym stopniu uprzywilejowania co niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia. Wkład wnoszony przez system gwarancji depozytów musi zostać dokonany w gotówce w celu pokrycia strat związanych z depozytami gwarantowanymi.

Po drugie, podczas gdy państwa członkowskie muszą korzystać z systemów gwarancji depozytów przynajmniej do celu zapewniania gotówki na potrzeby zagwarantowania ciągłego dostępu do gwarantowanych depozytów, zachowują one swobodę uznania co do sposobu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji: mogą podjąć decyzję o stworzeniu odrębnych od systemów gwarancji depozytów mechanizmów finansowania lub korzystać ze swoich systemów gwarancji depozytów również w charakterze mechanizmów finansowania na mocy art. 91. Rzeczywiście istnieją synergie pomiędzy systemami gwarancji depozytów a restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Wprowadzenie ram dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zapobiegają efektowi domina, ograniczy liczbę przypadków upadłości banków, a zatem prawdopodobieństwo wypłat z systemu gwarancji depozytów. We wniosku zezwala się zatem państwom członkowskim na korzystanie z systemów gwarancji depozytów na potrzeby finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu uzyskania korzyści skali. Jeżeli te dwa mechanizmy są odrębne, system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny za ochronę deponentów posiadających depozyty gwarantowane w zakresie określonym w art. 99 ust. 1–4 i na warunkach określonych w art. 99 ust. 1–4, natomiast dodatkowe finansowanie zapewniają odrębne mechanizmy finansowania ustanowione na mocy art. 91. W przypadku gdy dane państwo członkowskie decyduje się na jeden mechanizm finansowania, pokrywa on zarówno straty mające wpływ na depozyty gwarantowane, jak i wykorzystywany jest do innych celów na mocy art. 92. W takim przypadku system gwarancji depozytów musi spełniać wszystkie warunki, dotyczące składek, pożyczek oraz wzajemnego wsparcia na mocy art. 93–98.

W każdym przypadku jeżeli po wniesieniu wkładu przez system gwarancji depozytów instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ogłasza na późniejszym etapie upadłość, a system gwarancji depozytów nie posiada wystarczających środków finansowych do spłaty deponentów, system ten musi dysponować odpowiednimi mechanizmami w celu pobrania odpowiednich kwot bezpośrednio od członków systemu.

Jeżeli wymagana będzie interwencja ze strony mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od rodzaju krajowych mechanizmów finansowania (tj. mechanizm finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odrębny od

systemu gwarancji depozytów lub korzystanie z systemu gwarancji depozytów w charakterze mechanizmu finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji), interwencja ta będzie prawdopodobnie obejmować pomoc państwa.

4.4.16. *Zgodność z art. 290 i 291 TFUE*

W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski dotyczące rozporządzeń ustanawiających Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB), Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW)¹⁶. W tym względzie Komisja pragnie przypomnieć następujące oświadczenia dotyczące art. 290 i 291 TFUE przedstawione przy przyjmowaniu rozporządzeń ustanawiających Europejskie Urzędy Nadzoru: „Jeżeli chodzi o proces przyjmowania standardów regulacyjnych, Komisja podkreśla szczególnie charakter sektora usług finansowych, wynikający ze struktury Lamfalussy’ego i wyraźnie stwierdzony w deklaracji nr 39 do TFUE. Komisja ma jednak poważne wątpliwości co do tego, czy ograniczenie jej roli w przyjmowaniu aktów delegowanych i środków wykonawczych jest zgodne z art. 290 i 291 TFUE”.

4.4.17. *Zmiany w dyrektywie dotyczącej likwidacji instytucji kredytowych, dyrektywach dotyczących prawa spółek oraz rozporządzeniu ustanawiającym EUNB (art. 104–111)*

Dyrektywa 2001/24/WE przewiduje wzajemne uznawanie i egzekwowanie środków dotyczących reorganizacji lub likwidacji instytucji kredytowych posiadających oddziały w innych państwach członkowskich. Celem dyrektywy jest zapewnienie, by instytucja kredytowa i jej oddziały w innych państwach członkowskich zostały poddane reorganizacji lub likwidacji zgodnie z zasadami jedności i powszechności, dzięki czemu prowadzone jest tylko jedno postępowanie likwidacyjne, w ramach którego instytucja kredytowa traktowana jest jako jeden podmiot. Zasady jedności i powszechności postępowania zapewniają równe traktowanie wierzycieli niezależnie od ich narodowości, miejsca zamieszkania czy miejsca pobytu stałego. Aby zapewnić równe traktowanie wierzycieli również w procedurach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się zmiany w celu rozszerzenia jej zakresu na firmy inwestycyjne oraz stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec wszystkich podmiotów objętych systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Unijne dyrektywy dotyczące prawa spółek zawierają przepisy w zakresie ochrony akcjonariuszy i wierzycieli. Niektóre z tych przepisów mogą utrudniać podejmowanie szybkich działań przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Druga dyrektywa dotycząca prawa spółek zawiera wymóg, zgodnie z którym podwyższenie kapitału w spółce akcyjnej musi zostać uzgodnione przez walne zgromadzenie, natomiast dyrektywa 2007/36 (dyrektywa dotycząca praw akcjonariuszy) zawiera wymóg, zgodnie z którym okres na zwołanie takiego zgromadzenia musi wynosić co najmniej 21 dni. Nie jest zatem możliwe szybkie przywrócenie stabilnej sytuacji finansowej instytucji kredytowej poprzez podwyższenie kapitału. Wniosek zmienia zatem dyrektywę dotyczącą praw akcjonariuszy, aby umożliwić walnemu zgromadzeniu podjęcie uprzedniej decyzji, że skrócony okres na zwołanie walnego zgromadzenia będzie obowiązywał w przypadku podejmowania przez walne zgromadzenie decyzji w sprawie podwyższenia kapitału w

---

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

sytuacjach nadzwyczajnych. Takie zezwolenie będzie elementem planu naprawy. Umożliwi to podjęcie szybkich działań przy zachowaniu praw akcjonariuszy do podejmowania decyzji.

Ponadto dyrektywy dotyczące prawa spółek wymagają, by podwyższenie i obniżenie kapitału oraz połączenia i podziały spółek odbywały się za zgodą akcjonariuszy oraz by obowiązywało prawo pierwokupu w przypadku podwyższania kapitału przez wniesienie wkładów pieniężnych. Z kolei dyrektywa w sprawie ofert przejęcia wymaga złożenia obowiązkowych ofert w przypadku, gdy jakakolwiek osoba – w tym państwo – nabywa akcje w notowanej spółce powyżej progu kontrolnego (30-50%). Aby usunąć te przeszkody, w niniejszym wniosku przewiduje się umożliwienie państwom członkowskim odstąpienie od przepisów, które nakładają wymóg uzyskania zgody wierzycieli lub akcjonariuszy lub w inny sposób utrudniają przeprowadzenie skutecznej i szybkiej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W celu zagwarantowania, że organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są reprezentowane w Europejskim Systemie Nadzoru Finansowego ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 oraz dopilnowania, by EUNB posiadał specjalistyczną wiedzę niezbędną do wykonywania zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 w celu uwzględnienia krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowanych w niniejszej dyrektywie w pojęciu właściwych organów zdefiniowanym w tym rozporządzeniu.

4.4.18. Wejście w życie

Dyrektywa wejdzie w życie dwudziestego dnia po jej publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Zgodnie z powszechną praktyką termin transpozycji dyrektywy wynosi 18 miesięcy, tj. upływa dnia 31 grudnia 2014 r.

Na transpozycję przepisów dotyczących instrumentu umorzenia lub konwersji długu przewidziano dłuższy okres: powinny być one stosowane od dnia 1 stycznia 2018 r. Data ta uwzględnia odnotowane okresy przypadania terminów wymagalności istniejącego zadłużenia, potrzebę zmniejszenia udziału finansowania dłużnego oraz wymóg wdrożenia przez instytucje nowych wymogów kapitałowych do 2018 r.

Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających, państwa członkowskie powinny złożyć wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji tabele korelacji. Jest to uzasadnione złożonością dyrektywy, która dotyczy różnych kwestii, oraz faktem, że jej wdrożenie będzie prawdopodobnie wymagało szeregu środków wykonawczych, a także tym, że niektóre państwa już przyjęły przepisy częściowo wdrażające niniejszą dyrektywę.

5. WPLYW NA BUDŻET

Powyższe warianty strategiczne będą miały wpływ na budżet Unii.

W niniejszym wniosku od EUNB wymaga się: (i) opracowania około 23 standardów technicznych oraz 5 wytycznych, (ii) uczestnictwa w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowania decyzji w przypadku braku zgody oraz wypełniania obowiązków wiążącej mediacji, a także (iii) określenia sposobu uznawania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim zgodnie z art. 85

oraz zawierania niewiążących ramowych porozumień dotyczących współpracy z państwami trzecimi zgodnie z art. 88. Standardy techniczne mają zostać przedstawione 12 miesięcy po wejściu w życie dyrektywy, co zgodnie z szacunkami ma nastąpić pomiędzy czerwcem a grudniem 2013 r. Wniosek Komisji przewiduje dla EUNB zadania o charakterze długoterminowym, które będą wymagały utworzenia 5 dodatkowych stanowisk (pracowników zatrudnionych na czas określony) począwszy od 2014 r. Ponadto przewidziano 11 oddelegowanych ekspertów krajowych na potrzeby wykonywania okresowych zadań, ale tylko w latach 2014–2015.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG i 82/891/EWG, dyrektywy 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹⁷,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁸,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys finansowy, który rozpoczął się w 2008 r., pokazał, że występuje znaczący niedobór odpowiednich instrumentów na szczeblu unijnym, umożliwiających podjęcie skutecznych działań względem instytucji kredytowych mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości. Instrumenty te są niezbędne w szczególności po to, aby zapobiec niewypłacalności lub – gdy już dojdzie do ogłoszenia niewypłacalności – zminimalizować negatywne skutki poprzez utrzymanie ważnych funkcji systemowych danej instytucji. Podczas kryzysu wyzwania te były jednym z głównych czynników, który zmuszał państwa członkowskie do ratowania instytucji kredytowych ze środków publicznych.
- (2) Rynki finansowe w Unii są w bardzo dużym stopniu zintegrowane i wzajemnie połączone, a wiele instytucji kredytowych prowadzi szeroko zakrojoną działalność poza granicami rodzimych państw. Upadłość instytucji kredytowej działającej w skali

---

¹⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

transgranicznej może potencjalnie zdestabilizować rynki finansowe w innych państwach członkowskich, w których prowadzi ona działalność. Sytuacja, gdy państwa członkowskie nie są w stanie przejąć kontroli nad instytucją kredytową będącą na progu upadłości i dokonać jej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który pozwoli zapobiec szkodom systemowym na szerszą skalę, może podważać wzajemne zaufanie państw członkowskich oraz wiarygodność rynku wewnętrznego w dziedzinie usług finansowych. Stabilność rynków finansowych jest zatem zasadniczym warunkiem ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- (3) Procedury prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji względem instytucji kredytowych nie są obecnie zharmonizowane na szczeblu Unii. Niektóre państwa członkowskie stosują wobec instytucji kredytowych te same procedury, jakie stosują wobec innych niewypłacalnych przedsiębiorstw, w niektórych przypadkach dostosowane do specyfiki instytucji kredytowych. Istnieją znaczne różnice materialne i proceduralne między przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi regulującymi kwestię niewypłacalności instytucji kredytowych w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto kryzys finansowy pokazał, że ogólne procedury upadłościowe w odniesieniu do przedsiębiorstw nie zawsze mogą być właściwe w przypadku instytucji kredytowych, ponieważ nie zawsze mogą zapewnić wystarczająco szybką interwencję, utrzymanie ciągłości podstawowych funkcji instytucji kredytowych i zachowanie stabilności finansowej.
- (4) Potrzebny jest zatem system zapewniający organom instrumenty umożliwiające wystarczająco wczesną i szybką interwencję w stosunku do instytucji kredytowych mających problemy finansowe lub będących na progu upadłości, aby zapewnić ciągłość podstawowych funkcji finansowych i gospodarczych danej instytucji kredytowej, a jednocześnie zminimalizować wpływ upadłości tej instytucji na system finansowy i zapewnić poniesienie odpowiednich strat przez jej akcjonariuszy i wierzycieli. Nowe uprawnienia powinny umożliwić organom utrzymanie nieprzerwanego dostępu do depozytów i transakcji płatniczych, sprzedaż – w stosownych przypadkach – rentownych części przedsiębiorstwa, oraz podział strat w sposób sprawiedliwy i przewidywalny. Cele te powinny pomóc uniknąć destabilizacji rynków finansowych oraz zminimalizować koszty ponoszone przez podatników.
- (5) Niektóre państwa członkowskie uchwaliły już zmiany w przepisach wprowadzające mechanizmy służące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych na progu upadłości, inne zaś zasygnalizowały zamiar wprowadzenia takich mechanizmów, jeżeli nie zostaną one przyjęte na szczeblu unijnym. Różnice w krajowych warunkach, uprawnieniach i procedurach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej wobec instytucji kredytowych stanowią potencjalne przeszkody w skutecznym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego oraz utrudniają współpracę między organami krajowymi podejmującymi działania w stosunku do transgranicznych grup bankowych będących na progu upadłości. Jest tak szczególnie w sytuacji, gdy różne podejścia sprawiają, że organy krajowe nie dysponują takim samym stopniem kontroli lub takimi samymi możliwościami przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec instytucji kredytowych. Te różnice w systemach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą mieć również wpływ na zróżnicowanie kosztów finansowania banków w poszczególnych państwach członkowskich i potencjalnie powodować zakłócenia konkurencji między bankami. Skuteczne systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji we wszystkich państwach członkowskich są również niezbędne w celu

zagwarantowania, że instytucje nie są ograniczane w korzystaniu ze swoich praw związanych ze swobodą przedsiębiorczości w obrębie rynku wewnętrznego przez możliwości finansowe ich rodzimego państwa członkowskiego w zakresie poprowadzenia ich upadłości.

- (6) Należy wyeliminować wspomniane powyżej przeszkody oraz przyjąć przypisy pozwalające zagwarantować, że nie będą naruszane przepisy rynku wewnętrznego. W tym celu należy wprowadzić wspólne zasady minimalnej harmonizacji w odniesieniu do przepisów regulujących restrukturyzację i uporządkowaną likwidację instytucji.
- (7) Ponieważ cele zakładanych działań, a mianowicie harmonizacja zasad i procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na skutki upadłości poszczególnych instytucji dla całej Unii możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (8) Aby zapewnić spójność z istniejącymi przepisami Unii w dziedzinie usług finansowych oraz możliwie najwyższy stopień stabilności finansowej wśród wszystkich rodzajów instytucji, system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinien mieć zastosowania wyłącznie do instytucji kredytowych, lecz również do firm inwestycyjnych podlegających wymogom ostrożnościowym określonym w dyrektywie 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych²⁰. System ten powinien mieć również zastosowanie do finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, o których mowa w dyrektywie 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²¹, a także do spółek holdingowych o profilu mieszanym oraz instytucji finansowych, jeżeli te ostatnie są przedsiębiorstwami zależnymi instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej. Kryzys pokazał, że niewypłacalność podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność całej grupy, przez co może mieć nawet własne skutki systemowe. Organy powinny zatem również dysponować skutecznymi środkami działania w odniesieniu do tych podmiotów, tak aby zapobiec efektowi domina i stworzyć spójny plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla całej grupy, jako że niewypłacalność podmiotu powiązanego z grupą może w bardzo krótkim czasie wpłynąć na wypłacalność całej grupy.
- (9) Stosowanie przewidzianych w niniejszej dyrektywie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie określonych w niej uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może stanowić ingerencję w prawa akcjonariuszy i wierzycieli. W szczególności uprawnienie

---

²⁰ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

²¹ Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1.

organów do przeniesienia akcji bądź całości lub części aktywów instytucji na rzecz prywatnego nabywcy bez zgody akcjonariuszy stanowi ingerencję w prawa własności akcjonariuszy. Ponadto uprawnienie do podjęcia decyzji, które zobowiązania – w świetle celów zapewnienia ciągłości usług i uniknięcia negatywnego wpływu na stabilność finansową – należy przenieść poza instytucję kredytową będącą na progu upadłości, może naruszać zasadę równego traktowania wierzycieli.

- (10) W kontekście planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także stosując poszczególne instrumenty będące do ich dyspozycji, organy krajowe powinny uwzględniać ekspozycję na ryzyko, wielkość i wzajemne powiązania instytucji, tak by zapewnić właściwe stosowanie systemu.
- (11) Aby zapewnić wymaganą szybkość działania, zagwarantować niezależność od podmiotów gospodarczych i uniknąć konfliktu interesów, państwa członkowskie powinny wyznaczyć organy administracji publicznej wykonujące funkcje i zadania związane z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją prowadzoną zgodnie z niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powinny dopilnować, by tym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przydzielono odpowiednie zasoby. Wyznaczenie organów publicznych nie powinno wykluczać możliwości przekazywania uprawnień innym podmiotom przy odpowiedzialności danego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Nie jest jednak konieczne dokładne określenie organu, który państwa członkowskie powinny wyznaczyć jako organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wprawdzie harmonizacja tego aspektu ułatwiłaby koordynację, oznaczałaby jednak również znaczącą ingerencję w systemy konstytucyjne i administracyjne państw członkowskich. Odpowiedni zakres koordynacji można również osiągnąć za pomocą wymogu o mniejszym stopniu ingerencji: wszystkie organy krajowe uczestniczące w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej względem odnośnych instytucji powinny być reprezentowane w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które zapewnią koordynację na szczeblu transgranicznym lub unijnym. Państwa członkowskie powinny zatem mieć możliwość swobodnego wyboru, które organy powinny być odpowiedzialne za stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień przewidzianych w niniejszej dyrektywie.
- (12) Ze względu na potencjalne konsekwencje upadłości instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej dla systemu finansowego i gospodarki odnośnego państwa członkowskiego oraz ewentualną konieczność wykorzystania środków publicznych w celu zaradzenia sytuacji kryzysowej, ministerstwa finansów lub inne właściwe ministerstwa państw członkowskich powinny już na wczesnym etapie być ściśle zaangażowane w proces zarządzania w sytuacji kryzysowej i jej rozwiązywania.
- (13) Prowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grup działających na skalę unijną wymaga współpracy między właściwymi organami oraz organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach kolegiów organów nadzoru oraz kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na wszystkich etapach przewidzianych w niniejszej dyrektywie, począwszy od przygotowywania planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji aż po faktyczną restrukturyzację i uporządkowaną likwidację instytucji. W przypadku braku zgody między organami krajowymi co do decyzji, które zgodnie z niniejszą dyrektywą muszą zostać podjęte w

odniesieniu do instytucji, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien jako ostatnia instancja wypełniać obowiązki wiążącej mediacji. W tym celu EUNB należy upoważnić do podejmowania decyzji nakładających na organy krajowe wymóg podjęcia określonych działań lub odstąpienia od określonych działań zgodnie z przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE²².

- (14) Aby zapewnić jednolite i spójne podejście w obszarze objętym przepisami niniejszej dyrektywy, EUNB należy również upoważnić do przyjmowania wytycznych, a także do opracowywania standardów regulacyjnych i technicznych zatwierdzanych następnie przez Komisję w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (15) W celu skutecznego postępowania z instytucjami będącymi na progu upadłości organy powinny posiadać uprawnienia do stosowania środków przygotowawczych i zapobiegawczych.
- (16) Jest niezwykle istotne, by wszystkie instytucje sporządzały i regularnie aktualizowały plany naprawy określające działania, jakie instytucje te powinny podjąć w różnych okolicznościach lub scenariuszach rozwoju sytuacji. Plany te powinny być szczegółowe i oparte na realistycznych założeniach obowiązujących w ramach szeregu wiarygodnych, pesymistycznych scenariuszy rozwoju sytuacji. Wymóg sporządzenia planu naprawy powinien być jednak stosowany proporcjonalnie, z uwzględnieniem systemowego znaczenia danej instytucji lub grupy. Podobnie wymagana treść planów naprawy powinna również uwzględniać charakter źródeł finansowania danej instytucji oraz stopień, w jakim wiarygodnie można oczekiwać wsparcia w ramach grupy. Instytucje powinny być zobowiązane do przedłożenia swoich planów organom nadzoru w celu przeprowadzenia pełnej oceny, obejmującej między innymi sprawdzenie, czy plany te są kompleksowe i czy umożliwiają przywrócenie rentowności instytucji w rozsądnym terminie, nawet w okresach trudnej sytuacji finansowej.
- (17) Jeżeli instytucja nie przedstawi odpowiedniego planu naprawy, organy nadzoru powinny być uprawnione do zażądania od instytucji podjęcia wszelkich środków niezbędnych do usunięcia niedociągnięć planu, w tym wprowadzenia zmian w modelu biznesowym bądź w strategii finansowania. Wymóg ten może naruszać wolność prowadzenia działalności gospodarczej zagwarantowaną w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ograniczenie tego podstawowego prawa jest jednak niezbędne do osiągnięcia celów stabilności finansowej oraz ochrony deponentów i wierzycieli. Ograniczenie to jest w szczególności niezbędne w celu wzmocnienia działalności prowadzonej przez instytucje oraz uniknięcia nadmiernego ich wzrostu lub podejmowania przez nie nadmiernego ryzyka w sytuacji, kiedy nie są one w stanie poradzić sobie z komplikacjami i stratami oraz odbudować swojej bazy kapitałowej. Ograniczenie to jest również proporcjonalne, gdyż jedynie działanie zapobiegawcze może zapewnić podjęcie odpowiednich środków ostrożności, a tym samym ograniczenie to spełnia wymogi art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

---

²² Dz.U. L [...] z [...], s.[...].

- (18) Planowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zasadniczym elementem ich skutecznego przeprowadzenia. Organy powinny dysponować wszystkimi informacjami niezbędnymi im do zaplanowania, w jaki sposób podstawowe funkcje instytucji lub grupy transgranicznej można oddzielić od reszty działalności i przenieść w celu zagwarantowania utrzymania i kontynuacji podstawowych funkcji. Wymóg sporządzenia planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien być jednak uproszczony, z uwzględnieniem systemowego znaczenia danej instytucji lub grupy.
- (19) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać uprawnienia pozwalające zażądać wprowadzenia zmian w strukturze i organizacji instytucji lub grup w celu usunięcia praktycznych przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także zapewnić możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec odnośnych podmiotów. Ze względu na potencjalnie systemowy charakter wszystkich instytucji, w celu utrzymania stabilności finansowej niezwykle istotne jest, by organy miały możliwość przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdej instytucji. Aby nie naruszać prawa do prowadzenia działalności gospodarczej zapisanego w art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, swoboda uznania organów powinna być ograniczona do tego, co jest konieczne do uproszczenia struktury i operacji instytucji jedynie w celu zwiększenia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tej instytucji. Ponadto wszelkie środki stosowane w tych celach powinny być zgodne z prawem Unii. Środki te nie powinny być bezpośrednio ani pośrednio dyskryminujące ze względu na obywatelstwo oraz powinny być uzasadnione nadrzędnym względem interesu publicznego, jaki stanowi stabilność finansowa. Aby ustalić, czy działanie zostało podjęte w ogólnym interesie publicznym, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działając w ogólnym interesie publicznym, powinny być w stanie osiągnąć wyznaczone cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez napotykania przeszkód w stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonywaniu przekazanych im uprawnień. Ponadto działanie nie powinno wykraczać poza minimum niezbędne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Określając środki, które należy zastosować, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględniać ostrzeżenia i zalecenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego²³.
- (20) Środki zaproponowane w celu zmniejszenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec instytucji lub grupy nie powinny uniemożliwiać instytucjom wykonywania prawa do przedsiębiorczości przewidzianego w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- (21) Plany naprawy oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zakładać dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego ani narażenia podatników na ryzyko poniesienia strat. Dostępu do instrumentów wsparcia płynności oferowanych przez banki centralne, w tym do nadzwyczajnych instrumentów wsparcia płynności, nie należy uznawać za nadzwyczajne publiczne

---

²³ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

wsparcie finansowe, o ile spełnione są następujące warunki: instytucja jest wypłacalna w momencie zasilenia płynnością, a samo zasilenie nie stanowi elementu szerszego pakietu pomocy; instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej; bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych; środek jest podejmowany z własnej inicjatywy banku centralnego, a w szczególności nie jest wsparty żadną kontrgwarancją państwową.

- (22) Udzielenie wsparcia finansowego przez podmiot należący do grupy transgranicznej innemu podmiotowi należącemu do tej samej grupy podlega obecnie ograniczeniom określonym w przepisach prawa krajowego. Przepisy te mają na celu ochronę wierzycieli i akcjonariuszy poszczególnych podmiotów. Nie uwzględniają one jednak wzajemnych zależności między podmiotami należącymi do tej samej grupy ani interesu grupy. W skali światowej jedynie w niektórych systemach prawnych pojęcie interesu grupy zostało rozwinięte w orzecznictwie lub przepisach prawnych. Pojęcie to obejmuje, oprócz interesu poszczególnych podmiotów należących do grupy, pośredni interes poszczególnych podmiotów należących do grupy związany z dobrą sytuacją grupy jako całości. Pojęcie to jest jednak różnie interpretowane w poszczególnych państwach członkowskich i nie zapewnia niezbędnej pewności prawa. Stosowne jest zatem określenie, na jakich warunkach wsparcie finansowe może być udzielane między podmiotami należącymi do transgranicznej grupy bankowej w celu zapewnienia stabilności finansowej grupy jako całości. Wsparcie finansowe pomiędzy podmiotami należącymi do grupy powinno mieć charakter dobrowolny. Wskazane jest, by wykonywanie prawa do przedsiębiorczości nie było bezpośrednio bądź pośrednio uzależnione przez państwa członkowskie od istnienia umowy dotyczącej udzielenia wsparcia finansowego.
- (23) W celu utrzymania stabilności finansowej istotne jest, by właściwe organy były w stanie zaradzić pogorszeniu sytuacji finansowej i gospodarczej instytucji, zanim instytucja ta znajdzie się w sytuacji, w której organy nie będą miały innej alternatywy niż przeprowadzić jej restrukturyzację i uporządkowaną likwidację. W tym celu właściwym organom należy przyznać uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji, w tym uprawnienie do zastąpienia organu zarządzającego danej instytucji zarządcą nadzwyczajnym. Umożliwiłoby to wywieranie presji na odnośną instytucję, aby jak najwcześniej podjęła działania w celu przywrócenia swojej stabilności finansowej lub zreorganizowała swoją działalność, żeby zapewnić jej rentowność. Zadaniem zarządcy nadzwyczajnego powinno być podejmowanie wszystkich niezbędnych środków mających na celu poprawę sytuacji finansowej instytucji, a także propagowanie rozwiązań służących temu celowi. Wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego nie powinno jednak naruszać żadnych praw akcjonariuszy lub właścicieli ani obowiązków proceduralnych ustanowionych w unijnym lub krajowym prawie spółek oraz powinno być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii lub państw członkowskich dotyczącymi ochrony inwestycji. Uprawnienia do podjęcia wczesnej interwencji powinny obejmować uprawnienia wymienione już w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe²⁴ w odniesieniu do okoliczności innych niż uznawane za wczesną interwencję, a także innych sytuacji uznanych za konieczne w celu przywrócenia stabilności finansowej instytucji.

---

²⁴ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

- (24) Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przewidywać uruchomienie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odpowiednim terminie, zanim księgi rachunkowe instytucji finansowej wykażą niewypłacalność i zanim ulegną wyczerpaniu jej fundusze własne. Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zostać uruchomiona z chwilą gdy instytucja nie jest w stanie utrzymać rentowności działalności lub prawdopodobnie nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, a inne środki okazały się niewystarczające do zapobiegnięcia upadłości. Fakt, iż instytucja nie spełnia wymogów dotyczących udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności, nie powinien sam w sobie uzasadniać uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, szczególnie jeśli instytucja jest nadal rentowna lub prawdopodobnie będzie nadal rentowna. Instytucja powinna zostać uznana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, jeżeli narusza lub prawdopodobnie naruszy wymogi kapitałowe, których spełnienie jest konieczne dla zachowania zezwolenia, ponieważ poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat, lub też w przypadku, gdy aktywa instytucji są lub prawdopodobnie będą niższe od jej zobowiązań, lub gdy instytucja jest lub prawdopodobnie będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności, lub gdy instytucja potrzebuje nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego. Konieczność skorzystania przez instytucję z nadzwyczajnego wsparcia płynności udzielanego przez bank centralny nie powinna sama w sobie stanowić okoliczności wskazującej, że instytucja jest lub w najbliższej przyszłości będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności. W celu utrzymania stabilności finansowej, w szczególności w przypadku systemowego niedoboru płynności, gwarancje państwowe dotyczące instrumentów wsparcia płynności udostępnianych przez banki centralne lub gwarancje państwowe dotyczące nowo wyemitowanych zobowiązań nie powinny prowadzić do uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli spełniony jest szereg warunków. Środki obejmujące gwarancje państwowe powinny zostać w szczególności zatwierdzone zgodnie z ramami pomocy państwa i nie powinny stanowić elementu szerszego pakietu pomocy, a stosowanie tych środków powinno być ściśle ograniczone w czasie. W obu przypadkach bank musi być wypłacalny.
- (25) Uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również zastosowanie do spółek holdingowych, w przypadku których zarówno spółka holdingowa, jak i instytucja zależna są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością. Ponadto bez względu na fakt, że spółka holdingowa może nie być na progu upadłości lub nie być zagrożona upadłością, uprawnienia organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć zastosowanie do spółki holdingowej, w przypadku której co najmniej jedna zależna instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna spełnia warunki uruchomienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do spółki holdingowej jest konieczne celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej jednego z jej przedsiębiorstw zależnych lub celem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy.
- (26) Jeżeli instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, organy krajowe powinny mieć do dyspozycji zharmonizowany minimalny zestaw instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ich wykorzystanie powinno podlegać

wspólnym warunkom, celom i ogólnym zasadom. Po podjęciu przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji decyzji o objęciu instytucji procedurą restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwykle postępowanie upadłościowe powinno być wykluczone. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyznania organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowych instrumentów i uprawnień uzupełniających uprawnienia i instrumenty przyznane na mocy niniejszej dyrektywy. Wykorzystanie tych dodatkowych instrumentów i uprawnień powinno być jednak zgodne z zasadami i celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w niniejszej dyrektywie. Wykorzystanie tych instrumentów i uprawnień nie powinno w szczególności rzutować na możliwości skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych i powinno gwarantować, że akcjonariusze poniosą straty.

- (27) Aby uniknąć pokusy nadużycia, powinno być możliwe opuszczenie rynku przez każdą niewypłacalną instytucję niezależnie od jej wielkości i wzajemnych powiązań z innymi podmiotami, bez wywołania zakłóceń systemowych. Instytucja będąca na progu upadłości jest zasadniczo likwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Likwidacja w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może jednak zagrażać stabilności finansowej, zakłócać świadczenie podstawowych usług i wpływać na ochronę deponentów. W takim przypadku istnieje interes publiczny przemawiający za zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zatem obejmować zapewnienie ciągłości podstawowych usług finansowych, utrzymanie stabilności systemu finansowego, ograniczenie pokusy nadużycia poprzez ograniczenie do minimum możliwości wsparcia ze środków publicznych dla instytucji będących na progu upadłości, a także ochronę deponentów.
- (28) Zanim podjęta zostanie ewentualnie decyzja o kontynuowaniu prowadzenia działalności przez instytucję, należy zawsze rozważyć likwidację niewypłacalnej instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Prowadzenie działalności przez niewypłacalną instytucję powinno być kontynuowane przy wykorzystaniu, w możliwie największym stopniu, środków prywatnych. Można to osiągnąć albo przez jej sprzedaż nabywcy z sektora prywatnego lub połączenie z nabywcą z sektora prywatnego, albo też przez umorzenie zobowiązań instytucji lub konwersję jej zadłużenia na kapitał własny w celu jej dokapitalizowania.
- (29) Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dopilnować, by akcjonariusze i wierzyciele ponieśli odpowiednią część strat, by nastąpiła wymiana kierownictwa, by koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji zostały ograniczone do minimum, oraz by wszyscy wierzyciele niewypłacalnej instytucji, którzy należą do tej samej kategorii, byli traktowani w podobny sposób. Jeżeli zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest związane z przyznaniem pomocy państwa, interwencje te powinny zostać poddane ocenie zgodnie z właściwymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Do pomocy państwa może dojść między innymi w sytuacji, gdy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja zagrożonych upadłością instytucji jest wspierana przez mechanizmy finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub systemy gwarancji depozytów.

- (30) Ograniczenia praw akcjonariuszy i wierzycieli powinny być zgodne z art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zatem stosowane wyłącznie w odniesieniu do tych instytucji, które są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, i wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celu stabilności finansowej leżącego w interesie ogólnym. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być stosowane w szczególności w przypadku, gdy dana instytucja nie może zostać zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego bez wywołania destabilizacji systemu finansowego oraz niezbędne są działania zapewniające szybkie przeniesienie i kontynuację ważnych funkcji systemowych i nie istnieją uzasadnione podstawy, by jakiegokolwiek alternatywne rozwiązanie z udziałem sektora prywatnego, w tym podwyższenie kapitału przez obecnych akcjonariuszy lub osobę trzecią, umożliwiło przywrócenie pełnej rentowności instytucji.
- (31) Ingerencja w prawa własności nie powinna być nieproporcjonalna. W konsekwencji zainteresowani wierzyciele i zainteresowani akcjonariusze nie powinni ponieść większych strat niż te, które ponieśli, jeśli instytucja zostałaby zlikwidowana w momencie podjęcia decyzji o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na rzecz nabywcy prywatnego lub instytucji pomostowej, pozostała część danej instytucji powinna zostać zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. W celu ochrony pozostałych akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej likwidacją, powinni być oni w ramach likwidacji uprawnieni do otrzymania z tytułu swoich roszczeń płatności w kwocie nie niższej od kwoty, którą szacunkowo odzyskaliby, jeśli cała instytucja zostałaby poddana likwidacji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
- (32) W celu ochrony prawa akcjonariuszy i wierzycieli do otrzymania kwoty nie niższej od kwoty, jaką odzyskaliby w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, należy określić wyraźne obowiązki dotyczące wyceny aktywów i zobowiązań instytucji; należy również zapewnić wystarczającą ilość czasu na odpowiednie oszacowanie sposobu ich traktowania, jeśli instytucja zostałaby poddana likwidacji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego. Powinna istnieć możliwość rozpoczęcia takiej wyceny już na etapie wczesnej interwencji. Przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy dokonać oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji oraz sposobu traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku wszczęcia zwykłego postępowania upadłościowego. Taka wycena powinna podlegać kontroli sądowej jedynie łącznie z decyzją o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto należy ustanowić obowiązek przeprowadzenia, po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, porównania *ex-post* faktycznego potraktowania akcjonariuszy i wierzycieli oraz sposobu ich traktowania w przypadku wszczęcia zwykłego postępowania upadłościowego. W przypadku stwierdzenia, że akcjonariusze i wierzyciele otrzymali z tytułu swoich roszczeń płatność w kwocie niższej niż od kwoty, którą odzyskaliby w przypadku wszczęcia zwykłego postępowania upadłościowego, powinni oni być uprawnieni do otrzymania płatności w kwocie odpowiadającej tej różnicy. W przeciwieństwie do wyceny poprzedzającej działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna istnieć możliwość zaskarżenia tego porównania odrębnie od decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Państwa członkowskie powinny mieć swobodę decyzji co do procedury

dotyczącej sposobu wypłaty akcjonariuszom i wierzycielom kwoty odpowiadającej stwierdzonej różnicy w potraktowaniu akcjonariuszy i wierzycieli. Kwota ta powinna zostać wypłacona przez mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z niniejszą dyrektywą.

- (33) Ważne jest, by straty były ujmowane natychmiast z chwilą upadłości danej instytucji. Naczelną zasadą przy wycenie aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości powinno być kierowanie się ich wartością rynkową w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu, w jakim rynki funkcjonują prawidłowo. Jeżeli rynki funkcjonują wyraźnie nieprawidłowo, wycena może zostać przeprowadzona według należycie uzasadnionej długoterminowej wartości gospodarczej aktywów i zobowiązań. W pilnych przypadkach organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć możliwość przeprowadzenia szybkiej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. Wycena ta powinna mieć charakter tymczasowy i powinna obowiązywać do czasu dokonania niezależnej wyceny.
- (34) Szybkie działania są niezbędne w celu podtrzymania zaufania rynku i zminimalizowania efektu domina. Od momentu uznania instytucji za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie powinny zwlekać z podjęciem stosownych działań. Okoliczności, w jakich może dojść do upadłości instytucji, a w szczególności uwzględnienie ewentualnego pilnego charakteru sytuacji, powinny umożliwiać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęcie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bez nakładania obowiązku skorzystania w pierwszej kolejności z uprawnień w zakresie wczesnej interwencji.
- (35) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zostać zastosowane przed ewentualnymi zastrzykami kapitałowymi z sektora publicznego lub innymi równoważnymi rodzajami nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego na rzecz instytucji. Nie powinno to jednak uniemożliwiać wykorzystania, do celów sfinansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, środków finansowych pochodzących z systemów gwarancji depozytów lub mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym względzie wykorzystanie nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym systemów gwarancji depozytów, celem wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości powinno podlegać ocenie zgodnie z właściwymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa.
- (36) Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować zbycie wyodrębnionej części przedsiębiorstwa na rzecz prywatnego nabywcy, ustanowienie instytucji pomostowej, oddzielenie dobrych od złych aktywów instytucji będącej na progu upadłości oraz umorzenie lub konwersję długu instytucji będącej na progu upadłości.
- (37) Jeżeli instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykorzystano do przeniesienia usług o znaczeniu systemowym lub rentownej części działalności instytucji do podmiotu stabilnego finansowo, takiego jak nabywca z sektora prywatnego lub instytucja pomostowa, pozostała część instytucji powinna zostać zlikwidowana w stosownym terminie z uwzględnieniem ewentualnych potrzeb

świadczenia przez instytucję, której upadłość ogłoszono, usług lub wsparcia, umożliwiających nabywcy lub instytucji pomostowej kontynuację działalności lub świadczenie usług nabytych w wyniku tego przeniesienia.

- (38) Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa powinien umożliwiać organom dokonanie sprzedaży instytucji lub części jej działalności jednemu nabywcy lub większej liczbie nabywców bez zgody akcjonariuszy. Stosując instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, organy powinny poczynić przygotowania na potrzeby wystąpienia z ofertą sprzedaży instytucji lub części jej działalności w ramach otwartej, przejrzystej i niedyskryminującej procedury, mając na uwadze osiągnięcie jak najwyższej ceny sprzedaży.
- (39) W celu ochrony prawa akcjonariuszy i wierzycieli do odzyskania kwoty nie niższej od kwoty, którą odzyskaliby w przypadku wszczęcia zwykłego postępowania upadłościowego, wszelkie przychody z częściowego przeniesienia aktywów powinny zasilać instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. W przypadku przeniesienia wszystkich akcji lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań instytucji, wszelkie przychody z takiego przeniesienia powinny być przekazane akcjonariuszom instytucji, której upadłość ogłoszono. Przychody te powinny być obliczane w kwocie netto pozostającej po odliczeniu kosztów poniesionych w wyniku upadłości instytucji oraz w trakcie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (40) W celu terminowego zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa i ochrony stabilności finansowej ocena nabywcy znacznego pakietu akcji powinna zostać przeprowadzona bezzwłocznie, w drodze odstępstwa od terminów ustanowionych dyrektywą 2006/48/WE.
- (41) Informacje dotyczące oferowania na sprzedaż instytucji, której upadłość ogłoszono, oraz negocjacje z potencjalnymi nabywcami przed zastosowaniem instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa mogą mieć potencjalnie znaczenie systemowe. Aby zapewnić stabilność finansową istotne jest, by istniała możliwość opóźnienia publicznego ujawnienia tych informacji, wymaganego dyrektywą 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)²⁵, o okres niezbędny na zaplanowanie i organizację restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, zgodnie z okresami zwłoki, na jakie zezwala system zapobiegania nadużyciom na rynku.
- (42) Głównym celem instytucji pomostowej, jako instytucji kontrolowanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, byłoby zapewnienie ciągłości świadczenia podstawowych usług finansowych na rzecz klientów niewypłacalnej instytucji oraz ciągłości prowadzenia podstawowej działalności finansowej. Instytucja pomostowa powinna być zarządzana tak jak rentowne przedsiębiorstwo przy założeniu kontynuowania działalności i powinna w możliwie najkrótszym czasie ponownie zacząć prowadzić działalność na normalnych zasadach rynkowych lub też, w przypadku gdy nie jest rentowna, powinna zostać poddana likwidacji.
- (43) Instrument wydzielenia aktywów powinien umożliwiać organom przeniesienie aktywów zagrożonych lub aktywów o obniżonej jakości do odrębnego podmiotu.

---

²⁵ Dz.U. L 96 z 12.4.2003, s. 16.

Instrument ten powinien być stosowany jedynie równocześnie z innymi instrumentami, aby zapobiec uzyskaniu przez instytucję będącą na progu upadłości nieuzasadnionej przewagi konkurencyjnej.

- (44) Skuteczny system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien ograniczać do minimum ponoszone przez podatników koszty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będącej na progu upadłości. System ten powinien również umożliwiać restrukturyzację i uporządkowaną likwidację dużych instytucji i instytucji o znaczeniu systemowym w sposób niezagrażający stabilności finansowej. Instrument umorzenia lub konwersji długu umożliwi osiągnięcie tego celu, zapewniając poniesienie przez akcjonariuszy i wierzycieli danej instytucji odpowiedniej części strat i odpowiedniej części wspomnianych kosztów. W tym celu Rada Stabilności Finansowej zaleciła, by ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmowały ustawowe uprawnienia dotyczące umorzenia zobowiązań jako dodatkowe rozwiązanie w powiązaniu z innymi instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (45) Aby zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędną elastyczność przy podziale strat między wierzycieli w różnych okolicznościach, stosowne jest umożliwienie tym organom korzystania z instrumentu umorzenia lub konwersji długu zarówno w sytuacji, gdy celem jest przeprowadzenie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji będącej na progu upadłości przy założeniu kontynuacji przez nią działalności, jeśli istnieją realistyczne perspektywy przywrócenia jej rentowności, jak i w sytuacji, gdy usługi o znaczeniu systemowym są przenoszone do instytucji pomostowej, a pozostała część danej instytucji przestaje prowadzić działalność i zostaje zlikwidowana.
- (46) Jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu jest stosowany w celu przywrócenia kapitału instytucji będącej na progu upadłości, tak aby umożliwić jej kontynuowanie działalności, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji poprzez umorzenie lub konwersję długu powinna zawsze towarzyszyć zmiana zarządu, a następnie restrukturyzacja instytucji i jej działalności w sposób uwzględniający przyczyny, które doprowadziły do zagrożenia upadłością. Taka restrukturyzacja powinna być osiągnięta poprzez wdrożenie planu reorganizacji działalności. W stosownych przypadkach taki plan powinien być zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja zobowiązana jest przedłożyć Komisji zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa. Oprócz środków mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji, plan ten powinien w szczególności obejmować środki ograniczające pomoc państwa do minimum, środki podziału obciążeń oraz środki służące ograniczeniu zakłóceń konkurencji.
- (47) Nie jest stosowne wykorzystanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w stosunku do roszczeń, które są zabezpieczone różnymi formami zabezpieczeń lub gwarancji. Aby jednak zapewnić skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu i realizację celów, którym służy, pożądane jest, by instrument ten mógł być stosowany w stosunku do jak najszerszego zakresu niezabezpieczonych zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości. Z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu należy jednakże wyłączyć niektóre rodzaje niezabezpieczonych zobowiązań. Ze względów porządku publicznego oraz skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instrumentu umorzenia lub konwersji długu nie należy stosować wobec depozytów chronionych przepisami dyrektywy 94/19/WE Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów²⁶, wobec zobowiązań względem pracowników instytucji będącej na progu upadłości ani wobec roszczeń handlowych dotyczących towarów i usług niezbędnych do bieżącego funkcjonowania instytucji.

- (48) Deponenci, którzy posiadają depozyty gwarantowane przez system gwarancji depozytów, nie powinni być objęci stosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu. System gwarancji depozytów wnosi jednakże wkład w finansowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stopniu, w jakim musiałby wypłacić odszkodowania deponentom. Wykonywanie uprawnień w zakresie umorzenia lub konwersji długu zapewniłoby deponentom ciągły dostęp do swoich depozytów, co jest głównym powodem, dla którego systemy gwarancji depozytów zostały utworzone. Nieuwzględnienie wkładu systemów gwarancji depozytów w tych przypadkach stanowiłoby niesprawiedliwą korzyść w porównaniu z pozostałymi wierzycielami, którzy podlegaliby wykonywaniu uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (49) Ogólnie rzecz biorąc, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stosować instrument umorzenia lub konwersji długu w sposób zapewniający jednakowe traktowanie wierzycieli oraz ustawową kolejność zaspokojenia roszczeń zgodnie z właściwym prawem upadłościowym. Straty powinny być w pierwszej kolejności pokrywane z kapitału regulacyjnego i powinny być przypisywane akcjonariuszom poprzez umorzenie akcji lub poprzez znaczne rozwodnienie akcji. Jeżeli okaże się to niewystarczające, powinna nastąpić konwersja długu podporządkowanego lub jego umorzenie. Wreszcie, po całkowitej konwersji lub całkowitym umorzeniu kategorii długu podporządkowanego, powinna nastąpić konwersja lub umorzenie zobowiązań uprzywilejowanych.
- (50) Aby uniknąć sytuacji, w której instytucje dokonują strukturyzacji swoich zobowiązań w sposób, który ogranicza skuteczność instrumentu umorzenia lub konwersji długu, należy określić, że instytucje muszą stale posiadać określoną łączną kwotę funduszy własnych, długu podporządkowanego i zobowiązań uprzywilejowanych podlegających instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań instytucji, które nie są uznawane za fundusze własne w rozumieniu dyrektywy 2006/48/WE lub dyrektywy 2006/49/WE. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również możliwość nałożenia wymogu, by na kwotę tę składały się w całości lub w części fundusze własne i dług podporządkowany.
- (51) Państwa członkowskie powinny dopilnować, by instrumenty kapitałowe uznawane za instrumenty dodatkowe w Tier I i instrumenty w Tier II w pełni pokrywały straty w momencie utraty rentowności przez emitującą je instytucję. W związku z tym organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być w tym momencie zobowiązane do całkowitego umorzenia tych instrumentów lub ich konwersji na instrumenty w kapitale podstawowym Tier I w momencie utraty rentowności i przed podjęciem wszelkich innych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu moment utraty rentowności należy rozumieć jako moment, w którym właściwy organ krajowy stwierdza, że instytucja spełnia warunki

---

²⁶ Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5.

uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub moment, w którym organ podejmuje decyzję, że instytucja utraci rentowność, jeżeli te instrumenty kapitałowe nie zostaną umorzone. Fakt, iż w okolicznościach określonych w niniejszej dyrektywie organy muszą dokonać umorzenia lub konwersji takich instrumentów, należy zaznaczyć w warunkach dotyczących danego instrumentu oraz we wszelkich prospektach emisyjnych i dokumentach ofertowych publikowanych lub składanych w związku z tymi instrumentami.

- (52) Instrument umorzenia lub konwersji długu, dzięki któremu instytucja może kontynuować działalność, służy maksymalizacji wartości roszczeń wierzycieli, zwiększeniu bezpieczeństwa rynków oraz podtrzymaniu zaufania kontrahentów. W celu podtrzymania zaufania inwestorów i kontrahentów rynkowych oraz zminimalizowania skutków wprowadzenia instrumentu umorzenia lub konwersji długu konieczne jest umożliwienie niestosowania tego instrumentu do dnia 1 stycznia 2018 r.
- (53) Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny posiadać wszystkie uprawnienia, które – w różnych konfiguracjach – mogą być wykonywane przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uprawnienia te powinny obejmować uprawnienia do przeniesienia akcji lub aktywów, praw lub zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości do innego podmiotu, takiego jak inna instytucja lub instytucja pomostowa, uprawnienia do obniżenia wartości lub umorzenia akcji oraz umorzenia lub konwersji zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości, jak również uprawnienia do wymiany zarządu oraz do nałożenia tymczasowego moratorium na spłatę roszczeń. Niezbędne może być również przyznanie dodatkowych uprawnień, w tym prawa do zażądania dalszego świadczenia podstawowych usług od innych części grupy.
- (54) Nie jest konieczne określanie szczegółowych środków, za pomocą których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny przeprowadzić interwencję w niewypłacalnej instytucji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć wybór między przejęciem kontroli w drodze bezpośredniej interwencji w danej instytucji a przejęciem kontroli w drodze zarządzenia. Organy powinny podjąć decyzję w zależności od okoliczności danego przypadku. Na obecnym etapie wydaje się, że skuteczna współpraca między państwami członkowskimi nie wymaga ustanowienia jednego modelu.
- (55) Ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny obejmować wymogi proceduralne służące zapewnieniu odpowiedniego zgłaszania i podawania do wiadomości publicznej informacji o środkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponieważ jednak informacje otrzymywane w trakcie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pracujących dla nich ekspertów mogą obejmować informacje szczególnie chronione, przed upublicznieniem decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacje te powinny zostać skutecznie utajnione.
- (56) Organy krajowe powinny posiadać uprawnienia pomocnicze w celu zapewnienia skuteczności przeniesienia akcji lub instrumentów dłużnych oraz aktywów, praw i zobowiązań. Uprawnienia te powinny obejmować prawo do pozbawienia osób trzecich praw do przenoszonych instrumentów lub aktywów, prawo do egzekwowania umów oraz prawo do zapewnienia ciągłości uzgodnień z odbiorcą przenoszonych

aktywów i akcji. Jednak uprawnienia te nie mogą naruszać prawa pracowników do rozwiązywania umów o pracę. Nie powinno być również naruszone prawo strony do rozwiązywania umowy z przyczyn innych niż sama chęć zastąpienia instytucji będącej na progu upadłości inną instytucją. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny mieć również uprawnienia pomocnicze do zażądania od pozostałej części instytucji, która jest likwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, świadczenia usług, które są niezbędne, by umożliwić prowadzenie działalności instytucji, do której aktywa lub akcje zostały przeniesione w wyniku zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej.

- (57) Zgodnie z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zainteresowane strony mają prawo dostępu do bezstronnego sądu oraz do skutecznego środka prawnego w związku z działaniami, które ich dotyczą. W związku z tym decyzje podjęte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny podlegać kontroli sądowej. Ponieważ jednak niniejsza dyrektywa ma dotyczyć nadzwyczaj pilnych sytuacji, a zawieszenie jakichkolwiek decyzji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zakłócić ciągłość podstawowych funkcji, konieczne jest ustanowienie, że złożenie wniosku o dokonanie kontroli przez sąd lub wydanie przez sąd tymczasowej decyzji nie wstrzymuje wykonania decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ponadto w celu ochrony osób trzecich, które nabyły aktywa, prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w wyniku wykonania przez organy uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz w celu zapewnienia stabilności rynków finansowych, kontrola sądowa nie powinna mieć wpływu na ważność aktów administracyjnych lub transakcji zawartych na podstawie unieważnionej decyzji. Środki prawne przysługujące w odniesieniu do błędnej decyzji powinny być zatem ograniczone do kwestii przyznania odszkodowania z tytułu szkód poniesionych przez zainteresowane osoby.
- (58) Ze względu na skuteczność restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także w celu uniknięcia konfliktów jurysdykcji istotne jest, aby nie wszczynano lub nie kontynuowano zwykłego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji będącej na progu upadłości w czasie, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje swoje uprawnienia dotyczące prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub stosuje instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Przydatne i niezbędne jest również zawieszenie na określony okres pewnych zobowiązań umownych, tak by organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miał czas na praktyczne wdrożenie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (59) Aby w sytuacji przenoszenia aktywów i zobowiązań na rzecz nabywcy z sektora prywatnego lub do instytucji pomostowej zapewnić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedni okres czasu na ustalenie, które umowy należy przenieść, stosowne jest proporcjonalne ograniczenie praw kontrahentów do zamknięcia, przyspieszenia wykonania lub rozwiązania w innej formie umów finansowych przed dokonaniem tego przeniesienia. Takie ograniczenie jest niezbędne, aby umożliwić organom uzyskanie rzeczywistego wglądu w bilans instytucji będącej na progu upadłości, bez zmian wartości i zakresu, jakie pociągnęłyby za sobą powszechne wykonanie praw do rozwiązania umów. Aby ograniczyć do niezbędnego minimum ingerencję w prawa umowne kontrahentów, ograniczenie praw do

rozwiązania umów powinno obowiązywać jedynie w odniesieniu do danego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast prawa do rozwiązania umów wynikające z innych przypadków niewywiązywania się ze zobowiązań umownych, w tym z tytułu niedokonanych płatności lub nieuzupełnionych zabezpieczeń, powinny zostać zachowane.

- (60) Aby utrzymać prawomocne uzgodnienia rynku kapitałowego w przypadku przeniesienia niektórych, lecz nie wszystkich, aktywów, praw i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości, stosowne jest ustanowienie zabezpieczeń uniemożliwiających dzielenie powiązanych zobowiązań, praw i umów. Takie ograniczenie w stosunku do wybranych praktyk dotyczących powiązanych umów powinno również dotyczyć umów z tym samym kontrahentem objętych uzgodnieniami w zakresie zabezpieczeń, uzgodnieniami dotyczącymi zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnieniami dotyczącymi kompensacji, uzgodnieniami dotyczącymi nettingu upadłościowego oraz uzgodnieniami dotyczącymi finansowania strukturyzowanego. Jeżeli stosowane są powyższe zabezpieczenia, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane przenieść wszystkie umowy powiązane w ramach chronionego uzgodnienia lub pozostawić je wszystkie w likwidowanej części banku. Zabezpieczenia te nie powinny wywierać wpływu na traktowanie do celów kapitału regulacyjnego ekspozycji objętych uzgodnieniami dotyczącymi nettingu na potrzeby dyrektywy 2006/48/WE.
- (61) Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza dokonać przeniesienia zbioru powiązanych ze sobą umów, ale przeniesienie takie nie może być skuteczne w odniesieniu do wszystkich umów wchodzących w skład tego zbioru, ponieważ niektóre prawa lub zobowiązania objęte tymi umowami podlegają prawu terytorium położonego poza Unią, należy zrezygnować z dokonywania takiego przeniesienia. Wszelkie przeniesienia dokonane z naruszeniem odpowiedniego przepisu powinny być nieważne.
- (62) Zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji takich samych instrumentów i uprawnień ułatwi wprowadzenie skoordynowane działania w przypadku upadłości grupy transgranicznej, wydaje się jednak, że konieczne są dodatkowe działania wspierające współpracę i zapobiegające podejmowaniu przez państwa członkowskie fragmentarycznych, nieskoordynowanych działań. W przypadku prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów powiązanych organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny być zobowiązane do wzajemnych konsultacji i współpracy w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, tak aby uzgodnić plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny zostać ustanowione na bazie istniejących kolegiów organów nadzoru poprzez włączenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz, w stosownych przypadkach, ministerstw finansów, właściwych w odniesieniu do podmiotów należących do grupy. W przypadku sytuacji kryzysowej kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny stanowić forum wymiany informacji oraz koordynacji środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (63) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup transgranicznych należy zachować równowagę między, z jednej strony, potrzebą stosowania procedur uwzględniających pilny charakter sytuacji i umożliwiającymi znalezienie skutecznych,

sprawiedliwych i terminowych rozwiązań dla całej grupy oraz, z drugiej strony, koniecznością ochrony stabilności finansowej we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Poszczególne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny dokonywać wymiany opinii w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinny być opracowywane i omawiane przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w kontekście planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny uwzględnić opinię organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym grupa prowadzi działalność, tak by w miarę możliwości ułatwić szybkie podjęcie wspólnych decyzji. W przypadku działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy należy zawsze uwzględniać ich wpływ na stabilność finansową w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność. Należy to osiągnąć przez zapewnienie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zależne, możliwości wyrażenia sprzeciwu wobec decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, i to nie tylko w odniesieniu do słuszności środków i działań podejmowanych w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również ze względu na konieczność ochrony stabilności finansowej w tym państwie członkowskim. Wszelkie spory, dotyczące między innymi tego, czy stabilność finansowa we wszystkich państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, jest w wystarczającym stopniu zapewniona, powinny być rozstrzygane przez EUNB. EUNB powinien w szczególności dopilnować, by ostateczna decyzja o działaniach, które mają zostać podjęte w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odpowiednio uwzględniała interesy wszystkich organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jeśli chodzi o ochronę stabilności finansowej zarówno w Unii, jak i w każdym państwie członkowskim, w którym grupa prowadzi działalność.

- (64) Opracowanie planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinno ułatwić skoordynowanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co najprawdopodobniej powinno przynieść najlepsze rezultaty dla wszystkich instytucji należących do grupy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinien proponować plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, który powinien być wiążący dla członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które nie zgadzają się z proponowanym planem, powinny mieć możliwość skierowania sprawy do EUNB. EUNB powinien mieć uprawnienia do jej rozstrzygnięcia na podstawie oceny, czy niezależne działanie zainteresowanego państwa członkowskiego jest niezbędne ze względów stabilności finansowej w danym państwie, z uwzględnieniem wpływu działania na stabilność finansową w pozostałych państwach członkowskich oraz maksymalizacji wartości całej grupy.
- (65) W ramach planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy organy krajowe powinny być zachęcane do stosowania tego samego instrumentu w odniesieniu do podmiotów prawnych spełniających warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy krajowe nie powinny mieć

uprawnień do kwestionowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosowanych na poziomie grupy, które wchodzą w zakres kompetencji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, takich jak zastosowanie instrumentu instytucji pomostowej na poziomie podmiotu dominującego, sprzedaż aktywów dominującej instytucji kredytowej, konwersja długu na poziomie podmiotu dominującego. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinny mieć również uprawnienia do zastosowania instrumentu instytucji pomostowej na poziomie grupy (co w stosownych przypadkach może również obejmować uzgodnienia dotyczące podziału obciążeń) w celu ustabilizowania całej grupy. Prawa własności do przedsiębiorstw zależnych mogłyby zostać przeniesione do instytucji pomostowej w celu ich późniejszej sprzedaży, jako pakiet lub pojedynczo, kiedy warunki rynkowe będą sprzyjające. Ponadto organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinien mieć uprawnienia do zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na poziomie podmiotu dominującego.

- (66) Skuteczna restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w odniesieniu do instytucji i grup prowadzących działalność w skali międzynarodowej wymaga istnienia umów o współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii i w państwach trzecich. Współpraca będzie łatwiejsza, jeżeli systemy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji państw trzecich będą oparte na wspólnych zasadach i podejściach, które są obecnie opracowywane przez Radę Stabilności Finansowej i grupę G-20. W tym celu EUNB powinien opracowywać i zawierać ramowe porozumienia administracyjne z organami w państwach trzecich zgodnie z art. 33 rozporządzenia nr 1093/2010, a organy krajowe powinny zawierać porozumienia dwustronne zgodne w możliwie największym zakresie z ramowymi porozumieniami EUNB. Opracowanie takich porozumień między krajowymi organami odpowiedzialnymi za poprowadzenie upadłości przedsiębiorstw działających w skali międzynarodowej powinno być jednym ze sposobów zapewnienia skutecznego planowania, podejmowania decyzji i koordynacji w odniesieniu do grup międzynarodowych. EUNB należy również powierzyć zadanie uznawania środków zastosowanych przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich. Państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne na wykonanie decyzji EUNB dotyczących uznania środków.
- (67) Współpraca powinna mieć miejsce zarówno w odniesieniu do przedsiębiorstw zależnych należących do grup z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim, jak i w odniesieniu do oddziałów instytucji z siedzibą w Unii lub w państwie trzecim. Przedsiębiorstwa zależne należące do grup z siedzibą w państwie trzecim są przedsiębiorstwami z siedzibą w Unii, a tym samym w pełni podlegają prawu Unii, w tym instrumentom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonym w niniejszej dyrektywie. Konieczne jest jednak, by państwa członkowskie zachowały prawo do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji również w odniesieniu do oddziałów instytucji, które mają siedzibę zarządu w państwie trzecim, jeżeli uznanie procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obowiązujących w państwie trzecim oraz ich zastosowanie w odniesieniu do oddziału stanowiłoby zagrożenie dla stabilności finansowej w Unii lub deponenci z Unii nie byłiby traktowani na równi z deponentami z państwa trzeciego. Z tych względów EUNB powinien mieć prawo odmówić, po konsultacji z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uznania procedur restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim w odniesieniu do unijnego oddziału instytucji z państwa trzeciego.

- (68) W pewnych okolicznościach skuteczność zastosowanych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zależeć od dostępności krótkoterminowego finansowania dla danej instytucji lub instytucji pomostowej, udzielenia gwarancji potencjalnym nabywcom lub udostępnienia kapitału instytucji pomostowej. Niezależnie od roli, jaką banki centralne odgrywają w udostępnianiu płynności dla systemu finansowego również w trudnych okresach, ważne jest, by państwa członkowskie ustanowiły mechanizmy finansowania pozwalające uniknąć sytuacji, w których wymagane środki finansowe będą pochodzić z budżetów krajowych. To branża finansowa jako całość powinna finansować stabilizację systemu finansowego.
- (69) Zasadniczo składki powinny być pobierane od podmiotów z branży przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i niezależnie od tych działań. Jeżeli zgromadzone w ten sposób środki nie wystarczają do pokrycia strat lub kosztów poniesionych w wyniku zastosowania wspomnianych mechanizmów finansowania, należy pobrać dodatkowe składki na pokrycie dodatkowych kosztów lub strat.
- (70) Aby osiągnąć masę krytyczną i uniknąć efektów procyklicznych, które pojawiłyby się, jeżeli w trakcie kryzysu o charakterze systemowym mechanizmy finansowania miałyby się opierać wyłącznie na składkach pobieranych *ex post*, niezbędne jest, by środki finansowe dostępne *ex ante* w ramach krajowych mechanizmów finansowania osiągnęły określony poziom docelowy.
- (71) Aby zapewnić sprawiedliwe obliczenie składek i stworzyć zachęty do prowadzenia mniej ryzykownej działalności, składki na rzecz krajowych mechanizmów finansowania powinny uwzględniać wysokość ryzyka, na jakie narażone są instytucje kredytowe.
- (72) Zapewnienie w Unii skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych będących na progu upadłości stanowi zasadniczy element urzeczywistnienia rynku wewnętrznego. Upadłość tych instytucji ma konsekwencje nie tylko dla finansowej stabilności rynków, na których prowadzą one bezpośrednio działalność, ale także dla stabilności rynku finansowego Unii ogółem. Wraz z postępującym urzeczywistnieniem wewnętrznego rynku usług finansowych rosną wzajemne zależności między poszczególnymi krajowymi systemami finansowymi. Instytucje prowadzą działalność poza granicami państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, i są wzajemnie powiązane przez rynek międzybankowy i inne rynki, które mają zasadniczo charakter ogólnoeuropejski. Zapewnienie skutecznego finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tych instytucji na równych warunkach we wszystkich państwach członkowskich leży w interesie nie tylko tych państw członkowskich, w których prowadzą one działalność, ale każdego państwa członkowskiego, gdyż stanowi ono jeden ze sposobów zagwarantowania równych warunków konkurencji oraz usprawnienia funkcjonowania jednolitego unijnego rynku finansowego. Ustanowienie europejskiego systemu mechanizmów finansowania powinno zagwarantować, że wszystkie instytucje prowadzące działalność w Unii podlegają równie skutecznym mechanizmom finansowania restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji i przyczyniają się do zapewnienia stabilności jednolitego rynku.

- (73) Aby zwiększyć odporność europejskiego systemu mechanizmów finansowania i zgodnie z celem zakładającym, że w pierwszej kolejności to nie budżety publiczne, lecz branża finansowa ma stanowić źródło finansowania, krajowe mechanizmy finansowania powinny mieć możliwość udzielania sobie nawzajem pożyczek gdy zajdzie taka potrzeba.
- (74) Mechanizmy finansowania są wprawdzie tworzone na poziomie krajowym, jednak w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powinny one działać w oparciu o zasadę wzajemnego wsparcia. Jeżeli dzięki działaniu podjętemu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji deponenti zachowują dostęp do swoich depozytów, systemy gwarancji depozytów, których członkiem jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, powinny odpowiadać – do wysokości kwoty gwarantowanych depozytów – za straty, które poniosłyby, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze zwykłego postępowania upadłościowego.
- (75) Państwa członkowskie powinny zachować swobodę podjęcia decyzji, czy – oprócz zapewnienia spłaty deponentów lub ciągłego dostępu do gwarantowanych depozytów – systemy gwarancji depozytów mogłyby również służyć jako mechanizmy finansowania innych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Tego rodzaju elastyczność nie powinna być jednak wykorzystywana w sposób zagrażający finansowaniu systemów gwarancji depozytów lub funkcji gwarantowania spłaty gwarantowanych depozytów.
- (76) Jeżeli depozyty są przenoszone do innej instytucji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w odniesieniu do instytucji kredytowej, deponenti nie powinni być zabezpieczeni powyżej poziomu gwarancji przewidzianego w dyrektywie 94/19/WE. Roszczenia dotyczące depozytów pozostałych w instytucji kredytowej objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją powinny być zatem ograniczone do różnicy między środkami przeniesionymi a poziomem gwarancji przewidzianym w dyrektywie 94/19/WE. Jeżeli przeniesione depozyty przekraczają wspomniany poziom gwarancji, deponenti nie powinni mieć prawa do roszczeń przeciwko systemowi gwarancji depozytów w odniesieniu do depozytów pozostających w instytucji kredytowej objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
- (77) Ustanowienie mechanizmów finansowania, które mają tworzyć europejski system mechanizmów finansowania przewidziany w niniejszej dyrektywie, powinno zapewnić koordynację wykorzystania środków finansowych, które są dostępne w poszczególnych państwach członkowskich na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (78) Standardy techniczne w dziedzinie usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Ponieważ EUNB charakteryzuje wysoki poziom wiedzy specjalistycznej, efektywne i właściwe jest powierzenie mu opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie wymagają podejmowania decyzji politycznych, celem przedłożenia ich Komisji.

- (79) Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUNB w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
- (80) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu: sprecyzowania definicji „funkcji krytycznych” oraz „głównych linii biznesowych”; sprecyzowania okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością; sprecyzowania okoliczności, w których należy stosować instrument wydzielenia aktywów; sprecyzowania zobowiązań wyłączonych z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu; sprecyzowania okoliczności, w których konieczne jest wyłączenie z zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu zapewnienia ciągłości operacji krytycznych i głównych linii biznesowych; sprecyzowania kryteriów służących określeniu minimalnej kwoty zobowiązań kwalifikowanych, które instytucje muszą posiadać na potrzeby stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu; sprecyzowania okoliczności, w których przy zastosowaniu instrumentu umorzenia lub konwersji długu należy umorzyć istniejące akcje i dokonać konwersji zobowiązań na akcje; sprecyzowania okoliczności, w których nie należy uznawać procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim; dalszego sprecyzowania warunków, w których należy uznać, że osiągnięty przez mechanizmy finansowania poziom docelowy istotnie odbiega od pierwotnego poziomu; ustanowienia kryteriów służących dostosowaniu składek wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania do profilu ryzyka instytucji; ustanowienia obowiązków służących zapewnieniu skutecznego wnoszenia składek na rzecz mechanizmów finansowania; oraz sprecyzowania warunków wzajemnego udzielania pożyczek przez krajowe mechanizmy finansowania. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.
- (81) Właściwe jest, by w określonych przypadkach EUNB wspierał początkowo przez wytyczne konwergencję praktyk stosowanych przez organy krajowe, a dopiero później, na podstawie konwergencji osiągniętej dzięki stosowaniu wytycznych EUNB, Komisja została uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych.
- (82) Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić odpowiednio wczesne, bieżące przekazywanie informacji dotyczących stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (83) Parlament Europejski i Rada powinny mieć dwa miesiące od daty przekazania aktu delegowanego na wyrażenie sprzeciwu. Parlament Europejski i Rada powinny mieć możliwość poinformowania pozostałych instytucji o zamiarze niewnoszenia sprzeciwu.
- (84) W deklaracji odnoszącej się do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dołączonej do Aktu końcowego Konferencji przedstawicieli rządów Państw Członkowskich, która przyjęła Traktat z Lizbony, Konferencja przyjęła do wiadomości, że zgodnie ze swoją ustaloną praktyką Komisja, przy opracowywaniu projektów aktów delegowanych w dziedzinie usług finansowych, zamierza nadal przeprowadzać konsultacje z ekspertami wyznaczonymi przez państwa członkowskie.

- (85) Komisji należy również przekazać uprawnienia do przyjęcia, na podstawie art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych. EUNB należy powierzyć zadanie opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych celem przedłożenia ich Komisji.
- (86) Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych²⁷ przewiduje wzajemne uznawanie i egzekwowanie we wszystkich państwach członkowskich decyzji dotyczących reorganizacji lub likwidacji instytucji kredytowych posiadających oddziały w państwach członkowskich innych niż te, w których znajduje się ich centrala. Dyrektywa ta przewiduje, że wszystkie aktywa i zobowiązania instytucji kredytowej, bez względu na to, w którym państwie są zlokalizowane, objęte są jedną procedurą w państwie członkowskim pochodzenia, oraz że wierzyciele w przyjmujących państwach członkowskich są traktowani w taki sam sposób jak wierzyciele w państwie członkowskim pochodzenia; aby zapewnić skuteczność restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dyrektywa 2001/24/WE powinna mieć również zastosowanie w przypadku stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w sytuacji, gdy instrumenty te są stosowane w odniesieniu do instytucji kredytowych, jak i w sytuacji, gdy są one stosowane w odniesieniu do innych podmiotów podlegających systemowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany w dyrektywie 2001/24/WE.
- (87) Unijne dyrektywy dotyczące prawa spółek zawierają obowiązkowe przepisy dotyczące ochrony akcjonariuszy i wierzycieli instytucji kredytowych objętych zakresem stosowania tych dyrektyw. W sytuacji gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji muszą działać szybko, przepisy te mogą ograniczać skuteczność podejmowanych przez nie działań oraz możliwości zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w związku z czym należy przewidzieć od nich odstępstwa. Aby zagwarantować zainteresowanym stronom jak największą pewność prawa, odstępstwa powinny być zdefiniowane jasno i w wąskim zakresie oraz powinny być stosowane wyłącznie w interesie publicznym, jeżeli spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zakłada, że spełnione są cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w niniejszej dyrektywie.
- (88) Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału²⁸ zawiera przepisy dotyczące prawa akcjonariuszy do podejmowania decyzji o podwyższeniu lub obniżeniu kapitału, ich prawa do udziału w każdej nowej emisji akcji w zamian za wkład

---

²⁷ Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15.

²⁸ Dz.U. L 26 z 31.1.1977, s. 1.

pieniężny, ochrony wierzycieli w przypadku obniżenia kapitału oraz zwoływania zgromadzenia akcjonariuszy w przypadku znacznej utraty kapitału. Przepisy te mogą utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań, w związku z czym należy przewidzieć od nich odstępstwa.

- (89) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotycząca łączenia się spółek akcyjnych²⁹ określa między innymi przepisy dotyczące zatwierdzania połączeń przedsiębiorstw przez walne zgromadzenie każdego z łączących się przedsiębiorstw, przepisy dotyczące wymogów odnoszących się do projektu warunków łączenia, sprawozdania zarządu i sprawozdania biegłego, a także przepisy dotyczące ochrony wierzycieli. Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych³⁰ zawiera podobne przepisy odnoszące się do podziału spółek akcyjnych. Dyrektywa 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych³¹ zawiera odpowiednie przepisy dotyczące transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych. Należy przewidzieć odstępstwa od przepisów tych dyrektyw, aby umożliwić organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań.
- (90) Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia³² przewiduje obowiązek złożenia obowiązkowej oferty przejęcia w odniesieniu do wszystkich akcji przedsiębiorstwa po uczciwej cenie zdefiniowanej w tej dyrektywie, jeżeli jakkolwiek podmiot nabywa, bezpośrednio lub pośrednio oraz samodzielnie lub w porozumieniu z innymi podmiotami, określony odsetek akcji tego przedsiębiorstwa, który daje mu kontrolę nad tym przedsiębiorstwem i który jest zdefiniowany w prawie krajowym. Celem przepisu dotyczącego obowiązkowej oferty przejęcia jest ochrona akcjonariuszy mniejszościowych w przypadku zmiany kontroli. Jednak perspektywa wypełnienia wiążącego się z takimi kosztami obowiązku może zniechęcać potencjalnych inwestorów w danej instytucji, co z kolei może utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywanie wszystkich przysługujących im uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem przewidzieć odstępstwo od przepisu dotyczącego obowiązkowej oferty przejęcia w stopniu koniecznym do wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast po przeprowadzeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przepis dotyczący obowiązkowej oferty przejęcia powinien mieć zastosowanie do wszelkich podmiotów uzyskujących kontrolę nad daną instytucją.
- (91) Dyrektywa 2007/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie wykonywania niektórych praw akcjonariuszy spółek notowanych na rynku regulowanym³³ przewiduje prawa proceduralne akcjonariuszy związane z walnym zgromadzeniem. Dyrektywa 2007/36/WE określa między innymi minimalny okres na zwołanie walnego zgromadzenia oraz treść powiadomienia o zwołaniu walnego

---

²⁹ Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 1.

³⁰ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 47.

³¹ Dz.U. L 310 z 25.11.2005, s. 1.

³² Dz.U. L 142 z 30.4.2004, s. 12.

³³ Dz.U. L 184 z 14.7.2007, s. 17.

zgromadzenia. Przepisy te mogą utrudniać organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanie szybkich działań, w związku z czym należy przewidzieć od nich odstępstwo. Przed rozpoczęciem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może być konieczne szybkie podwyższenie kapitału, jeżeli dana instytucja nie spełnia lub prawdopodobnie nie będzie już spełniać wymogów dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE, a podwyższenie kapitału prawdopodobnie pozwoli przywrócić stabilną sytuację finansową i uniknąć sytuacji, w której spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W takich sytuacjach należy przewidzieć możliwość zwołania walnego zgromadzenia w skróconym terminie. Akcjonariusze powinni jednak zachować prawo do podejmowania decyzji w sprawie wspomnianego podwyższenia kapitału i w sprawie skrócenia okresu na zwołanie walnego zgromadzenia. W celu ustanowienia tego mechanizmu należy przewidzieć odstępstwo od przepisów dyrektywy 2007/36/WE.

- (92) W celu dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były reprezentowane w Europejskim Systemie Nadzoru Finansowego ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010, oraz dopilnowania, by EUNB posiadał specjalistyczną wiedzę niezbędną do wykonywania zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie, należy wprowadzić zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010, tak aby uwzględnić krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zdefiniowane w niniejszej dyrektywie w pojęciu „właściwych organów” ustanowionym w tym rozporządzeniu. Tego rodzaju zrównanie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwych organów w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 jest zgodne z powierzonymi EUNB na podstawie art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 zadaniami przyczyniania się do opracowywania i koordynowania planów naprawy i planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz aktywnego uczestniczenia w tych działaniach, a także ułatwiania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji będących na progu upadłości, a w szczególności grup transgranicznych.
- (93) Aby zagwarantować, że instytucje, osoby faktycznie kierujące ich działalnością oraz członkowie organu zarządzającego instytucji wypełniają obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy i są objęte podobnym traktowaniem w całej Unii, państwa członkowskie należy zobowiązać do wprowadzenia sankcji i środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W związku z tym sankcje i środki administracyjne wprowadzone przez państwa członkowskie powinny spełniać określone podstawowe wymogi w odniesieniu do: adresatów tych sankcji i środków; kryteriów, które należy uwzględniać przy ich stosowaniu; podawania informacji o nich do wiadomości publicznej; zasadniczych uprawnień do nakładania sankcji i środków, jak również w odniesieniu do wysokości administracyjnych sankcji finansowych.
- (94) Aby uwzględnić wszystkie działania podejmowane w następstwie popełnienia naruszenia i mające na celu zapobiegnięcie kolejnym naruszeniom, niezależnie od tego, czy zgodnie z prawem krajowym są one uznawane za sankcję administracyjną czy też za środek administracyjny, niniejsza dyrektywa przewiduje zarówno sankcje administracyjne, jak i środki administracyjne.
- (95) Niniejsza dyrektywa powinna obowiązywać, nie naruszając żadnych przepisów prawa państw członkowskich dotyczących sankcji karnych.

- (96) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających³⁴ państwa członkowskie zobowiązały się do przedstawienia w uzasadnionych przypadkach powiadomienia o środkach transpozycji wraz z co najmniej jednym dokumentem wyjaśniającym związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów prawnych służących transpozycji. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uważa za uzasadnione przedstawienie takich dokumentów.
- (97) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z prawami, wolnościami i zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem własności, prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz z prawem do obrony,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

ZAKRES, DEFINICJE ORAZ ORGANY

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsza dyrektywa określa zasady i procedury odnoszące się do naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji następujących podmiotów:

- a) instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych;
- b) instytucji finansowych, jeżeli instytucja finansowa jest przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej lub spółki, o której mowa w lit. c) i d), i jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej nad przedsiębiorstwem dominującym zgodnie z przepisami tytułu V rozdział 2 sekcja 2 podsekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE;
- c) finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, spółek holdingowych o profilu mieszanym;
- d) dominujących finansowych spółek holdingowych z siedzibą w państwie członkowskim, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych, dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej z siedzibą w państwie członkowskim, unijnych dominujących finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej,
- e) oddziałów instytucji, które mają swoją siedzibę zarządu poza terytorium Unii, zgodnie ze szczególnymi warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie.

---

³⁴ Dz.U. L 369 z 17.12.2011, s. 14.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja” oznacza restrukturyzację instytucji w celu zapewnienia ciągłości jej podstawowych funkcji, utrzymania stabilności finansowej i przywrócenia rentowności części lub całości tej instytucji;
- 2) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 1) dyrektywy 2006/48/WE;
- 3) „firma inwestycyjna” oznacza firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/49/WE objętą wymogiem dotyczącym kapitału założycielskiego określonym w art. 9 tej dyrektywy;
- 4) „instytucja finansowa” oznacza instytucję finansową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 5) dyrektywy 2006/48/WE;
- 5) „przedsiębiorstwo zależne” oznacza przedsiębiorstwo zależne zgodnie z definicją w art. 4 pkt 13) dyrektywy 2006/48/WE;
- 6) „przedsiębiorstwo dominujące” oznacza przedsiębiorstwo dominujące zgodnie z definicją w art. 4 pkt 12) dyrektywy 2006/48/WE;
- 7) „na zasadzie skonsolidowanej” oznacza na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowanej grupy, która jest objęta nadzorem na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z tytułem V rozdział 2 sekcja 2 podsekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE, lub na zasadzie subkonsolidowanej zgodnie z art. 73 ust. 2 tej dyrektywy;
- 8) „finansowa spółka holdingowa” oznacza instytucję finansową, której przedsiębiorstwa zależne są wyłącznie lub głównie instytucjami lub instytucjami finansowymi, przy czym przynajmniej jedno z tych przedsiębiorstw zależnych jest instytucją, oraz która nie jest finansową spółką holdingową o działalności mieszanej w rozumieniu art. 2 pkt 15) dyrektywy 2002/87/WE;
- 9) „finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej zgodnie z definicją w art. 2 pkt 15) dyrektywy 2002/87/WE;
- 10) „spółka holdingowa o profilu mieszanym” oznacza spółkę holdingową o profilu mieszanym zgodnie z definicją w art. 4 pkt 20) dyrektywy 2006/48/WE lub spółkę holdingową o profilu mieszanym zgodnie z definicją w art. 3 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2006/49/WE;
- 11) „dominująca finansowa spółka holdingowa z siedzibą w państwie członkowskim” oznacza finansową spółkę holdingową, która nie jest przedsiębiorstwem zależnym w stosunku do instytucji posiadającej zezwolenie w tym samym państwie członkowskim lub w stosunku do finansowej spółki holdingowej lub finansowej

spółki holdingowej o działalności mieszanej ustanowionej w tym samym państwie członkowskim;

- 12) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową, która nie jest przedsiębiorstwem zależnym instytucji posiadającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim lub innej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej ustanowionej w dowolnym państwie członkowskim;
- 13) „dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej z siedzibą w państwie członkowskim” oznacza finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która nie jest przedsiębiorstwem zależnym w stosunku do instytucji posiadającej zezwolenie w tym samym państwie członkowskim lub w stosunku do finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej ustanowionej w tym samym państwie członkowskim;
- 14) „unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej” oznacza dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, która nie jest przedsiębiorstwem zależnym instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie wydane w dowolnym państwie członkowskim lub innej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej ustanowionej w dowolnym państwie członkowskim;
- 15) „cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają cele określone w art. 26 ust. 2;
- 16) „oddział” oznacza oddział zgodnie z definicją w art. 4 pkt 3) dyrektywy 2006/48/WE;
- 17) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 3;
- 18) „instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, instrument instytucji pomostowej, instrument wydzielenia aktywów lub instrument umorzenia lub konwersji długu;
- 19) „uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza każde z uprawnień, o których mowa w art. 56 ust. 1;
- 20) „właściwy organ” oznacza właściwy organ zgodnie z definicją w art. 4 pkt 4) dyrektywy 2006/48/WE lub zgodnie z definicją w art. 3 ust. 3 lit. c) dyrektywy 2006/49/WE;
- 21) „właściwe ministerstwa” oznaczają ministerstwa finansów lub inne ministerstwa odpowiedzialne za podejmowanie decyzji w sprawach gospodarczych, finansowych i budżetowych zgodnie z krajowym podziałem kompetencji;
- 22) „kontrola” oznacza stosunek zachodzący między przedsiębiorstwem dominującym i jego przedsiębiorstwem zależnym, zgodnie z definicją w art. 1 dyrektywy 83/349/EWG, bądź też podobny stosunek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem;

- 23) „instytucja” oznacza instytucję kredytową albo firmę inwestycyjną;
- 24) „zarząd” oznacza osoby faktycznie kierujące działalnością instytucji kredytowej zgodnie z art. 11 dyrektywy 2006/48/WE;
- 25) „grupa” oznacza przedsiębiorstwo dominujące i jego przedsiębiorstwa zależne;
- 26) „nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe” oznacza pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej udzielaną w celu utrzymania lub przywrócenia rentowności, płynności bądź wypłacalności instytucji;
- 27) „podmiot należący do grupy” oznacza podmiot prawny, który wchodzi w skład grupy;
- 28) „plan naprawy” oznacza plan sporządzony i utrzymywany przez instytucję zgodnie z art. 5;
- 29) „funkcje krytyczne” oznaczają działania, usługi i operacje, których zaprzestanie mogłoby prowadzić do zaburzeń w gospodarce lub na rynkach finansowych co najmniej jednego państwa członkowskiego;
- 30) „główne linie biznesowe” oznaczają linie biznesowe wraz z powiązanymi usługami, które stanowią dla instytucji istotne źródło przychodów, zysku lub wartości koncesji;
- 31) „organ sprawujący nadzór skonsolidowany” oznacza organ odpowiedzialny za nadzór na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z definicją w art. 4 pkt 48) dyrektywy 2006/48/WE;
- 32) „fundusze własne” oznaczają fundusze własne w rozumieniu tytułu V rozdział 2 dyrektywy 2006/48/WE;
- 33) „warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznaczają warunki określone w art. 27 ust. 1;
- 34) „działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza decyzję o objęciu instytucji restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z art. 27, zastosowanie instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonanie co najmniej jednego uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji;
- 35) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza plan sporządzony dla danej instytucji przez właściwy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9;
- 36) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja na poziomie grupy” oznacza jedno z poniższych:
  - a) podjęcie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie przedsiębiorstwa dominującego lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym; lub

- b) koordynację stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów należących do grupy, które spełniają warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 37) „plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy” oznacza plan dotyczący restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy sporządzony zgodnie z art. 11 i 12;
- 38) „organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy” oznacza organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany;
- 39) „kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza kolegium ustanowione zgodnie z art. 80 celem realizacji zadań określonych w art. 12, 13 i 83;
- 40) „zwykłe postępowanie upadłościowe” oznacza zbiorowe postępowanie upadłościowe, które obejmuje częściowe lub całkowite zbycie majątku dłużnika oraz powołanie likwidatora, stosowane standardowo w odniesieniu do instytucji zgodnie z prawem krajowym i specyficzne dla tych instytucji lub stosowane zasadniczo w odniesieniu do każdej osoby fizycznej lub prawnej;
- 41) „instrumenty dłużne”, o których mowa w art. 56 lit. d), i), l) i m), oznaczają obligacje i inne formy zbywalnych wierzytelności, wszelkie instrumenty ustanawiające lub uznające wierzytelność oraz instrumenty dające prawa do nabycia instrumentów dłużnych;
- 42) „instytucja dominująca z siedzibą w państwie członkowskim” oznacza dominującą instytucję kredytową z siedzibą w państwie członkowskim zgodnie z definicją w art. 4 pkt 14) dyrektywy 2006/48/WE lub dominującą firmę inwestycyjną z siedzibą w państwie członkowskim zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/49/WE;
- 43) „unijna instytucja dominująca” oznacza unijną dominującą instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 pkt 16) dyrektywy 2006/48/WE lub unijną dominującą firmę inwestycyjną zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2006/49/WE;
- 44) „wymogi dotyczące funduszy własnych” oznaczają wymogi określone w art. 75 dyrektywy 2006/48/WE;
- 45) „kolegia organów nadzoru” oznaczają kolegia organów nadzoru ustanowione zgodnie z art. 131a dyrektywy 2006/48/WE;
- 46) „unijne ramy pomocy państwa” oznaczają warunki ramowe ustanowione postanowieniami art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz rozporządzenia wydane lub przyjęte zgodnie z art. 107 lub art. 106 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ;
- 47) „likwidacja” oznacza upłynnienie aktywów instytucji;

- 48) „instrument wydzielenia aktywów” oznacza przeniesienie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonuje uprawnienia do przeniesienia, aktywów i praw instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do podmiotu zarządzającego aktywami zgodnie z art. 36;
- 49) „instrument umorzenia lub konwersji długu” oznacza wykonanie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zgodnie z art. 37;
- 50) „instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa” oznacza przeniesienie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji tytułów własności bądź aktywów, praw lub zobowiązań instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na rzecz nabywcy, który nie jest instytucją pomostową, zgodnie z art. 32;
- 51) „instrument instytucji pomostowej” oznacza uprawnienie do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do instytucji pomostowej zgodnie z art. 34;
- 52) „instytucja pomostowa” oznacza podmiot prawny, który jest w całości własnością co najmniej jednego organu publicznego (którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) i który został utworzony celem objęcia niektórych lub wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w celu kontynuowania świadczenia części lub wszystkich jej usług i kontynuowania całości lub części prowadzonej przez nią działalności;
- 53) „tytuły własności” oznaczają akcje, instrumenty nadające prawa własności w towarzystwach wzajemnych, instrumenty, które są zamienne na akcje lub tytuły własności bądź dają prawo do nabycia akcji lub tytułów własności, oraz instrumenty reprezentujące prawa do akcji lub tytułów własności;
- 54) „uprawnienia do przeniesienia” oznaczają określone w art. 56 ust. 1 lit. c), d) lub e) uprawnienia do przeniesienia akcji, innych tytułów własności, instrumentów dłużnych, aktywów, praw lub zobowiązań, w tym dowolnej ich kombinacji, z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na odbiorcę;
- 55) „partner centralny” oznacza podmiot prawny, który pośredniczy pomiędzy kontrahentami w obrocie w ramach jednego lub więcej rynków finansowych, jako nabywca dla każdego sprzedającego i jako sprzedający dla każdego nabywcy;
- 56) „instrumenty pochodne” oznaczają instrumenty finansowe wymienione w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁵;

---

³⁵ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę

- 57) „uprawnienia do umorzenia i konwersji” oznaczają uprawnienia określone w art. 56 ust. 1 lit. f)–l);
- 58) „zobowiązanie zabezpieczone” oznacza zobowiązanie, w przypadku którego prawo wierzyciela do płatności jest zabezpieczone przez obciążenie aktywów, prawo zastawu lub uzgodnienia dotyczące zabezpieczenia, w tym zobowiązania wynikające z transakcji odkupu (repo) i innych uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych polegających na przeniesieniu tytułu;
- 59) „instrumenty dodatkowe w Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe kwalifikujące się jako fundusze własne zgodnie z art. 57 lit. ca) dyrektywy 2006/48/WE;
- 60) „kwota łączna” oznacza łączną kwotę, oszacowaną przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 41 ust. 1, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowanych musi zostać umorzona lub poddana konwersji;
- 61) „instrumenty w kapitale podstawowym Tier I” oznaczają instrumenty kapitałowe kwalifikujące się jako fundusze własne zgodnie z art. 57 lit. a) dyrektywy 2006/48/WE;
- 62) „zobowiązania kwalifikowane” oznaczają zobowiązania instytucji, które nie są wyłączone z zakresu stosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu na mocy art. 38 ust. 2;
- 63) „system gwarancji depozytów” oznacza system gwarancji depozytów utworzony i urzędowo uznany przez państwo członkowskie zgodnie z art. 3 dyrektywy 94/19/WE;
- 64) „instrumenty w Tier II” oznaczają instrumenty kapitałowe kwalifikujące się jako fundusze własne zgodnie z art. 56 lit. f) i h) dyrektywy 2006/48/WE;
- 65) „odpowiednie instrumenty kapitałowe” oznaczają, do celów tytułu IV rozdział III sekcja 5 i 6, instrumenty dodatkowe w Tier I oraz instrumenty w Tier II;
- 66) „wskaźnik konwersji” oznacza czynnik, który określa liczbę akcji zwykłych, na jakie zostanie zamienione zobowiązanie określonej kategorii, przez odniesienie do pojedynczego instrumentu danej kategorii lub do określonej jednostki wartości wierzytelności.
- 67) „zainteresowany wierzyciel” oznacza wierzyciela, którego roszczenie dotyczy zobowiązania, które jest umarzone lub zamieniane na akcje w drodze wykonania uprawnień do umorzenia lub konwersji;
- 68) „zainteresowany akcjonariusz” oznacza akcjonariusza, którego akcje są umarzone w drodze wykonania uprawnienia określonego w art. 56 ust. 1 lit. j);
- 69) „stosowny organ” oznacza organ państwa członkowskiego określony zgodnie z art. 54, który zgodnie z prawem krajowym tego państwa jest odpowiedzialny za dokonywanie stwierdzeń, o których mowa w art. 51 ust. 1;

- 70) „odpowiednia instytucja dominująca” oznacza instytucję dominującą z siedzibą w państwie członkowskim, unijną instytucję dominującą, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, spółkę holdingową o profilu mieszanym, dominującą finansową spółkę holdingową z siedzibą w państwie członkowskim, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z siedzibą w państwie członkowskim lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, w odniesieniu do której zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu;
- 71) „odbiorca” oznacza podmiot, do którego z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przenoszone są akcje, inne tytuły własności, instrumenty dłużne, aktywa, prawa lub zobowiązania, w tym dowolna ich kombinacja;
- 72) „dzień roboczy” oznacza każdy dzień oprócz sobót, niedziel i wszelkich dni ustawowo wolnych od pracy w macierzystym państwie członkowskim instytucji;
- 73) „prawo do rozwiązania umowy” oznacza prawo do rozwiązania umowy w sytuacji niewywiązania się ze zobowiązania zdefiniowanej w umowie lub na potrzeby umowy i obejmuje wszystkie powiązane prawa do przyspieszenia terminu wymagalności, zamknięcia, kompensacji lub nettingu zobowiązań, jak również wszystkie powiązane postanowienia, które skutkują zawieszeniem, zmianą lub wygaśnięciem zobowiązania do dokonania płatności przez stronę umowy;
- 74) „instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją” oznacza instytucję, instytucję finansową, finansową spółkę holdingową, finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, spółkę holdingową o profilu mieszanym, dominującą finansową spółkę holdingową z siedzibą w państwie członkowskim, unijną dominującą finansową spółkę holdingową, dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej z siedzibą w państwie członkowskim lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, względem której podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- 75) „krajowa instytucja zależna” oznacza instytucję z siedzibą w państwie członkowskim, będącą przedsiębiorstwem zależnym instytucji z państwa trzeciego lub finansowej spółki holdingowej z państwa trzeciego;
- 76) „unijne przedsiębiorstwo dominujące” oznacza unijną instytucję dominującą, unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej;
- 77) „instytucja z państwa trzeciego” oznacza podmiot, którego siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim i który posiada zezwolenie lub licencję zgodnie z prawem tego państwa trzeciego na prowadzenie któregośkolwiek z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2006/48/WE lub w sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE;
- 78) „restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w państwie trzecim” oznacza działanie zgodnie z prawem państwa trzeciego służące poprowadzeniu upadłości instytucji z państwa trzeciego, które pod względem wyników jest porównywalne z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanymi na mocy niniejszej dyrektywy;

- 79) „oddział krajowy” oznacza oddział instytucji z państwa trzeciego ustanowiony w państwie członkowskim;
- 80) „właściwy organ państwa trzeciego” oznacza organ państwa trzeciego odpowiedzialny za wykonywanie funkcji porównywalnych z funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą;
- 81) „mechanizm finansowania na poziomie grupy” oznacza mechanizm lub mechanizmy finansowania obowiązujące w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;
- 82) „wewnątrzgrupowa transakcja zabezpieczająca” oznacza transakcję zawieraną przez dwa podmioty należące do grupy celem przeniesienia całości lub części ryzyka generowanego przez inną transakcję zawieraną przez jeden z tych podmiotów należących do grupy z osobą trzecią;
- 83) „gwarancja wewnątrzgrupowa” oznacza umowę, na mocy której jeden podmiot należący do grupy gwarantuje zobowiązania innego podmiotu należącego do grupy względem osoby trzeciej.

Tam gdzie niniejsza dyrektywa odwołuje się do rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się do celów tego rozporządzenia za właściwe organy w rozumieniu art. 4 pkt 2) tego rozporządzenia.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu sprecyzowania definicji „funkcji krytycznych” oraz „głównych linii biznesowych” przewidzianych w pkt 29) i 30) celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Wyznaczenie organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jeden organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, upoważniony do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są organami administracji publicznej.
3. Organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą być właściwe organy do celów nadzoru na potrzeby stosowania dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE, banki centralne, właściwe ministerstwa lub inne organy administracji publicznej, pod warunkiem że państwa członkowskie przyjmą zasady i uzgodnienia niezbędne do uniknięcia konfliktu interesów między funkcjami nadzoru na mocy dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE lub innymi funkcjami odpowiedniego organu a funkcjami organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszej dyrektywy. W szczególności państwa członkowskie dopilnowują, by w

ramach właściwych organów, banków centralnych, właściwych ministerstw lub innych organów administracji publicznej istniał rozdział funkcji w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i funkcji nadzoru lub innych funkcji odpowiedniego organu.

4. Jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy na mocy dyrektywy 2006/48/WE są odrębnymi podmiotami, państwa członkowskie zobowiązują je do ścisłej współpracy, jeżeli chodzi o przygotowanie, planowanie i wykonanie decyzji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Jeżeli organem wyznaczonym zgodnie z ust. 1 nie jest właściwe ministerstwo w danym państwie członkowskim, wszystkie decyzje wyznaczonego organu na mocy niniejszej dyrektywy są podejmowane po konsultacji z właściwym ministerstwem.
6. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy wyznaczone zgodnie z ust. 1 posiadały wiedzę specjalistyczną, zasoby i możliwości operacyjne do stosowania środków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz były w stanie wykonywać przysługujące im uprawnienia z zachowaniem szybkości i elastyczności niezbędnych do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
7. Jeżeli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden organ do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonuje wyraźnego podziału funkcji i obowiązków między te organy, zapewnia odpowiednią koordynację między nimi oraz wyznacza jeden organ jako organ kontaktowy do celów współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami innych państw członkowskich.
8. Państwa członkowskie informują Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) o organie krajowym lub organach krajowych wyznaczonych jako organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i organ kontaktowy, a w stosownych przypadkach o ich konkretnych funkcjach i obowiązkach. EUNB publikuje wykaz tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

TYTUŁ II

PRZYGOTOWANIE

ROZDZIAŁ I

PLANOWANIE NAPRAWY ORAZ RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

SEKCJA 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 4

Uproszczone obowiązki w odniesieniu do niektórych instytucji

1. Uwzględniając wpływ, jaki upadłość instytucji może mieć na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania z uwagi na charakter jej działalności, jej wielkość lub powiązania z innymi instytucjami lub z systemem finansowym ogółem, państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustaliły zakres, w jakim następujące elementy mają zastosowanie w odniesieniu do instytucji:
  - a) treść i stopień szczegółowości planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w art. 5, 7, 9 i 11;
  - b) treść i stopień szczegółowości informacji wymaganych od instytucji, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 oraz art. 10 i 11.
2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu sprecyzowania kryteriów, o których mowa w ust. 1, na potrzeby oceny zgodnie z ust. 1 wpływu upadłości danej instytucji na rynki finansowe, inne instytucje i warunki finansowania.
3. Właściwe organy oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o sposobie zastosowania przez nie wymogu, o którym mowa w ust. 1, do instytucji objętych ich jurysdykcją. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu, o którym mowa w ust. 1. W szczególności EUNB powiadamia Komisję o ewentualnych rozbieżnościach dotyczących wdrożenia tego wymogu na szczeblu krajowym.

SEKCJA 2

PLANOWANIE NAPRAWY

Artykuł 5

Plany naprawy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by każda instytucja sporządziła i utrzymywała plan naprawy służący, za pomocą środków podejmowanych przez zarząd danej instytucji lub podmiot należący do grupy, przywróceniu stabilnej sytuacji finansowej danej instytucji w przypadku znaczącego pogorszenia się tej sytuacji. Plany naprawy uznaje się za zasady zarządzania w rozumieniu art. 22 dyrektywy 2006/48/WE.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by instytucje aktualizowały swoje plany naprawy co najmniej raz w roku lub po zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji, jej działalności lub jej sytuacji finansowej, która może mieć istotne skutki dla planu naprawy lub wymagać jego zmiany. Właściwe organy mogą zobowiązać instytucje do częstszej aktualizacji swoich planów naprawy.
3. Plany naprawy nie przewidują dostępu do nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub otrzymania takiego wsparcia, zawierają natomiast – w stosownych przypadkach – analizę, w jaki sposób i kiedy dana instytucja może się zwrócić o skorzystanie z instrumentów banku centralnego w trudnych warunkach rynkowych, a także z dostępnych zabezpieczeń.
4. Państwa członkowskie dopilnowują, by plany naprawy zawierały informacje wymienione w sekcji A załącznika.
5. Właściwe organy dopilnowują, by w planach naprawy instytucje zawarły odpowiednie warunki i procedury w celu zapewnienia terminowego przeprowadzenia działań naprawczych, a także szereg wariantów naprawy. Właściwe organy dopilnowują, by przedsiębiorstwa poddały swoje plany naprawy testom pod kątem szeregu scenariuszy trudności finansowych o różnym nasileniu, w tym scenariuszy przewidujących zdarzenia mające wpływ na cały system, trudną sytuację danego podmiotu prawnego oraz trudną sytuację w całej grupie.
6. W porozumieniu z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) EUNB opracowuje projekty standardów technicznych określających szereg scenariuszy do wykorzystania w celach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu, zgodnie z art. 25 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, które należy ująć w planie naprawy, o których mowa w ust. 4.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 6

Ocena planów naprawy

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do przedłożenia planów naprawy właściwym organom celem przeprowadzenia ich przeglądu.
2. Właściwe organy dokonują przeglądu tych planów i oceniają, w jakim zakresie każdy plan spełnia wymogi określone w art. 5 oraz następujące kryteria:
  - a) wdrożenie uzgodnień zaproponowanych w planie stwarza prawdopodobieństwo przywrócenia rentowności i stabilności finansowej danej instytucji, uwzględniając środki przygotowawcze podjęte lub planowane przez tę instytucję;
  - b) plan bądź konkretne warianty mogą być skutecznie wdrażane w trudnej sytuacji finansowej i bez wywoływania znaczących negatywnych skutków dla systemu finansowego, w tym w przypadku, gdy inne instytucje wdrażają plany naprawy w tym samym okresie.
3. Jeżeli właściwe organy oceniają, że w planie naprawy występują niedociągnięcia lub istnieją potencjalne przeszkody w jego wdrożeniu, powiadamiają o swojej ocenie daną instytucję i zobowiązują ją do przedłożenia w terminie trzech miesięcy skorygowanego planu i wykazania, w jaki sposób wskazane niedociągnięcia lub przeszkody zostały usunięte.
4. Jeżeli instytucja nie przedłoży skorygowanego planu naprawy lub jeżeli właściwy organ stwierdzi, że skorygowany plan naprawy w niewystarczającym stopniu usuwa niedociągnięcia lub potencjalne przeszkody wskazane podczas pierwotnej oceny, właściwe organy zobowiązują instytucję do podjęcia środków uznanych przez nie za niezbędne w celu usunięcia tych niedociągnięć bądź przeszkód. Oprócz środków, które mogą być wymagane zgodnie z art. 136 dyrektywy 2006/48/WE, właściwe organy mogą w szczególności zobowiązać instytucję do podjęcia działań w celu:
  - a) ułatwienia obniżenia profilu ryzyka instytucji;
  - b) umożliwienia terminowego wdrożenia środków służących dokapitalizowaniu;
  - c) wprowadzenia zmian w strategii przedsiębiorstwa;

- d) wprowadzenia zmian w strategii finansowania, które poprawią odporność głównych linii biznesowych i operacji krytycznych;
  - e) wprowadzenia zmian w strukturze zarządzania instytucją.
5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kwestie, które właściwy organ musi poddać ocenie do celów oceny przewidzianej w ust. 2 niniejszego artykułu.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 7

Plany naprawy na poziomie grupy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przedsiębiorstwa dominujące lub instytucje objęte nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE sporządziły i przedłożyły organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany plan naprawy na poziomie grupy, który obejmuje plan naprawy dla całej grupy, w tym dla spółek, o których mowa w art. 1 lit. c) i d), oraz plany naprawy dla poszczególnych instytucji należących do grupy.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje plany naprawy na poziomie grupy odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 131a dyrektywy 2006/48/WE, oraz EUNB.
3. Celem planu naprawy na poziomie grupy jest stabilizacja całej grupy lub określonej instytucji należącej do grupy, jeżeli znajdują się one w trudnej sytuacji, tak aby ograniczyć bądź usunąć przyczyny trudności i przywrócić stabilną sytuację finansową danej grupy lub instytucji.

Plan naprawy na poziomie grupy obejmuje uzgodnienia mające na celu zapewnienie koordynacji i spójności środków podejmowanych na poziomie przedsiębiorstwa dominującego lub odnośnej instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym oraz na poziomie spółek, o których mowa w art. 1 lit. c) i d), a także środków podejmowanych na poziomie poszczególnych instytucji.

4. Plan naprawy na poziomie grupy obejmuje, w odniesieniu do całej grupy i poszczególnych należących do niej podmiotów, elementy i uzgodnienia, o których mowa w art. 5. W stosownych przypadkach obejmuje on również uzgodnienia dotyczące potencjalnego wsparcia finansowego w ramach grupy, przyjęte zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy zawartą zgodnie z art. 16.
5. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany dopilnowuje, by przedsiębiorstwo dominujące lub instytucja objęta nadzorem skonsolidowanym, o których mowa w

ust. 1, przedstawiły szereg wariantów naprawy określających działania, które należy podjąć w scenariuszach, o których mowa w art. 5 ust. 5.

Dla każdego ze scenariuszy w planie naprawy na poziomie grupy wskazuje się, czy występują przeszkody do wdrożenia środków naprawczych w ramach grupy oraz czy występują znaczne przeszkody praktyczne lub prawne do szybkiego przeniesienia funduszy własnych lub spłaty zobowiązań lub aktywów w ramach grupy.

6. Organ zarządzający przedsiębiorstwa dominującego lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym, o których mowa w ust. 1, oraz organy zarządzające instytucji należących do grupy zatwierdzają plan naprawy na poziomie grupy przed przedłożeniem go organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany.

Artykuł 8

Ocena planów naprawy na poziomie grupy

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany dokonuje przeglądu planu naprawy na poziomie grupy, w tym planów naprawy dla poszczególnych instytucji należących do grupy, oraz ocenia zakres, w jakim plany te spełniają wymogi i kryteria określone w art. 6 i 7. Ocena dokonywana jest zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6 i przepisami niniejszego artykułu.

Organ sprawujący nadzór skonsolidowany dokonuje przeglądu i oceny planu naprawy na poziomie grupy, w tym planów naprawy dla poszczególnych instytucji należących do grupy, w porozumieniu i we współpracy z właściwymi organami, o których mowa w art. 131a dyrektywy 2006/48/WE. Przegląd i ocena planu naprawy na poziomie grupy zgodnie z art. 6 ust. 2 niniejszej dyrektywy oraz, w razie konieczności, żądanie podjęcia środków zgodnie z art. 6 ust. 4 niniejszej dyrektywy przyjmują formę wspólnych decyzji podejmowanych przez organy, o których mowa w art. 131a dyrektywy 2006/48/WE.

2. Właściwe organy starają się podjąć wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy.

W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez właściwe organy w terminie czterech miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie przeglądu i oceny planu naprawy na poziomie grupy lub w sprawie środków wymaganych zgodnie z art. 6 ust. 4. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem i powinna uwzględniać opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o decyzji przedsiębiorstwo dominujące danej instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym oraz inne właściwe organy.

EUNB może z własnej inicjatywy zapewnić wsparcie właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Każdy właściwy organ, który nie zgadza się z oceną planu naprawy na poziomie grupy lub określonym działaniem, które przedsiębiorstwo dominujące lub instytucja muszą podjąć w wyniku oceny zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 niniejszej dyrektywy, może

skierować daną sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Sprawy nie można skierować do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

4. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca, a termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 3, uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
5. Jeżeli właściwy organ skierował sprawę do EUNB zgodnie z ust. 3, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany podejmuje następnie decyzję zgodną z decyzją EUNB.

SEKCJA 3

PLANOWANIE RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Artykuł 9

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. W porozumieniu z właściwymi organami organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządzają plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla każdej instytucji nienależącej do grupy objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy mogą podjąć w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. W planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględnia się szereg scenariuszy, w tym fakt, że upadłość może mieć charakter indywidualny lub może wystąpić w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zakłada nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91.
3. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są poddawane przeglądom i, w stosownych przypadkach, aktualizowane co najmniej raz w roku i po wszelkich istotnych zmianach struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub jej działalności lub sytuacji finansowej, które mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu.
4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określa warianty zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w tytule IV, względem danej instytucji. Plan zawiera:

- a) streszczenie głównych elementów planu;
- b) streszczenie istotnych zmian w instytucji, które miały miejsce po przedłożeniu ostatecznych informacji dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) uzasadnienie, w jaki sposób możliwe jest prawne i ekonomiczne rozdzielanie, w niezbędnym zakresie, funkcji krytycznych i głównych linii biznesowych od innych funkcji, tak aby zapewnić ich ciągłość w przypadku upadłości instytucji;
- d) prognozowany harmonogram wykonania każdego istotnego aspektu planu;
- e) szczegółowy opis oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 13;
- f) opis wszelkich środków wymaganych zgodnie z art. 14 w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ustalonych w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 13;
- g) opis procedur ustalenia wartości i zbywalności funkcji krytycznych, głównych linii biznesowych i aktywów danej instytucji;
- h) szczegółowy opis uzgodnień gwarantujących, że informacje wymagane zgodnie z art. 11 są aktualne i są w każdym momencie do dyspozycji organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- i) wyjaśnienia organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczące tego, jak poszczególne warianty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogłyby być finansowane bez zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
- j) szczegółowy opis różnych strategii restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogłyby zostać zastosowane w przypadku różnych możliwych scenariuszy;
- k) opis krytycznych współzależności;
- l) analizę wpływu planu na inne instytucje należące do grupy;
- m) opis wariantów utrzymania dostępu do usług płatniczych i rozliczeniowych oraz innej infrastruktury;
- n) plan komunikacji z mediami i ogółem społeczeństwa.

5. EUNB, w porozumieniu z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających szereg scenariuszy na wypadek upadłości do celów ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 10

Informacje do celów sporządzenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miały prawo żądać od instytucji przekazania im wszelkich informacji niezbędnych do sporządzenia i wdrożenia planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W szczególności organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają prawo żądać przekazania między innymi informacji i analiz wymienionych w sekcji B załącznika.
2. Właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich współpracują z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w celu weryfikacji, czy niektóre lub wszystkie informacje, o których mowa w ust. 1, są już dostępne. Jeżeli informacje te są dostępne, właściwe organy przekazują te informacje organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie standardowych formularzy, szablonów i procedur służących przekazywaniu tych informacji.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 11

Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sporządziły plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zawierają zarówno plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie przedsiębiorstwa dominującego lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE, jak i plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla poszczególnych instytucji zależnych sporządzone zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy. Plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zawierają również plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spółek, o których mowa w art. 1 lit. c) i d), oraz plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji posiadających

oddziały w innych państwach członkowskich zgodnie z przepisami dyrektywy 2001/24/WE.

2. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy jest sporządzany na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 10.
3. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy:
  - a) określa działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które w ramach scenariuszy przewidzianych w art. 9 ust. 2 mają zostać podjęte wobec całej grupy lub jej części, w tym poszczególnych przedsiębiorstw zależnych, zarówno w formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących spółek, o których mowa w art. 1 lit. d), przedsiębiorstwa dominującego i instytucji zależnych, jak i w formie skoordynowanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczących instytucji zależnych;
  - b) zawiera analizę, w jakim zakresie można w sposób skoordynowany zastosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonać uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wobec podmiotów należących do grupy i mających siedzibę w Unii, w tym środki ułatwiające osobie trzeciej nabycie całej grupy lub odrębnych linii biznesowych lub obszarów działalności prowadzonej przez szereg podmiotów należących do grupy, lub poszczególnych podmiotów należących do grupy, a także wskazuje wszelkie ewentualne przeszkody w przeprowadzeniu skoordynowanej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - c) jeżeli grupa obejmuje podmioty z siedzibą w państwach trzecich, wskazuje mechanizmy współpracy i koordynacji z odpowiednimi organami tych państw trzecich;
  - d) wskazuje środki, w tym dotyczące prawnego i ekonomicznego oddzielenia określonych funkcji lub linii biznesowych, niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, gdy spełnione są warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - e) wskazuje, w jaki sposób mogłyby być finansowane działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, a w stosownych przypadkach określa zasady podziału odpowiedzialności za to finansowanie między źródłami finansowania w poszczególnych państwach członkowskich. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy nie zakłada nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91. Zasady ustanowione w planie są określane na podstawie sprawiedliwych i wyważonych kryteriów oraz uwzględniają w szczególności skutki gospodarcze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odnośnych państwach członkowskich, a także podział uprawnień nadzorczych między poszczególne właściwe organy.

Artykuł 12

Wymogi i procedura dotyczące planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy

1. Przedsiębiorstwa dominujące i instytucje objęte nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE przedkładają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy informacje wymagane zgodnie z art. 11 niniejszej dyrektywy. Informacje te dotyczą przedsiębiorstwa dominującego lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym oraz wszystkich podmiotów prawnych należących do grupy. Instytucje objęte nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE przekazują również informacje wymagane na podstawie art. 11 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do spółek, o których mowa w art. 1 lit. c) i d).

Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy przekazuje informacje przedłożone zgodnie z niniejszym ustępem EUNB, organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym wobec instytucji zależnych, odpowiednim właściwym organom, o których mowa w art. 130 i 131a dyrektywy 2006/48/WE, a także organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których siedzibę mają spółki, o których mowa w art. 1 lit. c) i d).

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, działając wspólnie z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w porozumieniu z odpowiednimi właściwymi organami sporządziły i utrzymywały plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy mogą według własnego uznania zaangażować w sporządzanie i utrzymywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich z jurysdykcji, w których siedzibę mają należące do grupy przedsiębiorstwa zależne lub finansowe spółki holdingowe lub jej istotne oddziały, o których mowa w art. 42a dyrektywy 2006/48/WE.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by plany restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy były aktualizowane co najmniej raz w roku i po każdej zmianie struktury prawnej lub organizacyjnej danej instytucji lub grupy, jej działalności lub sytuacji finansowej, które mogą mieć istotny wpływ na skuteczność planu lub wymagać wprowadzenia w nim zmian.
4. Plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy przyjmuje formę wspólnej decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i innych odpowiednich organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wspólną decyzję w terminie czterech miesięcy od daty przekazania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy informacji, o których mowa w ust. 1 akapit drugi.

W przypadku niepodjęcia takiej wspólnej decyzji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w terminie czterech miesięcy, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy samodzielnie podejmuje decyzję. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem i uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy przekazuje tę decyzję przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym oraz pozostałym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

EUNB może z własnej inicjatywy zapewnić wsparcie właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który nie zgadza się z którymkolwiek z elementów planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, może skierować daną sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Sprawy nie można skierować do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.
6. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca, a wspomniany termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy podejmuje następnie decyzję zgodną z decyzją EUNB.
7. Jeżeli którykolwiek z odnośnych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skierował sprawę do EUNB zgodnie z ust. 5, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB.

ROZDZIAŁ II

OCENA MOŻLIWOŚCI PRZEPROWADZENIA SKUTECZNEJ RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI ORAZ UPRAWNIENIA PREWENCYJNE

Artykuł 13

Ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w porozumieniu z właściwymi organami, oceniły, na ile możliwe jest przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji i grup bez zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, poza wykorzystaniem mechanizmów finansowania ustanowionych zgodnie z art. 91. Uznaje się, że przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grupy jest możliwe, jeżeli wykonalna i wiarygodna jest likwidacja tej instytucji lub grupy w ramach zwykłego postępowania upadłościowego albo jej restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja poprzez zastosowanie różnych instrumentów

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie powodując znaczących negatywnych konsekwencji dla systemów finansowych, w tym w sytuacji ogólnej niestabilności finansowej lub zdarzeń mających wpływ na cały system, w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma odnośna instytucja, uwzględniając sytuację gospodarczą lub stabilność finansową w tym samym bądź innym państwie członkowskim lub w Unii oraz mając na uwadze zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych wykonywanych przez tę instytucję lub grupę, albo ponieważ można je łatwo oddzielić w rozsądnym terminie albo w inny sposób.

2. Do celów oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o której mowa w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji badają co najmniej kwestie wymienione w sekcji C załącznika.
3. EUNB, w porozumieniu z ERRS, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia kwestii, które mają zostać zbadane na potrzeby oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji lub grup, jak przewidziano w ust. 2. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 14

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by jeżeli w wyniku oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonanej zgodnie z art. 13 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustali, że istnieją potencjalne istotne przeszkody w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, organ ten powiadomił pisemnie daną instytucję o wynikach swoich ustaleń.
2. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania powiadomienia zgodnie z ust. 1 dana instytucja proponuje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środki służące ograniczeniu lub usunięciu przeszkód wskazanych w powiadomieniu. W porozumieniu z właściwymi organami organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, czy środki te skutecznie ograniczają lub usuwają wspomniane przeszkody.
3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ocenia, że środki zaproponowane przez instytucję zgodnie z ust. 2 nie ograniczają ani nie usuwają skutecznie wspomnianych przeszkód, organ ten określa, w porozumieniu z

właściwymi organami, alternatywne środki, które mogą pozwolić osiągnąć ten cel, oraz powiadamia o nich pisemnie daną instytucję.

4. Do celów ust. 3 środki określone przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, jeżeli jest to niezbędne i proporcjonalne w celu ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej instytucji, obejmować następujące środki:
- a) zobowiązanie danej instytucji do opracowania umów dotyczących świadczenia usług (zarówno wewnątrz grupy, jak i z osobami trzecimi) w celu zagwarantowania świadczenia krytycznych funkcji gospodarczych lub usług;
  - b) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia swoich maksymalnych ekspozycji w ujęciu indywidualnym i zbiorczym;
  - c) nałożenie wymogów dotyczących przekazywania określonych lub regularnych informacji istotnych do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - d) zobowiązanie danej instytucji do zbycia określonych aktywów;
  - e) zobowiązanie danej instytucji do ograniczenia lub zaprzestania określonych istniejących lub proponowanych rodzajów działalności;
  - f) ograniczenie lub powstrzymanie się od rozwijania lub sprzedaży nowych linii biznesowych lub produktów;
  - g) określenie wymogu wprowadzenia zmian w strukturach prawnych lub operacyjnych instytucji w celu ograniczenia złożoności i umożliwienia prawnego i gospodarczego oddzielenia funkcji krytycznych od innych funkcji poprzez zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - h) zobowiązanie przedsiębiorstwa dominującego do utworzenia dominującej finansowej spółki holdingowej z siedzibą w państwie członkowskim lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej;
  - i) zobowiązanie przedsiębiorstwa dominującego lub spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) i d), do wyemitowania instrumentów dłużnych lub udzielenia pożyczek, o których mowa w art. 39 ust. 2;
  - j) jeżeli dana instytucja jest przedsiębiorstwem zależnym spółki holdingowej o profilu mieszanym, zobowiązanie tej spółki do utworzenia odrębnej finansowej spółki holdingowej kontrolującej daną instytucję, o ile jest to niezbędne w celu ułatwienia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji oraz uniknięcia sytuacji, w której zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymienionych w tytule IV, ma negatywne skutki dla niefinansowej części danej grupy.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie opierają ustaleń, o których mowa w ust. 1, na przeszkodach wynikających z czynników będących poza

kontrolą danej instytucji, w tym dotyczących możliwości operacyjnych i finansowych danego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6. Powiadomienie zgodnie z ust. 1 lub 3 spełnia następujące wymogi:
  - a) zawiera uzasadnienie danej oceny lub danych ustaleń;
  - b) wskazuje, w jaki sposób ocena lub ustalenia są zgodne z wymogami dotyczącymi proporcjonalności określonymi w art. 9.
7. Przed określeniem środków, o których mowa w ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji starannie rozważają potencjalny wpływ tych środków na stabilność systemu finansowego w innych państwach członkowskich.
8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających środki przewidziane w ust. 4 oraz okoliczności, w jakich poszczególne środki mogą zostać zastosowane.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 15

Uprawnienia do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe wobec przedsiębiorstw zależnych, w porozumieniu z odpowiednimi właściwymi organami, prowadzą wzajemne konsultacje w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmują wszelkie uzasadnione kroki, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą stosowania środków określonych zgodnie z art. 14 ust. 3.
2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, we współpracy z organem sprawującym nadzór skonsolidowany i EUNB zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, sporządza i przedkłada sprawozdanie przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym i organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwym wobec przedsiębiorstw zależnych. Sprawozdanie jest sporządzane w porozumieniu z właściwymi organami i zawiera analizę istotnych przeszkód w skutecznym zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. Sprawozdanie określa również zalecane środki, które zdaniem danych organów są niezbędne lub stosowne w celu usunięcia wspomnianych przeszkód.

3. W terminie czterech miesięcy od daty otrzymania tego sprawozdania przedsiębiorstwo dominujące lub instytucja objęta nadzorem skonsolidowanym mogą przedstawić uwagi i zaproponować organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy alternatywne środki służące usunięciu przeszkód wskazanych w sprawozdaniu.
4. O wszelkich środkach zaproponowanych przez przedsiębiorstwo dominujące lub instytucję objętą nadzorem skonsolidowanym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy informuje organ sprawujący nadzór skonsolidowany, EUNB i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe wobec przedsiębiorstw zależnych. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe wobec przedsiębiorstw zależnych, w porozumieniu z właściwymi organami, dokładają wszelkich starań w ramach przysługujących im uprawnień w celu podjęcia wspólnej decyzji w ramach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dotyczącej ustalenia istotnych przeszkód i, w razie konieczności, oceny środków zaproponowanych przez przedsiębiorstwo dominujące lub instytucję objętą nadzorem skonsolidowanym oraz środków wymaganych przez te organy w celu ograniczenia lub usunięcia tych przeszkód.
5. Wspólna decyzja jest podejmowana w terminie czterech miesięcy od złożenia wspomnianego sprawozdania. Decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy przekazuje przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym.

EUNB może z własnej inicjatywy zapewnić wsparcie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie czterech miesięcy od daty złożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 lub 2, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy samodzielnie podejmuje decyzję dotyczącą stosownych środków, które należy podjąć zgodnie z art. 14 ust. 3 w odniesieniu do całej grupy.

Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem i uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekazane we wspomnianym okresie czterech miesięcy. Decyzja jest przekazywana przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy.

Decyzja, o której mowa w akapicie pierwszym, jest uznawana za ostateczną i jest wykonywana przez właściwe organy w odnośnych państwach członkowskich.

Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy odracza podjęcie decyzji w

oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca, a wspomniany termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy podejmuje następnie decyzję zgodną z decyzją EUNB. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

ROZDZIAŁ III

WSPARCIE FINANSOWE W RAMACH GRUPY

Artykuł 16

Umowa dotycząca wsparcia finansowego w ramach grupy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by instytucja dominująca z siedzibą w państwie członkowskim lub unijna instytucja dominująca lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) i d), oraz ich przedsiębiorstwa zależne będące instytucjami lub instytucjami finansowymi objętymi nadzorem nad danym przedsiębiorstwem dominującym, mogły zawierać umowy dotyczące udzielenia wsparcia finansowego innym stronom umowy, które doświadczają trudności finansowych, o ile spełnione są warunki określone w niniejszym rozdziale.
2. Umowa ta może:
  - a) obejmować jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw zależnych grupy i może przewidywać wsparcie finansowe ze strony przedsiębiorstwa dominującego na rzecz przedsiębiorstw zależnych, ze strony przedsiębiorstw zależnych na rzecz przedsiębiorstwa dominującego, między przedsiębiorstwami zależnymi grupy, które są stronami umowy, lub jakąkolwiek inną kombinację;
  - b) przewidywać wsparcie finansowe w formie pożyczki, udzielenia gwarancji lub udostępnienia aktywów do wykorzystania jako zabezpieczenia w transakcji między beneficjentem wsparcia a osobą trzecią, lub jakąkolwiek kombinację tych elementów.
3. Jeżeli zgodnie z warunkami umowy przedsiębiorstwo zależne zgadza się na udzielenie wsparcia finansowego przedsiębiorstwu dominującemu, umowa musi zawierać uzgodnienie dotyczące udzielenia przez przedsiębiorstwo dominujące wzajemnego wsparcia finansowego temu przedsiębiorstwu zależnemu.
4. Umowa określa należne wynagrodzenie lub określa zasady obliczania tego wynagrodzenia z tytułu każdej transakcji przeprowadzonej w ramach tej umowy.
5. Umowa może zostać zawarta jedynie, jeżeli w opinii organu nadzoru w momencie zawierania proponowanej umowy żadna ze stron nie narusza żadnych wymogów określonych w dyrektywie 2006/48/WE dotyczących kapitału lub płynności ani nie

istnieje prawdopodobieństwo naruszenia przez nią tych wymogów, ani też nie jest zagrożona niewypłacalnością.

6. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszelkie prawa, roszczenia lub działania wynikające z umowy mogły być wykonywane wyłącznie przez strony umowy, z wyłączeniem osób trzecich.

Artykuł 17

Przeгляд proponowanej umowy przez organy nadzoru oraz mediacja

1. Przedsiębiorstwa dominujące i instytucje objęte nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE przedkładają organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany wniosek o zatwierdzenie każdej proponowanej umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy. Wniosek zawiera tekst proponowanej umowy oraz wskazuje podmioty należące do grupy, które zamierzają zostać stronami umowy.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany zatwierdza wniosek, jeżeli warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 19.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany bezzwłocznie przekazuje wniosek właściwym organom odpowiedzialnym w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw zależnych, które zamierzają zostać stronami umowy.
4. Właściwe organy dokładają wszelkich starań w ramach swoich uprawnień, aby podjąć wspólną decyzję dotyczącą tego, czy warunki proponowanej umowy są zgodne z warunkami wsparcia finansowego określonymi w art. 19, w terminie czterech miesięcy od daty otrzymania wniosku przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje wnioskodawcy.
5. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji przez właściwe organy w terminie czterech miesięcy, organ sprawujący nadzór skonsolidowany samodzielnie podejmuje decyzję w sprawie wniosku. Decyzja ta jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego pełne uzasadnienie i uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane we wspomnianym terminie czterech miesięcy. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje o decyzji wnioskodawcę i inne właściwe organy.
6. Jeżeli we wspomnianym okresie czterech miesięcy którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje następnie swoją decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin czterech miesięcy uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję

w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin czterech miesięcy upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

Artykuł 18

Zatwierdzenie proponowanej umowy przez akcjonariuszy

1. Państwa członkowskie mogą określić wymóg, zgodnie z którym wszelkie proponowane umowy zatwierdzone przez właściwe organy są przedkładane do zatwierdzenia zgromadzeniu akcjonariuszy każdego podmiotu należącego do grupy, który zamierza zostać stroną umowy. W tym przypadku umowa jest wiążąca jedynie w odniesieniu do tych stron, których zgromadzenie akcjonariuszy zatwierdziło umowę.
2. Jeżeli państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w ust. 1, nakładają one wymóg, by zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy akcjonariusze każdego podmiotu należącego do grupy, który będzie stroną umowy, upoważnili właściwy organ zarządzający, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2006/48/WE, do podjęcia decyzji o udzieleniu przez dany podmiot wsparcia finansowego zgodnie z warunkami umowy oraz zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozdziale. Konkretna transakcja przeprowadzana zgodnie z umową nie wymaga ani dalszego zatwierdzenia przez akcjonariuszy, ani zwołania dodatkowego zgromadzenia akcjonariuszy.
3. Organ zarządzający każdego z podmiotów będących stroną umowy co roku składa akcjonariuszom sprawozdanie dotyczące funkcjonowania umowy i wykonania wszelkich decyzji podjętych na mocy tej umowy.

Artykuł 19

Warunki wsparcia finansowego w ramach grupy

1. Wsparcie finansowe zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy może być udzielone wyłącznie, jeżeli spełnione są następujące warunki:
  - a) istnieje rozsądne prawdopodobieństwo, że udzielone wsparcie umożliwi podmiotowi otrzymującemu wsparcie przezwycięzenie trudności finansowych;
  - b) udzielenie wsparcia finansowego ma na celu utrzymanie lub przywrócenie stabilności finansowej całej grupy;
  - c) wsparcie finansowe jest udzielane za wynagrodzeniem;
  - d) można rozsądnie założyć, na podstawie informacji dostępnych organowi zarządzającemu w momencie podejmowania decyzji o udzieleniu wsparcia finansowego, że podmiot otrzymujący wsparcie zwróci pożyczkę lub wypłaci wynagrodzenie z tytułu wsparcia w odpowiedniej wysokości;

- e) wsparcie finansowe nie zagraża płynności ani wypłacalności podmiotu udzielającego wsparcia, ani, co za tym idzie, nie stwarza zagrożenia dla stabilności finansowej;
  - f) podmiot udzielający wsparcia spełnia w momencie udzielenia wsparcia i będzie nadal spełniać po udzieleniu wsparcia wymogi dotyczące funduszy własnych i inne wymogi nałożone na podstawie art. 136 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych celem określenia warunków przewidzianych w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych przedłożonych przez EUNB zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 20

Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego

Decyzja o udzieleniu wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z umową jest podejmowana przez organ zarządzający podmiotu udzielającego wsparcia finansowego wymieniony w art. 11 dyrektywy 2006/48/WE. Decyzja ta zawiera uzasadnienie i wskazuje cel proponowanego wsparcia finansowego. W szczególności decyzja wskazuje:

- a) w jaki sposób wsparcie finansowe przyczynia się do utrzymania lub przywrócenia stabilności finansowej całej grupy;
- b) że wsparcie finansowe nie przekracza możliwości finansowych podmiotu prawnego udzielającego wsparcia finansowego;
- c) że podmiot udzielający wsparcia finansowego nadal spełnia wymogi dotyczące funduszy własnych i inne wymogi nałożone na podstawie art. 136 ust. 2 dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 21

Prawo właściwych organów do sprzeciwu

- 1. Przed udzieleniem wsparcia zgodnie z umową dotyczącą wsparcia finansowego w ramach grupy organ zarządzający podmiotu zamierzającego udzielić wsparcia finansowego powiadamia o tym właściwy organ odpowiedzialny za ten podmiot oraz EUNB. Powiadomienie zawiera szczegóły proponowanego wsparcia.
- 2. W ciągu dwóch dni od daty otrzymania powiadomienia właściwy organ może zakazać udzielenia wsparcia finansowego określonego w art. 19 lub je ograniczyć, jeżeli warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy nie są spełnione.

Decyzja właściwego organu o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu zawiera uzasadnienie.

3. Właściwy organ bezzwłocznie informuje EUNB, organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy wymienione w art. 131a dyrektywy 2006/48/WE o swojej decyzji o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu.
4. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany lub właściwy organ odpowiedzialny za podmiot otrzymujący wsparcie mają zastrzeżenia dotyczące decyzji o zakazaniu wsparcia finansowego lub jego ograniczeniu, mogą one skierować daną sprawę do EUNB i zwrócić się o jego wsparcie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W takim przypadku EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu. Na zasadzie odstępstwa od terminu przewidzianego w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB podejmuje wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie 48 godzin.
5. Jeżeli właściwy organ nie wyda decyzji o zakazie wsparcia finansowego lub o jego ograniczeniu w terminie wskazanym w ust. 2, wsparcie finansowe może być udzielone zgodnie z warunkami przedłożonymi właściwemu organowi.

Artykuł 22

Ujawnianie informacji

3. Państwa członkowskie dopilnowują, by instytucje będące stroną umowy dotyczącej wsparcia finansowego w ramach grupy zgodnie z art. 16 podały opis umowy i nazwy podmiotów będących jej stronami do publicznej wiadomości oraz aktualizowały te informacje co najmniej raz w roku.

Zastosowanie mają art. 145–149 dyrektywy 2006/48/WE.

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia formy i zakresu informacji przewidzianych w ust. 1. EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

TYTUŁ III

WCZESNA INTERWENCJA

Artykuł 23

Środki wczesnej interwencji

1. Jeżeli instytucja nie spełnia lub prawdopodobnie nie będzie spełniać wymogów dyrektywy 2006/48/WE, państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy dysponowały, poza środkami, o których mowa w art. 136 dyrektywy 2006/48/WE, w stosownych przypadkach następującymi środkami:
  - a) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do wdrożenia jednego lub większej liczby uzgodnień i środków określonych w planie naprawy;
  - b) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zbadania sytuacji, określenia środków pozwalających rozwiązać stwierdzone problemy oraz sporządzenia programu działania w celu rozwiązania tych problemów i harmonogramu jego wdrażania;
  - c) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do zwołania zgromadzenia akcjonariuszy lub, jeżeli zarząd nie wypełni tego wymogu, możliwością bezpośredniego zwołania zgromadzenia akcjonariuszy danej instytucji, zaproponowania porządku obrad i przyjęcia określonych decyzji;
  - d) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do odwołania i zastąpienia jednego lub większej liczby członków zarządu lub dyrektorów zarządzających, jeżeli osoby te uznaje się za nieodpowiednie do wypełniania powierzonych im obowiązków na podstawie art. 11 dyrektywy 2006/48/WE;
  - e) możliwością zobowiązania zarządu danej instytucji do sporządzenia planu negocjacji w sprawie restrukturyzacji długu z niektórymi lub wszystkimi wierzycielami tej instytucji;
  - f) możliwością uzyskania, w tym za pomocą kontroli na miejscu, wszystkich informacji niezbędnych do przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, w tym dokonania oszacowania wartości aktywów i zobowiązań instytucji;
  - g) możliwością skontaktowania się z potencjalnymi nabywcami w celu przygotowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji, na warunkach ustanowionych w art. 33 ust. 2 i z zastrzeżeniem przepisów dotyczących poufności ustanowionych w art. 77.
2. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych celem zapewnienia jednolitego stosowania środków przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 24

Zarządca nadzwyczajny

1. W przypadku gdy następuje znaczące pogorszenie sytuacji finansowej instytucji lub jeżeli ma miejsce poważne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub statutów bądź jeżeli występują poważne nieprawidłowości administracyjne, a inne środki podjęte zgodnie z art. 23 nie wystarczają do zaradzenia temu pogorszeniu, państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy mogły wyznaczyć zarządcę nadzwyczajnego, który zastąpi zarząd danej instytucji. Właściwe organy podają do wiadomości publicznej informację o wyznaczeniu zarządcy nadzwyczajnego. Ponadto państwa członkowskie dopilnowują, by zarządca nadzwyczajny posiadał kwalifikacje, umiejętności i wiedzę niezbędne do wykonywania powierzonych mu funkcji.
2. Zarządca nadzwyczajny posiada wszystkie uprawnienia zarządu danej instytucji zgodnie z jej statutem i prawem krajowym, w tym uprawnienie do wykonywania wszystkich funkcji administracyjnych zarządu danej instytucji. Zarządca nadzwyczajny może jednak wykonać uprawnienie do zwołania walnego zgromadzenia akcjonariuszy instytucji i proponowania porządku obrad wyłącznie po uzyskaniu uprzedniej zgody właściwego organu.
3. Zarządca nadzwyczajny ma ustawowy obowiązek podejmowania wszelkich niezbędnych środków oraz działania na rzecz rozwiązań mających na celu poprawę sytuacji finansowej instytucji oraz przywrócenie rzetelnego i ostrożnego zarządzania jej działalnością i organizacją. W stosownych przypadkach obowiązek ten jest nadrzędny wobec innych obowiązków zarządu zgodnie ze statutem instytucji lub prawem krajowym, jeżeli są one rozbieżne. Rozwiązania te mogą obejmować podwyższenie kapitału, reorganizację struktury własnościowej instytucji lub przejęcie przez instytucje, które są stabilne finansowo i organizacyjnie.
4. Właściwe organy mogą ustalić ograniczenia dla działań zarządcy nadzwyczajnego lub ustanowić wymóg, by określone działania zarządcy nadzwyczajnego podlegały uprzedniej zgodzie właściwego organu. Właściwe organy mogą w dowolnym momencie odwołać zarządcę nadzwyczajnego.
5. Państwa członkowskie wprowadzają wymóg, by zarządca nadzwyczajny sporządzał sprawozdania dla wyznaczającego go właściwego organu dotyczące sytuacji gospodarczej i finansowej danej instytucji oraz działań przeprowadzonych w ramach wykonywania przez niego obowiązków, w regularnych odstępach czasu ustalonych przez właściwy organ oraz na początku i na końcu sprawowania przez niego funkcji.

6. Zarządca nadzwyczajny sprawuje swoją funkcję nie dłużej niż przez jeden rok. Okres ten może zostać przedłużony w wyjątkowej sytuacji, jeżeli nadal spełnione są warunki wyznaczenia zarządcy nadzwyczajnego. Właściwy organ jest odpowiedzialny za ustalenie, czy występują stosowne warunki do przedłużenia mandatu zarządcy nadzwyczajnego, i przedłożenie akcjonariuszom uzasadnienia takiej decyzji.
7. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 1–6 wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego nie narusza praw akcjonariuszy bądź właścicieli, określonych w unijnym lub krajowym prawie spółek.
8. Wyznaczenia zarządcy nadzwyczajnego nie uznaje się za zdarzenie uprawniające do egzekwowania w rozumieniu dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁶ ani za postępowanie upadłościowe w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁷.

Artykuł 25

Koordinacja środków wczesnej interwencji oraz wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego w odniesieniu do grup

1. Jeżeli spełnione są warunki nałożenia wymogów na podstawie art. 23 niniejszej dyrektywy lub wyznaczenia zarządcy nadzwyczajnego zgodnie z art. 24 niniejszej dyrektywy w odniesieniu do przedsiębiorstwa dominującego lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym na podstawie art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE lub jednego z ich przedsiębiorstw zależnych, właściwy organ, który zamierza podjąć środki zgodnie z wymienionymi artykułami, powiadamia o swoim zamiarze inne odpowiednie właściwe organy działające w ramach kolegium organów nadzoru oraz EUNB.
2. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i inne odpowiednie właściwe organy analizują, czy konieczne jest podjęcie środków zgodnie z art. 23 lub wyznaczenie zarządcy nadzwyczajnego zgodnie z art. 24 w odniesieniu do innych podmiotów należących do danej grupy, oraz czy wskazana jest koordynacja środków, które należy podjąć. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i inne odpowiednie organy rozważają, czy jakiegokolwiek alternatywne środki mogłyby z większym prawdopodobieństwem przywrócić rentowność poszczególnych podmiotów i utrzymać stabilność finansową całej grupy. Jeżeli więcej niż jeden właściwy organ zamierza wyznaczyć zarządcę nadzwyczajnego w odniesieniu do podmiotu powiązanego z grupą, organy analizują, czy bardziej stosowne jest wyznaczenie tego samego zarządcy nadzwyczajnego dla wszystkich odnośnych podmiotów lub dla całej grupy w celu ułatwienia wprowadzenia rozwiązań przywracających stabilność finansową całej grupy.

Ocena ma formę wspólnej decyzji organu sprawującego nadzór skonsolidowany i innych odpowiednich właściwych organów. Wspólna decyzja jest podejmowana w

---

³⁶ Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43.

³⁷ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

terminie pięciu dni od daty powiadomienia, o którym mowa w ust. 1. Wspólna decyzja jest wydawana w postaci dokumentu zawierającego decyzję z pełnym uzasadnieniem, który organ sprawujący nadzór skonsolidowany przekazuje przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym.

3. EUNB może z własnej inicjatywy zapewnić wsparcie właściwym organom w osiągnięciu porozumienia zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
4. W przypadku niepodjęcia wspólnej decyzji w terminie pięciu dni organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad przedsiębiorstwami zależnymi mogą samodzielnie podjąć decyzje.
5. Decyzja każdego właściwego organu zawiera uzasadnienie. Decyzja ta uwzględnia opinie i zastrzeżenia innych właściwych organów przekazane w okresie pięciu dni oraz potencjalny wpływ decyzji na stabilność finansową w innych państwach członkowskich. Decyzja jest przekazywana przedsiębiorstwu dominującemu lub instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz przedsiębiorstwom zależnym przez odnośne właściwe organy.

Jeżeli we wspomnianym okresie pięciu dni którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skieruje sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz inne właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję EUNB zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują następnie własną decyzję zgodnie z decyzją EUNB. Termin pięciu dni uznaje się za termin zakończenia postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie pięciu dni. Sprawy nie kieruje się do EUNB, jeżeli termin pięciu dni upłynął lub jeżeli wspólna decyzja została podjęta.

6. Przed samodzielnym podjęciem decyzji zgodnie z ust. 4 właściwe organy konsultują się z EUNB. Decyzje uwzględniają zalecenia EUNB oraz zawierają wyjaśnienie ewentualnych znaczących odstępstw od tych zaleceń.

TYTUŁ IV

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA

ROZDZIAŁ I

CELE, WARUNKI I OGÓLNE ZASADY

Artykuł 26

Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wybierają te instrumenty i uprawnienia, które najlepiej umożliwiają osiągnięcie celów istotnych w danym przypadku.
2. Cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:
  - a) zapewnienie ciągłości funkcji krytycznych;
  - b) uniknięcie znaczących negatywnych skutków dla stabilności finansowej, w tym przez zapobiegnięcie efektowi domina oraz utrzymanie dyscypliny rynkowej;
  - c) ochrona finansów publicznych przez ograniczenie do minimum zakładania nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
  - d) uniknięcie niepotrzebnego spadku wartości i dążenie do ograniczenia do minimum kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - e) ochrona deponentów objętych zakresem dyrektywy 94/19/WE i inwestorów objętych zakresem dyrektywy 97/9/WE;
  - f) ochrona środków finansowych i aktywów należących do klientów.
3. Z zastrzeżeniem poszczególnych przepisów niniejszej dyrektywy cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są równie istotne i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują ich wyważenia odpowiednio do charakteru i okoliczności każdego przypadku.

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji, o której mowa w art. 1 lit. a), tylko wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące warunki:
  - a) właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością;
  - b) biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i inne istotne okoliczności, nie istnieją uzasadnione podstawy, by jakiegokolwiek alternatywne działanie sektora prywatnego lub organów nadzoru, inne niż działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęte w stosunku do instytucji, mogło w odpowiednim okresie czasu zapobiec upadłości instytucji;
  - c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym zgodnie z ust. 3.

2. Do celów ust. 1 lit. a) uznaje się, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jeżeli zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:
  - a) instytucja narusza wymogi kapitałowe będące warunkiem utrzymania zezwolenia w sposób, który uzasadniałby cofnięcie zezwolenia przez właściwy organ, lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości instytucja naruszy te wymogi, ponieważ poniosła straty, które doprowadzą do wyczerpania całości lub znacznej części jej funduszy własnych, bądź prawdopodobne jest poniesienie przez nią takich strat;
  - b) wartość aktywów instytucji jest niższa od wartości jej zobowiązań lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości wartość aktywów instytucji będzie niższa od wartości jej zobowiązań;
  - c) instytucja jest niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności lub istnieją obiektywne przesłanki pozwalające stwierdzić, że w najbliższej przyszłości instytucja będzie niezdolna do spłaty swoich zobowiązań w terminie ich wymagalności;
  - d) instytucja wymaga nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, chyba że, w celu utrzymania stabilności finansowej, wymaga jednego z poniższych:
    - (i) gwarancji rządowej celem zabezpieczenia instrumentów wsparcia płynności udostępnionych przez banki centralne na standardowych warunkach (instrument jest w pełni zabezpieczony zabezpieczeniem poddanym redukcji wartości, odpowiednio do jego jakości i wartości rynkowej, a bank centralny pobiera od beneficjenta odsetki o stopie odsetek karnych); lub

- (ii) gwarancji rządowej dotyczącej nowo wyemitowanych zobowiązań w celu zaradzenia poważnym zakłóceniem gospodarczym w państwie członkowskim.

W obydwu przypadkach wskazanych w ppkt (i) i (ii) środki gwarancyjne są stosowane wyłącznie w odniesieniu do wypłacalnych instytucji finansowych, nie stanowią elementu szerszego pakietu pomocy, podlegają zatwierdzeniu zgodnie z przepisami dotyczącymi pomocy państwa i są stosowane przez okres wynoszący maksymalnie trzy miesiące.

3. Do celów ust. 1 lit. c) działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje się za konieczne w interesie publicznym, jeżeli umożliwia ono osiągnięcie przynajmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego w art. 26 i jest proporcjonalne do tych celów, a likwidacja instytucji lub przedsiębiorstwa dominującego w ramach zwykłego postępowania upadłościowego nie umożliwiłaby osiągnięcia tych celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w takim samym stopniu.
4. EUNB wydaje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem wspierania konwergencji praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do interpretacji różnych okoliczności, w których instytucja jest uznawana za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością. EUNB opracowuje te wytyczne najpóźniej do dnia przewidzianego w art. 115 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy.
5. Uwzględniając w stosownych przypadkach doświadczenia zdobyte podczas stosowania wytycznych EUNB, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 103 celem określenia okoliczności, w których instytucję uznaje się za będącą na progu upadłości lub zagrożoną upadłością.

Artykuł 28

Warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji finansowych i spółek holdingowych

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do instytucji finansowej lub spółki, o których mowa w art. 1 lit. b), w przypadku gdy warunki określone w art. 27 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do instytucji finansowej lub spółki, jak i w odniesieniu do instytucji dominującej objętej nadzorem skonsolidowanym.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjęły działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w stosunku do spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), w przypadku gdy warunki określone w art. 27 ust. 1 są spełnione zarówno w odniesieniu do spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), jak i w odniesieniu do co najmniej jednego przedsiębiorstwa zależnego będącego instytucją.

3. Jeżeli instytucje zależne spółki holdingowej o profilu mieszanym znajdują się w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu pośredniej finansowej spółki holdingowej, państwa członkowskie dopilnowują, by działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy były podejmowane w odniesieniu do pośredniej finansowej spółki holdingowej i nie podejmują działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy w odniesieniu do spółki holdingowej o profilu mieszanym.
4. Z zastrzeżeniem ust. 3 i na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1, niezależnie od tego, że spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), może nie spełniać wymogów ustanowionych w art. 27 ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), jeżeli co najmniej jedno przedsiębiorstwo zależne będące instytucją spełnia warunki ustanowione w art. 27 ust. 1, 2 i 3, a podjęcie działania w odniesieniu do spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), jest niezbędne do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji co najmniej jednego przedsiębiorstwa zależnego będącego instytucją lub do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie całej grupy.

Artykuł 29

Ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podejmowały wszystkie stosowne środki celem zagwarantowania, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest podejmowane zgodnie z następującymi zasadami:
  - a) w pierwszej kolejności straty ponoszą akcjonariusze instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - b) po akcjonariuszach straty ponoszą wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zgodnie z kolejnością zaspokajania roszczeń określoną w niniejszej dyrektywie;
  - c) następuje wymiana kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - d) osoby należące do kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją ponoszą straty, które zgodnie z przepisami prawa cywilnego lub karnego są współmierne do ich osobistej odpowiedzialności za upadłość instytucji;
  - e) o ile w niniejszej dyrektywie nie przewidziano inaczej, wierzyciele należący do tej samej kategorii są traktowani ten sam w sposób;

- f) żaden z wierzycieli nie ponosi strat większych niż te, które poniósłby w sytuacji, gdyby dana instytucja została zlikwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego.
2. Jeżeli instytucja jest podmiotem należącym do grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonują uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób, który ogranicza do minimum wpływ na instytucje powiązane oraz całą grupę, a także ogranicza do minimum negatywne skutki dla stabilności finansowej w Unii, a w szczególności w państwach, w których grupa prowadzi działalność.
3. Stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, państwa członkowskie zapewniają w stosownych przypadkach zgodność z unijnymi ramami pomocy państwa.

ROZDZIAŁ II

WYCENA

Artykuł 30

Wstępna wycena

1. Przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności do celów art. 31, 34, 36, 41, 42 i 65, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają dokonanie uczciwej i realistycznej wyceny aktywów i zobowiązań instytucji przez osobę niezależną zarówno od organów publicznych, w tym organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od instytucji. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zatwierdza tę wycenę. Jeżeli, z uwagi na pilność sytuacji, niezależna wycena nie jest możliwa, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą same dokonać wyceny aktywów i zobowiązań instytucji.
2. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, wycena wymagana zgodnie z ust. 1 opiera się na ostrożnych i realistycznych założeniach, w tym w odniesieniu do wskaźników niewypłacalności oraz zakresu strat, a jej celem jest oszacowanie wartości rynkowej aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością, tak by wszelkie straty, do których może dojść, zostały uwzględnione w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Jednakże w przypadku, gdy rynek danych aktywów lub zobowiązań nie funkcjonuje prawidłowo, wycena może odzwierciedlać wartość ekonomiczną tych aktywów i zobowiązań w długim okresie. Wycena nie zakłada udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, niezależnie od tego, czy zostało faktycznie udzielone.

3. Wycenę uzupełnia się o następujące informacje zawarte w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji:
  - a) zaktualizowany bilans i sprawozdanie z sytuacji gospodarczo-finansowej instytucji;
  - b) uwagi zawierające analizę i szacunkową wartość aktywów;
  - c) wykaz pozostających do spłaty zobowiązań wykazanych w księgach rachunkowych i ewidencji instytucji, wraz z informacjami dotyczącymi odpowiednich wierzytelności i kolejnością ich zaspokojenia zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym;
  - d) wykaz aktywów posiadanych przez instytucję na rachunek osób trzecich posiadających prawa własności względem tych aktywów.
4. Wycena zawiera podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokojenia ich roszczeń zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym i oszacowanie zakładanego sposobu traktowania poszczególnych kategorii wierzycieli w postępowaniu upadłościowym.
5. Jeżeli, z uwagi na pilność sytuacji, spełnienie wymogów określonych w ust. 3 i 4 nie jest możliwe, wyceny dokonuje niezależna osoba lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z wymogami określonymi w ust. 2. Wycenę tę uznaje się za nieostateczną do czasu dokonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyceny spełniającej wszystkie wymogi przewidziane w niniejszym artykule. Ostatecznej wyceny można dokonać odrębnie lub łącznie z wyceną, o której mowa w art. 66.
6. Wycena stanowi integralną część decyzji o zastosowaniu instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonaniu uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Wycena nie podlega odrębnej kontroli sądowej i podlega kontroli sądowej jedynie łącznie z decyzją zgodnie z przepisami art. 78.
7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia następujących kryteriów do celów ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz do celów art. 66:
  - a) okoliczności, w których osobę uznaje się za niezależną zarówno od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i od instytucji, oraz
  - b) okoliczności, w których dokonanie wyceny przez osobę niezależną można uznać za niemożliwe;
  - c) metodyka oceny wartości rynkowej aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością;
  - d) okoliczności, w których rynku danych aktywów lub zobowiązań nie można uznać za funkcjonujący prawidłowo;

- e) metodyka oceny wartości ekonomicznej w długim okresie aktywów i zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości lub zagrożonej upadłością.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

ROZDZIAŁ III

INSTRUMENTY RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

SEKCJA I

OGÓLNE ZASADY

Artykuł 31

Ogólne zasady dotyczące instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały niezbędne uprawnienia do zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji, instytucji finansowej lub spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) i d), w przypadku której spełnione są mające zastosowanie warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 1, są następujące:
  - a) instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa;
  - b) instrument instytucji pomostowej;
  - c) instrument wydzielenia aktywów;
  - d) instrument umorzenia lub konwersji długu.
3. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 4 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pojedynczo lub łącznie.
4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą stosować instrument wydzielenia aktywów jedynie w połączeniu z innym instrumentem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c), oraz ich wykorzystania do częściowego przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pozostała część instytucji, z której przeniesiono aktywa, prawa lub zobowiązania, jest likwidowana w ramach zwykłego postępowania upadłościowego w terminie, który jest odpowiedni z punktu widzenia ewentualnej potrzeby świadczenia przez tę instytucję usług lub zapewniania wsparcia zgodnie z art. 58, celem umożliwienia odbiorcy kontynuowania działalności lub świadczenia usług nabytych w wyniku tego przeniesienia.
6. Państwa członkowskie dopilnowują, by przepisy krajowego prawa upadłościowego, odnoszące się do możliwości unieważnienia lub niewykonalności czynności prawnych dokonanych ze szkodą dla wierzycieli, nie miały zastosowania w odniesieniu do przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
7. Państwom członkowskim nie zabrania się przyznania organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dodatkowych uprawnień, które można wykonywać w sytuacji, gdy instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że te dodatkowe uprawnienia nie stanowią przeszkody dla skuteczności restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz są spójne z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i ogólnymi zasadami rządzącymi restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją określonymi w art. 26 i 29.

SEKCJA 2

INSTRUMENT ZBYCIA WYODRĘBNIONEJ CZĘŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA

Artykuł 32

Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do przeniesienia na nabywcę, który nie jest instytucją pomostową:
  - a) akcji lub innych tytułów własności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - b) wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - c) dowolnej kombinacji niektórych lub wszystkich aktywów, praw i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją

Przeniesienie, o którym mowa w akapicie pierwszym, następuje bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej innej niż nabywca oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, które miałyby w innym przypadku zastosowanie.

2. Przeniesienia zgodnie z ust. 1 dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności i zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi pomocy państwa.
3. W przypadku częściowego przeniesienia aktywów instytucji wpływy z przeniesienia są przeznaczone dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Jeżeli wszystkie akcje lub inne tytuły własności podlegają przeniesieniu lub jeżeli wszystkie aktywa, prawa i zobowiązania instytucji podlegają przeniesieniu, wpływy z przeniesienia są przeznaczone dla akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, którzy zostali pozbawieni swoich praw.

Państwa członkowskie obliczają wpływy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, odliczając wydatki administracyjne lub inne wydatki poniesione w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym koszty i wydatki poniesione przez mechanizmy finansowania zgodnie z art. 92.

4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują wszelkie uzasadnione kroki, aby zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu przeniesienie zostało dokonane na warunkach handlowych, które odpowiadają uczciwej i realistycznej wycenie dokonanej na podstawie art. 30, z uwzględnieniem okoliczności danego przypadku.
5. W przypadku zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonać uprawnienie do przeniesienia wielokrotnie w celu dokonania dodatkowych przeniesień akcji lub innych tytułów własności bądź, w zależności od przypadku, aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
6. Po zastosowaniu instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą, za zgodą nabywcy, wykonać uprawnienia do przeniesienia w odniesieniu do akcji lub innych tytułów własności bądź, w zależności od przypadku, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań przeniesionych na nabywcę w celu przeniesienia składników majątku z powrotem do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
7. Nabywca musi posiadać odpowiednie zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa na mocy przeniesienia dokonanego zgodnie z ust. 1.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 19 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, jeżeli przeniesienie akcji lub innych tytułów własności przez zastosowanie instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa prowadzi do nabycia lub zwiększenia znacznego pakietu akcji w rodzaju, o którym mowa w art. 19 ust. 1 dyrektywy

2006/48/WE, właściwe organy dokonują oceny wymaganej na mocy tego artykułu w odpowiednim terminie, który nie prowadzi do opóźnienia w zastosowaniu instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa i nie uniemożliwia osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w wyniku podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

9. Przeniesienia dokonane przez zastosowanie instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, obejmujące przeniesienie niektórych, ale nie wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji, podlegają zabezpieczeniom dotyczącym częściowych przeniesień majątku określonym w rozdziale V.
10. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że nabywca stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów.
11. Akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których składniki majątku, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw i zobowiązań.

Artykuł 33

Instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa: wymogi proceduralne

1. Z zastrzeżeniem ust. 3, stosując instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa w odniesieniu do instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji występuje z ofertą sprzedaży instytucji lub wyodrębnionych aktywów, praw lub zobowiązań tej instytucji, które zamierza przenieść, lub czyni przygotowania w celu złożenia takiej oferty. Grupy praw, aktywów i zobowiązań mogą być oferowane odrębnie.
2. Bez uszczerbku dla unijnych ram pomocy państwa, o ile mają zastosowanie, oferty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się zgodnie z następującymi kryteriami:
  - a) zachowania jak największej przejrzystości, z uwzględnieniem danych okoliczności, a w szczególności konieczności utrzymania stabilności finansowej;
  - b) braku faworyzowania lub dyskryminacji potencjalnych nabywców;
  - c) braku konfliktów interesów;
  - d) nieprzyznawania jakichkolwiek niesprawiedliwych korzyści potencjalnemu nabywcy;

- e) uwzględnienia potrzeby przeprowadzenia szybkiego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) dążenia do osiągnięcia jak najwyższej, w miarę możliwości, ceny zbycia danych aktywów lub zobowiązań.

Zasady określone w niniejszym ustępie nie uniemożliwiają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwrócenia się do konkretnych potencjalnych nabywców.

Wszelkie podanie do wiadomości publicznej informacji o oferowaniu na sprzedaż instytucji, które w innych przypadkach byłoby wymagane zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/6/WE, może zostać opóźnione zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2003/6/WE.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zastosować instrument zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa bez spełniania określonych w ust. 1 wymogów dotyczących oferowania na sprzedaż, jeżeli uznają, że spełnienie tych wymogów prawdopodobnie utrudniłoby osiągnięcie co najmniej jednego z celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w szczególności gdy spełnione są następujące warunki:

- a) w ocenie organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji istnieje poważne zagrożenie dla stabilności finansowej wynikające z upadłości instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub rosnące na skutek upadłości tej instytucji; oraz
- b) spełnienie tych wymogów mogłoby ograniczyć skuteczność instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa w zmniejszeniu tego zagrożenia lub w osiągnięciu celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego w art. 26 ust. 2 lit. b).

4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia konkretnych okoliczności, w przypadku których można mówić o poważnym zagrożeniu dla stabilności finansowej, oraz elementów dotyczących skuteczności instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa przewidzianych w ust. 3 lit. a) i b).

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

SEKCJA 3

INSTRUMENT INSTYTUCJI POMOSTOWEJ

Artykuł 34

Instrument instytucji pomostowej

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi instytucji pomostowej, państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia wszystkich lub określonych aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz dowolnej kombinacji tych aktywów, praw i zobowiązań na rzecz instytucji pomostowej bez konieczności uzyskania zgody akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek osoby trzeciej oraz bez konieczności spełnienia ewentualnych wymogów proceduralnych wynikających z prawa spółek lub prawa papierów wartościowych, które miałyby w innym przypadku zastosowanie.
2. O ile nie zastosowano instrumentu umorzenia lub konwersji długu do celu określonego w art. 37 ust. 2 lit. b), do celów instrumentu instytucji pomostowej instytucja pomostowa jest podmiotem prawnym, który jest w całości lub częściowo własnością co najmniej jednego organu publicznego (którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) i który został utworzony celem pełnienia niektórych lub wszystkich funkcji instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz w celu objęcia niektórych lub wszystkich aktywów i zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Zastosowanie instrumentu umorzenia lub konwersji długu w celu określonym w art. 37 ust. 2 lit. b) pozostaje bez wpływu na możliwość kontrolowania instytucji pomostowej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dopilnowuje, by łączna wartość zobowiązań przeniesionych do instytucji pomostowej nie przekraczała łącznej wartości praw i aktywów przeniesionych z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub pochodzących z innych źródeł.
4. Stosując instrument instytucji pomostowej, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania instytucji, jeżeli uzna to za właściwe w dążeniu do realizacji co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Stosując instrument instytucji pomostowej, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą:

- a) wielokrotnie przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do instytucji pomostowej; oraz
  - b) przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 6;
  - c) przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej na osobę trzecią.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przenoszą prawa, aktywa lub zobowiązania z instytucji pomostowej do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wyłącznie wtedy, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:
- a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, o którym mowa w ust. 5 lit. a);
  - b) określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, o którym mowa w ust. 5 lit. a), lub nie spełniają warunków przewidzianych w tym instrumencie dla tych praw, aktywów lub zobowiązań.

W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie następuje w terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie, jak również spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym celu w tym instrumencie.

7. Przeniesienia dokonane przez zastosowanie instrumentu instytucji pomostowej, które obejmują przeniesienie niektórych, ale nie wszystkich aktywów, praw lub zobowiązań instytucji, podlegają zabezpieczeniom dla częściowych przeniesień majątku określonym w rozdziale IV.
8. Do celów korzystania z praw do świadczenia usług lub prowadzenia działalności w innym państwie członkowskim zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE uznaje się, że instytucja pomostowa stanowi następcę instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i może kontynuować korzystanie z wszelkich tego rodzaju praw, z których korzystała instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w odniesieniu do przeniesionych aktywów, praw lub zobowiązań, w tym praw do członkostwa w systemach płatności, rozliczeń i rozrachunków oraz praw dostępu do tych systemów.
9. Akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których składniki majątku, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone do instytucji pomostowej, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do instytucji pomostowej ani jej majątku.

Działalność instytucji pomostowej

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przy prowadzeniu działalności instytucji pomostowej przestrzegane były następujące przepisy:
  - a) treść dokumentów założycielskich instytucji pomostowej określa organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powołuje zarząd instytucji pomostowej, zatwierdza wysokość odpowiednich wynagrodzeń oraz określa odpowiednie zakresy kompetencji;
  - c) instytucja pomostowa posiada zezwolenie zgodnie z, odpowiednio, dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE oraz zgodnie z obowiązującym prawem krajowym posiada niezbędne zezwolenie na prowadzenie działalności lub świadczenie usług, które nabywa w wyniku przeniesienia dokonanego zgodnie z art. 56 niniejszej dyrektywy;
  - d) instytucja pomostowa spełnia mające zastosowanie wymogi dyrektyw 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2004/39/WE oraz podlega nadzorowi zgodnie z przepisami tych dyrektyw.
2. Z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń nałożonych zgodnie z unijnymi lub krajowymi przepisami dotyczącymi konkurencji, członkowie zarządu kierują instytucją pomostową, mając na celu sprzedaż instytucji, jej aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz co najmniej jednego nabywcy z sektora prywatnego, na odpowiednich warunkach i w terminie określonym w ust. 5.
3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zakończenia działalności instytucji pomostowej w każdym z następujących przypadków, zależnie od tego, który z nich wystąpi wcześniej:
  - a) połączenia instytucji pomostowej z inną instytucją;
  - b) nabycia większości kapitału instytucji pomostowej przez osobę trzecią;
  - c) przejęcia wszystkich lub zasadniczo wszystkich jej aktywów, praw lub zobowiązań przez inną osobę trzecią;
  - d) upływu okresu określonego w ust. 5 lub, w stosownych przypadkach, ust. 6.
4. Dążąc do sprzedaży instytucji pomostowej bądź jej aktywów lub zobowiązań, państwa członkowskie dopilnowują, by instytucja bądź jej odpowiednie aktywa lub zobowiązania były oferowane na sprzedaż w sposób otwarty i przejrzysty oraz by w procesie sprzedaży nie faworyzowano ani nie dyskryminowano poszczególnych potencjalnych nabywców.

Sprzedaży takiej dokonuje się na warunkach handlowych, uwzględniając okoliczności, oraz zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.

5. Jeżeli nie osiągnięto żadnego z wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) lub c), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje zakończenia działalności instytucji pomostowej z końcem dwuletniego okresu następującego po dniu, w którym w ramach zastosowania instrumentu instytucji pomostowej dokonano ostatniego przeniesienia z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
6. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 5, o maksymalnie trzy dodatkowe okresy roczne, jeżeli takie przedłużenie:
  - a) zwiększa prawdopodobieństwo osiągnięcia jednego z wyników, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) lub c); lub
  - b) jest niezbędne dla zapewnienia ciągłości podstawowych usług bankowych lub finansowych.
7. Jeżeli działalność instytucji pomostowej zostaje zakończona w okolicznościach, o których mowa w ust. 3 lit. c) i d), instytucja jest poddawana likwidacji.

Wpływy uzyskane w następstwie zakończenia działalności instytucji pomostowej, jak określono w ust. 3, są przeznaczone dla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Obliczając wpływy, państwa członkowskie mogą odliczyć wydatki administracyjne lub inne wydatki poniesione w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
8. Jeżeli instytucja pomostowa jest wykorzystywana w celu przeniesienia aktywów i zobowiązań więcej niż jednej instytucji, wymóg, o którym mowa w ust. 7, odnosi się do likwidacji aktywów i zobowiązań przeniesionych z każdej instytucji, a nie do samej instytucji pomostowej.

SEKCJA 4

INSTRUMENT WYDZIELENIA AKTYWÓW

Artykuł 36

Instrument wydzielenia aktywów

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi wydzielenia aktywów, państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do przenoszenia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami.
2. Do celów instrumentu wydzielenia aktywów podmiot zarządzający aktywami jest podmiotem prawnym, który jest w całości własnością co najmniej jednego organu

publicznego, którym może być również organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznacza osoby mające zarządzać aktywami przeniesionymi do podmiotu zarządzającego aktywami w taki sposób, aby zmaksymalizować ich wartość do czasu ostatecznej sprzedaży lub w inny sposób zapewnić uporządkowaną likwidację działalności.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą wykonywać uprawnienia do przeniesienia aktywów określone w ust. 1 jedynie wtedy, gdy sytuacja panująca na danym rynku aktywów sprawia, że ich likwidacja w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na rynek finansowy.
5. Stosując instrument wydzielenia aktywów, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają cenę, za jaką aktywa są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 30 i zgodnie z unijnymi ramami pomocy państwa.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą:
  - a) wielokrotnie przenosić aktywa, prawa lub zobowiązania z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do podmiotu zarządzającego aktywami, jak również przenosić prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, pod warunkiem że spełnione są warunki określone w ust. 7.
7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przenoszą prawa, aktywa lub zobowiązania z podmiotu zarządzającego aktywami do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wyłącznie wtedy, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:
  - a) możliwość przeniesienia z powrotem określonych praw, aktywów lub zobowiązań jest wyraźnie przewidziana w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, o którym mowa w ust. 6 lit. a);
  - b) określone prawa, aktywa lub zobowiązania nie należą w rzeczywistości do kategorii praw, aktywów lub zobowiązań określonych w instrumencie, na mocy którego dokonano przeniesienia, o którym mowa w ust. 6 lit. a), lub nie spełniają warunków przewidzianych w tym instrumencie dla tych praw, aktywów lub zobowiązań.

W obu przypadkach, o których mowa w lit. a) i b), przeniesienie takie następuje w terminie przewidzianym w tym celu w tym instrumencie, jak również spełnia wszelkie inne warunki przewidziane w tym celu w tym instrumencie.

8. Przeniesienia między instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz podmiotem zarządzającym aktywami podlegają zabezpieczeniom dla częściowych przeniesień majątku określonym w niniejszej dyrektywie.

9. Akcjonariusze i wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz inne osoby trzecie, których składniki majątku, prawa lub zobowiązania nie są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami, nie posiadają żadnych praw w odniesieniu do podmiotu zarządzającego aktywami, jego majątku ani zarządzających nim osób.
10. Cele osób zarządzających wyznaczonych zgodnie z ust. 3 nie obejmują żadnych obowiązków ani żadnej odpowiedzialności wobec akcjonariuszy instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i osoby te nie ponoszą odpowiedzialności wobec tych akcjonariuszy z tytułu działań podejmowanych lub zaniechanych w związku z wykonywaniem lub domniemanym wykonywaniem ich funkcji, chyba że takie działanie lub zaniechanie stanowi zgodnie z prawem krajowym rażące zaniedbanie lub poważne uchybienie .
11. EUNB opracowuje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, celem wspierania konwergencji praktyk w zakresie nadzoru oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do ustalenia kiedy, zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu, likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na rynek finansowy. EUNB opracowuje te wytyczne najpóźniej do dnia określonego w art. 115 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy.
12. Uwzględniając w stosownych przypadkach doświadczenia zdobyte podczas stosowania wytycznych EUNB, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 103 celem określenia okoliczności, w których likwidacja aktywów lub zobowiązań w ramach zwykłego postępowania upadłościowego może mieć negatywny wpływ na rynek finansowy.

SEKCJA 5

INSTRUMENT UMORZENIA LUB KONWERSJI DŁUGU

PODSEKCJA 1

CEL I ZAKRES INSTRUMENTU UMORZENIA LUB KONWERSJI DŁUGU

Artykuł 37

Instrument umorzenia lub konwersji długu

1. Aby nadać skuteczność instrumentowi umorzenia lub konwersji długu, państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia określone w art. 56 ust. 1 lit. f)–l).

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu w każdym z następujących celów:
  - a) dokapitalizowania instytucji, która spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stopniu wystarczającym do przywrócenia jej zdolności do spełniania warunków otrzymania zezwolenia i prowadzenia działalności, na którą uzyskała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE;
  - b) zamiany na kapitał własny lub obniżenia kwoty głównej należności lub instrumentów dłużnych, które są przenoszone do instytucji pomostowej, w celu zapewnienia kapitału dla tej instytucji pomostowej.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły stosować instrument umorzenia lub konwersji długu do celu, o którym mowa w ust. 2 lit. a), tylko wtedy, gdy istnieją realistyczne perspektywy, że zastosowanie tego instrumentu, w powiązaniu ze środkami wdrożonymi zgodnie z planem reorganizacji działalności wymaganym na mocy art. 47, nie tylko przyczyni się do osiągnięcia odpowiednich celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ale również przywróci stabilną sytuację finansową i długoterminową rentowność danej instytucji.

Jeżeli warunek określony w akapicie pierwszym nie jest spełniony, państwa członkowskie stosują dowolny instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w art. 31 ust. 2 lit. a), b) lub c), oraz w razie potrzeby instrument umorzenia lub konwersji długu, o którym mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu.

Artykuł 38

Zakres instrumentu umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by instrument umorzenia lub konwersji długu mógł być stosowany w odniesieniu do wszystkich zobowiązań instytucji, które nie są wyłączone z zakresu tego instrumentu zgodnie z ust. 2.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do następujących zobowiązań:
  - a) depozytów gwarantowanych zgodnie z dyrektywą 94/19/WE;
  - b) zobowiązań zabezpieczonych;
  - c) wszelkich zobowiązań, które powstają w wyniku posiadania przez instytucję aktywów lub środków pieniężnych należących do klientów lub w wyniku stosunku powierniczego między instytucją (powiernikiem) a inną osobą (beneficjentem);
  - d) zobowiązań o pierwotnym terminie wymagalności poniżej jednego miesiąca;

- e) zobowiązań w stosunku do:
- (i) pracowników, związanych z należnymi płacami, świadczeniami emerytalnymi lub innymi stałymi składnikami wynagrodzenia, z wyjątkiem zmiennych składników wynagrodzenia w jakiegokolwiek postaci;
  - (ii) wierzycieli komercyjnych lub handlowych, wynikających z dostawy dla instytucji towarów i świadczenia na rzecz instytucji usług, które mają zasadnicze znaczenie dla prowadzenia przez nią bieżącej działalności, w tym usług informatycznych, usług użyteczności publicznej oraz usług wynajmu, obsługi i utrzymania budynków i pomieszczeń;
  - (iii) organów podatkowych i instytucji zabezpieczenia społecznego, pod warunkiem że zobowiązania te mają uprzywilejowany charakter w ramach obowiązującego prawa upadłościowego.

Przepisy ust. 2 lit. a) i b) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej części zabezpieczonego zobowiązania lub zobowiązania, dla którego złożono zabezpieczenie, która przekracza wartość aktywów, zastawu lub zabezpieczenia, którymi jest ono zabezpieczone. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu tego przepisu obligacje zabezpieczone zdefiniowane w art. 22 ust. 4 dyrektywy Rady 85/611/EWG³⁸.

Przepisy ust. 2 lit. c) nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w stosownych przypadkach, wykonania tych uprawnień w odniesieniu do dowolnej kwoty depozytu, która przekracza kwotę gwarantowaną na podstawie tej dyrektywy.

3. Jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, z zakresu uprawnień do umorzenia i konwersji mogą one wyłączyć zobowiązania wynikające z instrumentów pochodnych, które nie są objęte zakresem ust. 2 lit. d), jeżeli takie wyłączenie jest niezbędne lub właściwe dla osiągnięcia celów określonych w art. 26 ust. 2 lit. a) i b).
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 służących sprecyzowaniu:
  - a) poszczególnych kategorii zobowiązań objętych zakresem ust. 2 lit. d); oraz
  - b) okoliczności, w których wyłączenie jest niezbędne lub właściwe dla osiągnięcia celów określonych w art. 26 ust. 2 lit. a) i b), uwzględniając następujące czynniki:

---

³⁸ Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 375 z 31.12.1985, s. 3). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/18/WE.

- (i) systemowy skutek zamknięcia pozycji w instrumentach pochodnych celem zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu;
- (ii) wpływ na działalność partnera centralnego zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, które są rozliczane przez partnera centralnego; oraz
- (iii) wpływ zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych na zarządzanie ryzykiem przez kontrahentów tych instrumentów pochodnych.

PODSEKCJA 2

MINIMALNE WYMOGI DOTYCZĄCE ZOBOWIĄZAŃ KWALIFIKOWANYCH

Artykuł 39

Minimalne wymogi dotyczące zobowiązań podlegających uprawnieniom do umorzenia lub konwersji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by instytucje przez cały czas utrzymywały odpowiednią kwotę łączną funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, wyrażoną jako odsetek łącznych zobowiązań instytucji niekwalifikujących się jako fundusze własne na mocy tytułu V rozdział 2 sekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE lub na mocy rozdziału IV dyrektywy 2006/49/WE.
2. Instrumenty długu podporządkowanego i pożyczki podporządkowane niekwalifikujące się jako kapitał dodatkowy Tier I ani kapitał Tier II mogą być uwzględnione w kwocie łącznej zobowiązań kwalifikowanych, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli spełniają następujące warunki:
  - a) instrumenty są wyemitowane i w pełni opłacone;
  - b) instrumenty nie są nabywane przez:
    - (i) instytucję lub jej przedsiębiorstwa zależne; lub
    - (ii) przedsiębiorstwo, w którym instytucja posiada udział kapitałowy w postaci co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału tego przedsiębiorstwa posiadanych bezpośrednio lub poprzez stosunek kontroli;
  - c) nabycie instrumentu nie jest bezpośrednio bądź pośrednio finansowane przez instytucję;
  - d) instrumenty nie są zabezpieczone ani gwarantowane przez żaden podmiot należący do tej samej grupy co instytucja;

- e) termin wymagalności instrumentów wynosi co najmniej jeden rok.
3. Wysokość minimalnej kwoty łącznej zgodnie z ust. 1 ustalana jest na podstawie następujących kryteriów:
- a) konieczność zapewnienia możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji w drodze zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym, w stosownych przypadkach, instrumentu umorzenia lub konwersji długu, w sposób służący osiągnięciu celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) konieczność zapewnienia, w stosownych przypadkach, posiadania przez instytucję wystarczających zobowiązań kwalifikowanych, tak aby zagwarantować, że jeżeli instrument umorzenia lub konwersji długu zostanie zastosowany, wskaźnik kapitału podstawowego Tier I instytucji może zostać przywrócony do poziomu niezbędnego do podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji oraz umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2006/49/WE;
  - c) wielkość, model biznesowy i profil ryzyka instytucji;
  - d) zakres wkładu, jaki system gwarancji depozytów mógłby wnieść w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 99;
  - e) zakres negatywnego wpływu, jaki upadłość instytucji miałaby na stabilność finansową, w tym z uwagi na jej powiązania z innymi instytucjami lub z pozostałą częścią systemu finansowego, w związku z możliwością wystąpienia efektu domina.
4. Z zastrzeżeniem przepisów art. 40 instytucje spełniają wymogi określone w ust. 2 niniejszego artykułu na zasadzie nieskonsolidowanej.
- Z zastrzeżeniem przepisów art. 40 zobowiązania znajdujące się w posiadaniu innych podmiotów należących do grupy są wyłączone z kwoty łącznej określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.
5. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagają, by instytucje utrzymywały kwotę łączną przewidzianą w ust. 1 i sprawdzają, czy utrzymują one tę kwotę, a także podejmują wszelkie decyzje na podstawie ust. 4 w trakcie opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informują EUNB o kwocie minimalnej, którą ustaliły dla poszczególnych instytucji objętych ich jurysdykcją. Najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r. EUNB przedstawia Komisji sprawozdanie z wdrożenia wymogu określonego w ust. 1. W szczególności EUNB powiadamia Komisję o ewentualnych rozbieżnościach dotyczących wdrożenia tego wymogu na szczeblu krajowym.

7. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 103, środki celem sprecyzowania kryteriów przewidzianych w ust. 3 lit. a)–e), wraz z ewentualnymi odniesieniami do poszczególnych kategorii instytucji i powiązanych odsetków.

Artykuł 40

Stosowanie minimalnych wymogów w odniesieniu do grup

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą podjąć decyzję o zastosowaniu minimalnego wymogu ustanowionego w art. 39 ust. 1 i 3 na zasadzie skonsolidowanej w odniesieniu do grup objętych nadzorem skonsolidowanym, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
  - a) odsetek, o którym mowa w art. 39 ust. 1, jest obliczany na podstawie skonsolidowanego poziomu zobowiązań i funduszy własnych znajdujących się w posiadaniu grupy;
  - b) emisji instrumentów dłużnych lub pożyczek, o których mowa w art. 39 ust. 2, dokonało przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d);
  - c) przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), dokonuje odpowiedniego i proporcjonalnego podziału, w formie kredytu, środków finansowych uzyskanych w wyniku emisji instrumentów dłużnych lub pożyczek, o których mowa w art. 39 ust. 2, wśród instytucji będących przedsiębiorstwami zależnymi;
  - d) każda instytucja będąca przedsiębiorstwem zależnym spełnia minimalny wymóg określony w art. 39 ust. 1. Jednakże na zasadzie odstępstwa od art. 39 ust. 4 akapit drugi, zobowiązania będące w posiadaniu przedsiębiorstwa dominującego lub spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), są uwzględniane w kwocie łącznej funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowanych, które przedsiębiorstwo zależne ma obowiązek utrzymywać zgodnie z art. 39 ust. 1;
  - e) jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy lub, w stosownych przypadkach, inny właściwy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosuje instrument umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do przedsiębiorstwa dominującego lub spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwe wobec przedsiębiorstw zależnych stosują instrument umorzenia lub konwersji długu w pierwszej kolejności w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw zależnych względem przedsiębiorstwa dominującego lub, w stosownych przypadkach, spółki, o której mowa w art. 1 lit. c) lub d), przed zastosowaniem tego instrumentu, w razie potrzeby, w odniesieniu do wszelkich innych zobowiązań kwalifikowanych przedsiębiorstwa zależnego.
2. Przy podejmowaniu decyzji zgodnie z ust. 1 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają sposób organizacji działalności przez

grupę, a w szczególności zakres, w jakim finansowanie, płynność i ryzyko są centralnie zarządzane.

3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o zastosowaniu minimalnego wymogu na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w trakcie opracowywania i utrzymywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9 niniejszej dyrektywy. W odniesieniu do grup objętych nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 125 i 126 dyrektywy 2006/48/WE organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują decyzję o zastosowaniu minimalnego wymogu na zasadzie skonsolidowanej zgodnie z procedurą określoną w art. 12 niniejszej dyrektywy.

PODSEKCJA 3

WDROŻENIE INSTRUMENTU UMORZENIA LUB KONWERSJI DŁUGU

Artykuł 41

Oszacowanie kwoty umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, dokonywały oszacowania kwoty łącznej, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowanych musi zostać umorzona lub poddana konwersji, na podstawie wyceny, która spełnia wymogi określone w art. 30.
2. Jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu do celu określonego w art. 37 ust. 2 lit. a), oszacowanie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określa kwotę, o jaką wartość zobowiązań kwalifikowanych musi zostać umorzona w celu przywrócenia wskaźnika kapitału podstawowego Tier I instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, oraz kwotę, jaką organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za niezbędną do podtrzymania wystarczającego zaufania rynkowego do instytucji oraz umożliwienia jej dalszego spełniania warunków udzielenia zezwolenia i prowadzenia działalności, na którą otrzymała zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2006/48/WE lub dyrektywą 2004/39/WE.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawiają i utrzymują uzgodnienia służące zagwarantowaniu, iż oszacowanie i wycena są oparte na informacjach o aktywach i zobowiązaniach instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, które są w możliwie największym stopniu aktualne i obszerne.

Postępowanie w stosunku do akcjonariuszy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, podjęły jedno lub oba z następujących działań w stosunku do akcjonariuszy:
  - a) umorzenie istniejących akcji;
  - b) wykonanie określonego w art. 56 ust. 1 lit. h) uprawnienia do konwersji zobowiązań kwalifikowanych na akcje instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przy zastosowaniu wskaźnika konwersji prowadzącego do istotnego rozwodnienia istniejących udziałów.
2. Działania przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie w odniesieniu do akcjonariuszy, jeżeli odnośne akcje zostały wyemitowane lub wydane w następujących okolicznościach:
  - a) w wyniku konwersji instrumentów dłużnych na akcje zgodnie z warunkami umownymi pierwotnych instrumentów dłużnych z chwilą wystąpienia zdarzenia, które poprzedzało stwierdzenie przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub zdarzenia, które nastąpiło jednocześnie z tym stwierdzeniem;
  - b) w wyniku konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych na instrumenty kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 52.
3. Rozważając, które działanie należy podjąć zgodnie z ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uwzględniają prawdopodobną wielkość strat związanych z aktywami odnotowanych przed zastosowaniem instrumentu umorzenia lub konwersji długu, mając na celu zapewnienie spójności działania podejmowanego w odniesieniu do akcjonariuszy z tym obniżeniem wartości kapitału, wycenę dokonaną zgodnie z art. 30 i 31, a w szczególności prawdopodobieństwo odzyskania przez akcjonariuszy części kapitału, gdyby instytucja została zlikwidowana na podstawie tej wyceny.
4. W przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, zastosowanie mają przepisy art. 30 i 31.
5. EUNB opracowuje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące okoliczności, w których każde z działań, o których mowa w ust. 1, byłoby właściwe, z uwzględnieniem czynników określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. EUNB opracowuje te wytyczne najpóźniej do dnia określonego w art. 115 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy.
6. Uwzględniając w stosownych przypadkach doświadczenia zdobyte podczas stosowania wytycznych EUNB, Komisja może przyjąć akty delegowane zgodnie z art. 103 celem określenia okoliczności, w których każde z działań wymienionych w

ust. 1 byłoby właściwe, z uwzględnieniem czynników określonych w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 43

Hierarchia roszczeń

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrument umorzenia lub konwersji długu, wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji z zachowaniem następujących wymogów:
  - a) w pierwszej kolejności umarzane są instrumenty w kapitale podstawowym Tier I proporcjonalnie do strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat, a odpowiednie akcje są umarzane zgodnie z art. 42;
  - b) wyłącznie wtedy, gdy umorzenie zgodnie z lit. a) jest niższe niż kwota łączna, organy obniżają do zera kwotę główną instrumentów dodatkowych w Tier I będących zobowiązaniami oraz instrumentów w Tier II zgodnie z podsekcją 2;
  - c) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości zobowiązań zgodnie z lit. a) i b) jest niższe niż kwota łączna, organy obniżają kwotę główną długu podporządkowanego, który nie jest zaliczany do kapitału dodatkowego Tier I ani do kapitału Tier II, w stopniu wymaganym (w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a) i b)) dla osiągnięcia kwoty łącznej;
  - d) wyłącznie wtedy, gdy łączne obniżenie wartości zobowiązań zgodnie z lit. a), b) lub c) jest niższe niż kwota łączna, organy obniżają kwotę główną lub pozostającą do spłaty kwotę pozostałych zobowiązań kwalifikowanych, zgodnie z art. 38, które stanowią dług uprzywilejowany, w stopniu wymaganym (w połączeniu z umorzeniem zgodnie z lit. a), b) lub c)) dla osiągnięcia kwoty łącznej.
2. Wykonując uprawnienia do umorzenia i konwersji zgodnie z ust. 1 lit. c) i d), organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przypisują straty reprezentowane przez kwotę łączną po równo poszczególnym zobowiązaniom o tej samej pozycji w hierarchii roszczeń, poprzez obniżenie kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty tych zobowiązań w tym samym stopniu, proporcjonalnie do ich wartości.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniżają wysokość kwoty głównej instrumentu lub dokonują jego konwersji zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 1 lit. b) lub c), przed wykonaniem uprawnień do umorzenia lub konwersji w odniesieniu do zobowiązań, o których mowa w ust. 1 lit. d), oraz kiedy warunki te nie stały się skuteczne, jeżeli instytucja wyemitowała instrumenty, inne niż instrumenty wymienione w ust. 1 lit. b), zawierające jeden z poniższych warunków:
  - a) warunek przewidujący obniżenie kwoty głównej instrumentu w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek zdarzenia odnoszącego się do sytuacji finansowej, wypłacalności lub poziomu funduszy własnych instytucji;

- b) warunek przewidujący konwersję instrumentów na akcje lub inne tytuły własności w przypadku wystąpienia jakiegokolwiek z tych zdarzeń.
4. Jeżeli kwota główna instrumentu została obniżona, ale nie do zera, zgodnie z warunkami w rodzaju określonych w ust. 3 lit. a) przed dokonaniem umorzenia lub konwersji długu lub zgodnie z ust. 3, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do pozostałej wartości tej kwoty głównej zgodnie z ust. 1.

Artykuł 44

Instrumenty pochodne

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonywały uprawnienia do umorzenia i konwersji w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych, przestrzegając przepisów niniejszego artykułu.
2. Jeżeli transakcje są przedmiotem uzgodnienia dotyczącego nettingu, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określają zobowiązanie wynikające z tych transakcji w ujęciu netto zgodnie z warunkami umowy.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustalają wartość zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych zgodnie z:
  - a) właściwymi metodykami określania wartości poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych, w tym transakcji będących przedmiotem uzgodnień dotyczących nettingu;
  - b) zasadami określania właściwego momentu w czasie, w którym powinna zostać ustalona wartość pozycji w instrumentach pochodnych.
4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a) i b), dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 45

Wskaźnik konwersji długu na akcje

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, dokonując restrukturyzacji długu w drodze wykonania określonego w art.

56 ust. 1 lit. h) uprawnienia do konwersji zobowiązań kwalifikowanych na akcje zwykłe lub inne tytuły własności, mogły stosować różne wskaźniki konwersji w odniesieniu do poszczególnych kategorii zobowiązań zgodnie z jedną z zasad określonych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu lub zgodnie z obiema tymi zasadami.

2. Wskaźnik konwersji odzwierciedla właściwe odszkodowanie dla zainteresowanego wierzyciela z tytułu straty poniesionej w wyniku wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji.
3. Wskaźnik konwersji mający zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań uprzywilejowanych jest wyższy od wskaźnika konwersji mającego zastosowanie w odniesieniu do zobowiązań podporządkowanych, jeżeli jest to właściwe celem uwzględnienia pierwszeństwa zobowiązań uprzywilejowanych w przypadku likwidacji zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.
4. EUNB opracowuje wytyczne, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, dotyczące ustalania wskaźników konwersji. EUNB opracowuje te wytyczne najpóźniej do dnia określonego w art. 115 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy.

Wytyczne te określają w szczególności sposób, w jaki zainteresowani wierzyciele mogą uzyskać właściwe odszkodowanie w drodze zastosowania wskaźnika konwersji, a także odnośne wskaźniki konwersji, które mogą być odpowiednie celem uwzględnienia pierwszeństwa zobowiązań uprzywilejowanych zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym.

Artykuł 46

Środki naprawy i reorganizacji towarzyszące umorzeniu lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, przyjęte zostały uzgodnienia celem zapewnienia sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności zgodnie z art. 47.
2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, obejmują wyznaczenie zarządcy celem sporządzenia i wdrożenia planu reorganizacji działalności zgodnie z art. 47.

Artykuł 47

Plan reorganizacji działalności

1. Państwa członkowskie nakładają wymóg, zgodnie z którym w terminie [jednego miesiąca] od zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu w odniesieniu do instytucji zgodnie z art. 37 ust. 2 lit. a) zarządca wyznaczony zgodnie z art. 46 sporządza i przedkłada organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisji i EUNB plan reorganizacji działalności, który spełnia wymogi ust. 2 i 3

niniejszego artykułu. W przypadku gdy zastosowanie mają unijne ramy pomocy państwa, państwa członkowskie dopilnowują, by plan taki był zgodny z planem restrukturyzacji, który instytucja musi przedłożyć Komisji zgodnie z tymi ramami.

2. W planie reorganizacji działalności określone zostają środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji lub części jej działalności w rozsądnym terminie nieprzekraczającym dwóch lat. Środki te są oparte na realistycznych założeniach dotyczących warunków gospodarczych i warunków na rynkach finansowych, w których instytucja będzie prowadzić działalność.

W planie reorganizacji działalności uwzględnia się między innymi obecny stan rynków finansowych oraz ich perspektywy, zakładając zarówno scenariusz optymistyczny, jak i pesymistyczny. W testach warunków skrajnych analizuje się szereg scenariuszy, w tym połączenie trudnych warunków i przedłużającej się recesji na świecie. Założenia porównuje się z odpowiednimi wartościami odniesienia dla całego sektora.

3. Plan reorganizacji działalności obejmuje następujące elementy:
  - a) szczegółowe rozpoznanie czynników i problemów, które spowodowały, że instytucja znalazła się na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, jak również okoliczności, które doprowadziły do trudności jakich doświadcza instytucja;
  - b) opis środków, które należy przyjąć, mających na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji;
  - c) harmonogram wdrożenia tych środków.
4. Środki mające na celu przywrócenie długoterminowej rentowności instytucji mogą obejmować:
  - a) reorganizację obszarów działalności instytucji;
  - b) wycofanie się z obszarów działalności przynoszących straty;
  - c) restrukturyzację obecnych obszarów działalności, w przypadku których można doprowadzić do osiągnięcia konkurencyjności;
  - d) zbycie aktywów lub linii biznesowych.

5. W terminie jednego miesiąca od daty przedłożenia planu reorganizacji działalności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny prawdopodobieństwa, że plan, w przypadku jego wdrożenia, przywróci długoterminową rentowności instytucji.

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, dokonuje zatwierdzenia planu.

6. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie jest przekonany, że plan umożliwi osiągnięcie tego celu, powiadamia zarządcę o swoich wątpliwościach i żąda od zarządcy zmiany planu w sposób uwzględniający te wątpliwości.

7. W terminie dwóch tygodni od daty otrzymania takiego powiadomienia zarządca przedkłada zmieniony plan organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny zmienionego planu i w terminie jednego tygodnia powiadamia zarządcę o tym, czy jest przekonany, że zmieniony plan uwzględnia zgłoszone wątpliwości, czy też konieczne są dalsze zmiany.
8. Zarządca wdraża plan reorganizacji zatwierdzony przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i co sześć miesięcy składa temu organowi sprawozdanie z postępów we wdrażaniu planu.
9. Zarządca dokonuje zmian w planie, jeżeli jest to konieczne do osiągnięcia celu określonego w ust. 2, oraz przedkłada każdą taką zmianę organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do zatwierdzenia.
10. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem sprecyzowania:
  - a) elementów, które należy uwzględnić w planie reorganizacji działalności zgodnie z ust. 3; oraz
  - b) treści sprawozdań zgodnie z ust. 8.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

PODSEKCJA 4

INSTRUMENT UMORZENIA LUB KONWERSJI DŁUGU: PRZEPISY POMOCNICZE

Artykuł 48

Skutki umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. f)–l), obniżenie kwoty głównej lub kwoty pozostającej do spłaty, konwersja lub umorzenie stawały się skuteczne i natychmiast wiążące w stosunku do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz zainteresowanych wierzycieli i zainteresowanych akcjonariuszy.
2. Państwa członkowskie zapewniają zakończenie wszystkich działań administracyjnych i proceduralnych niezbędnych dla nadania skuteczności wykonaniu uprawnień, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. f)–l), w tym:

- a) zmiany we wszystkich odpowiednich rejestrach;
  - b) wyprowadzenie lub wycofanie z obrotu akcji lub instrumentów dłużnych;
  - c) wprowadzenie lub dopuszczenie do obrotu nowych akcji.
3. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 56 ust. 1 lit. g), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża do zera wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, zobowiązanie to oraz wszelkie wynikające w stosunku do niego zobowiązania lub roszczenia, które nie są należne w chwili wykonania uprawnienia, są do wszelkich celów traktowane jako spłacone i nie jest możliwe ich dochodzenie w żadnym późniejszym postępowaniu prowadzonym w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub jakiegokolwiek instytucji będącej jej następcą, w przypadku jakiegokolwiek późniejszej likwidacji.
4. Jeżeli wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 56 ust. 1 lit. g), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obniża częściowo, ale nie w całości, wysokość kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania:
- a) zobowiązanie jest traktowane jako spłacone w stopniu odpowiadającym obniżonej kwocie;
  - b) odpowiedni instrument lub uzgodnienie, na mocy którego powstało pierwotne zobowiązanie, w dalszym ciągu obowiązuje w stosunku do pozostałej kwoty głównej zobowiązania lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązania, z zastrzeżeniem ewentualnej zmiany kwoty należnych odsetek służącej uwzględnieniu obniżenia kwoty głównej oraz każdej ewentualnej zmiany warunków, jakiej organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może dokonać, wykonując uprawnienie, o którym mowa w art. 56 ust. 1 lit. m).

Artykuł 49

Usunięcie przeszkód proceduralnych w umorzeniu lub konwersji długu

1. W stosownych przypadkach państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania przez cały czas wystarczającego statutowego kapitału akcyjnego, tak aby w przypadku, gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonał uprawnienia, o których mowa w art. 56 ust. 1 lit. f), g) i h), w odniesieniu do instytucji lub jej przedsiębiorstw zależnych, instytucja miała możliwość emisji wystarczającej liczby nowych akcji lub tytułów własności celem zagwarantowania, że konwersja zobowiązań na akcje zwykłe lub inne tytuły własności może zostać skutecznie dokonana.
2. Oceny, czy w przypadku konkretnej instytucji właściwe jest nałożenie wymogu określonego w ust. 1, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują w kontekście opracowywania i utrzymywania planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dla tej instytucji, uwzględniając w szczególności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważane w tym

planie. Jeżeli w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje się możliwość zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu, organy sprawdzają, czy statutowy kapitał akcyjny wystarczy do pokrycia kwoty łącznej, o której mowa w art. 41.

3. Państwa członkowskie nakładają na instytucje wymóg dopilnowania, by nie istniały żadne proceduralne przeszkody w konwersji zobowiązań na akcje zwykłe lub inne tytuły własności istniejące na mocy ich dokumentów założycielskich lub statutów, w tym prawa pierwokupu dla akcjonariuszy lub wymogi dotyczące zgody akcjonariuszy na podwyższenie kapitału.
4. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla zmian w dyrektywach 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE oraz 2011/35/UE, określonych w tytule VIII niniejszej dyrektywy.

Artykuł 50

Umowne uznanie umorzenia lub konwersji długu

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do włączenia do warunków umownych dotyczących wszelkich zobowiązań kwalifikowanych, instrumentów dodatkowych w Tier I lub instrumentów w Tier II, które podlegają prawu jurysdykcji, która nie jest państwem członkowskim, warunku, zgodnie z którym wierzyciel lub strona umowy ustanawiającej zobowiązanie uznają, że zobowiązanie może podlegać uprawnieniom do umorzenia i konwersji, oraz zgadzają się być związane każdym obniżeniem kwoty głównej lub należnej kwoty pozostającej do spłaty, każdą konwersją lub każdym umorzeniem, które mogą zostać dokonane w wyniku wykonania tych uprawnień przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Jeżeli instytucja nie włącza do swoich warunków umownych regulujących odpowiednie zobowiązanie warunku wymaganego zgodnie z ust. 1, zaniechanie takie nie uniemożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonania uprawnień do umorzenia i konwersji w odniesieniu do tego zobowiązania.
3. Komisja może, w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 103, przyjąć środki służące sprecyzowaniu treści warunku wymaganego zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Rozdział IV

Umorzenie instrumentów kapitałowych

Artykuł 51

Wymóg umorzenia instrumentów kapitałowych

1. Państwa członkowskie wymagają, by przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonały uprawnienia do umorzenia, zgodnie z art. 52 i bezzwłocznie, w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych wyemitowanych przez instytucję, kiedy zachodzi co najmniej jedna z następujących okoliczności:
  - a) stosowny organ stwierdza, że instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) stosowny organ stwierdza, że instytucja nie będzie w stanie utrzymać rentowności działalności, jeżeli uprawnienie to nie zostanie wykonane w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych;
  - c) w państwie członkowskim podjęto decyzję o udzieleniu instytucji lub przedsiębiorstwu dominującemu nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego, a stosowny organ stwierdził, że bez udzielenia takiego wsparcia instytucja utraciłaby rentowność;
  - d) odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów dotyczących funduszy własnych na zasadzie nieskonsolidowanej i na zasadzie skonsolidowanej, lub na zasadzie skonsolidowanej, a stosowny organ państwa członkowskiego, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany stwierdza, że skonsolidowana grupa utraci rentowność, jeżeli w odniesieniu do tych instrumentów nie zostanie wykonane uprawnienie do umorzenia.
2. W przypadku gdy stosowny organ dokonuje stwierdzenia, o którym mowa w ust. 1, bezzwłocznie informuje o tym organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla danej instytucji, jeżeli nie jest to ten sam organ.
3. Przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, w odniesieniu do instytucji emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów dotyczących funduszy własnych na zasadzie nieskonsolidowanej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowny organ spełnia wymogi dotyczące powiadamiania i konsultacji określone w art. 52.
4. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniają wymóg określony w ust. 1 niezależnie od tego, czy stosują również instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonują jakiegokolwiek inne uprawnienie w zakresie

prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej instytucji.

Artykuł 52

Przepisy dotyczące umorzenia instrumentów kapitałowych

1. Spełniając wymóg określony w art. 51, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienie do umorzenia w sposób prowadzący do:
  - a) umorzenia w pierwszej kolejności instrumentów w kapitale podstawowym Tier I proporcjonalnie do strat i do maksymalnej możliwości pokrywania przez nie strat;
  - b) obniżenia kwoty głównej odpowiednich instrumentów kapitałowych do zera;
  - c) trwałego obniżenia do zera tej kwoty głównej;
  - d) likwidacji zobowiązań w stosunku do posiadacza odpowiedniego instrumentu kapitałowego na mocy tego instrumentu lub w związku z tym instrumentem, z wyjątkiem zapadłych już ewentualnie zobowiązań oraz ewentualnych zobowiązań z tytułu szkód, które mogą powstać w wyniku kontroli sądowej legalności wykonania uprawnienia do umorzenia;
  - e) niewypłacenia żadnemu posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych odszkodowania innego niż zgodnie z ust. 4.

Przepisy lit. d) nie uniemożliwiają udostępnienia posiadaczowi odpowiednich instrumentów kapitałowych zgodnie z ust. 2 instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.

2. Wykonaniu uprawnienia, o którym mowa w art. 51 ust. 1, przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może towarzyszyć nałożenie na instytucje wymogu emisji instrumentów w kapitale podstawowym Tier I na rzecz posiadaczy odpowiednich instrumentów kapitałowych, które są umarżane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:
  - a) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przez instytucję, o której mowa w ust. 1, lub przez przedsiębiorstwo dominujące instytucji;
  - b) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są emitowane przed jakąkolwiek emisją akcji lub tytułów własności przez tę instytucję do celów udostępnienia funduszy własnych przez państwo lub jednostkę rządową;
  - c) instrumenty w kapitale podstawowym Tier I są przydzielane i przenoszone niezwłocznie po wykonaniu uprawnienia do umorzenia;
  - d) wskaźnik konwersji, który określa liczbę instrumentów w kapitale podstawowym Tier I, które są udostępniane w odniesieniu do poszczególnych odpowiednich instrumentów kapitałowych, jest zgodny z zasadami

określonymi w art. 45 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 45 ust. 5.

3. Do celów udostępnienia instrumentów w kapitale podstawowym Tier I zgodnie z ust. 2 organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucje do posiadania przez cały czas niezbędnego uprzedniego zezwolenia na emisję odpowiedniej liczby instrumentów w kapitale podstawowym Tier I.
4. Jeżeli instytucja spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji postanawia zastosować instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do tej instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełnia wymóg określony w art. 51 ust. 1 przed zastosowaniem wspomnianego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
5. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do zagwarantowania, że wykonanie przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uprawnienia do umorzenia zgodnie z art. 51 ust. 1 nie stanowi niewykonania zobowiązania ani zdarzenia kredytowego w ramach odpowiednich instrumentów kapitałowych.
6. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 5 EUNB i EUNGiPW wspólnie opracowują projekty regulacyjnych standardów technicznych celem zdefiniowania pojęcia „zdarzenia kredytowego” do celów tego ustępu.

EUNB i EUNGiPW przedstawiają Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 53

Umowne umorzenie lub konwersja instrumentów kapitałowych

O ile warunki umowne stają się skuteczne z chwilą gdy organ dokonuje stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1, wymóg określony w art. 51 ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do odpowiednich instrumentów kapitałowych, których warunki spełniają następujące wymogi:

- a) zgodnie z warunkami umownymi odpowiedniego instrumentu kapitałowego kwota główna instrumentu zostanie obniżona do zera lub instrument ten zostanie automatycznie zamieniony na co najmniej jeden instrument w kapitale podstawowym Tier I z chwilą gdy dowolny stosowny organ dokona ustalenia zgodnie z art. 51 ust. 1;

- b) obniżenie kwoty głównej odpowiedniego instrumentu kapitałowego lub konwersja odpowiedniego instrumentu kapitałowego na co najmniej jeden instrument w kapitale podstawowym Tier I spełniają warunki określone w art. 52 ust. 1;
- c) jeżeli warunki odpowiedniego instrumentu kapitałowego przewidują konwersję tego instrumentu na co najmniej jeden instrument w kapitale podstawowym Tier I, wskaźnik konwersji jest określony w tych warunkach i jest zgodny z zasadami określonymi w art. 45 oraz wszelkimi wytycznymi opracowanymi przez EUNB na podstawie art. 45 ust. 5.

Artykuł 54

Organy odpowiedzialne za odpowiednie ustalenia

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organami odpowiedzialnymi za dokonywanie ustaleń, o których mowa w art. 51 ust. 1, były organy określone w niniejszym artykule.
2. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są uznawane do celów spełnienia wymogów dotyczących funduszy własnych na zasadzie nieskonsolidowanej zgodnie z art. 52 dyrektywy 2006/48/WE, organem odpowiedzialnym za dokonanie ustalenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 niniejszej dyrektywy, jest właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym instytucja uzyskała zezwolenie zgodnie z przepisami tytułu II dyrektywy 2006/48/WE.
3. Jeżeli odpowiednie instrumenty kapitałowe są emitowane przez instytucję będącą przedsiębiorstwem zależnym i są uznawane do celów spełnienia wymogów dotyczących funduszy własnych na zasadzie nieskonsolidowanej i na zasadzie skonsolidowanej, organami odpowiedzialnymi za dokonanie ustaleń, o których mowa w art. 53 ust. 1, są:
  - a) za dokonanie stwierdzeń, o których mowa w art. 51 ust. 1 lit. a), b) lub c) niniejszej dyrektywy – właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym instytucja, która wyemitowała te instrumenty, została utworzona zgodnie z przepisami tytułu II dyrektywy 2006/48/WE;
  - b) za dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 – właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwy organ przeprowadzający subkonsolidację.

Zastosowanie na zasadzie skonsolidowanej: procedura dokonywania ustalenia

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przed dokonaniem stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. a), b), c) lub d), w odniesieniu do instytucji emitującej odpowiednie instrumenty kapitałowe uznawane do celów spełnienia wymogów dotyczących funduszy własnych na zasadzie nieskonsolidowanej i na zasadzie skonsolidowanej, stosowne organy spełniały następujące wymogi:
  - a) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. a), b) lub c), bezzwłocznie informuje o tym organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
  - b) stosowny organ rozważający, czy dokonać stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1 lit. a), b), c) lub d), bezzwłocznie informuje o tym właściwy organ odpowiedzialny za każdą instytucję, która wyemitowała odpowiednie instrumenty kapitałowe, względem których musiałoby zostać wykonane uprawnienie do umorzenia, jeżeli dokonano by takiego stwierdzenia.
2. Powiadomienie dokonane przez stosowny organ zgodnie z ust. 1 zawiera wyjaśnienie powodów, dla których organ ten rozważa dokonanie takiego stwierdzenia.
3. Jeżeli dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1, stosowny organ, w porozumieniu z powiadomionymi właściwymi organami, ocenia następujące kwestie:
  - a) dostępność środka alternatywnego w stosunku do wykonania uprawnienia do umorzenia zgodnie z art. 51 ust. 1;
  - b) jeżeli taki alternatywny środek jest dostępny, możliwość jego zastosowania w praktyce;
  - c) jeżeli taki alternatywny środek może być zastosowany w praktyce, realistyczność perspektywy, że środek ten w odpowiednich ramach czasowych wpłynie na okoliczności, które w przeciwnym razie wymagałyby dokonania stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1.
4. Do celów ust. 3 niniejszego artykułu alternatywne środki oznaczają środki wczesnej interwencji, o których mowa w art. 23 niniejszej dyrektywy, środki, o których mowa w art. 136 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE, lub przeniesienie środków finansowych lub kapitału z przedsiębiorstwa dominującego.
5. Jeżeli zgodnie z ust. 3 stosowny organ i właściwe organy oceniają, że dostępny jest co najmniej jeden środek alternatywny, który może zostać zastosowany w praktyce i który pozwoli na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w lit. c) tego ustępu, organy te zapewniają zastosowanie takich środków.
6. Jeżeli zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu stosowny organ i właściwe organy oceniają, że alternatywne środki, które pozwoliłyby na osiągnięcie wyniku, o którym mowa w lit. c) tego ustępu, nie są dostępne, stosowny organ podejmuje decyzję, czy rozważane dokonanie stwierdzenia, o którym mowa w art. 51 ust. 1, jest właściwe.

7. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezwłocznie spełniają wymogi określone w ust. 1–6, należycie uwzględniając pilność sytuacji.

Rozdział V

Uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Artykuł 56

Uprawnienia ogólne

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały wszelkie uprawnienia niezbędne do stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadają w szczególności następujące uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mogą stosować pojedynczo lub łącznie:
  - a) uprawnienie do zobowiązania każdej osoby do udzielenia wszelkich informacji potrzebnych organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do podjęcia decyzji dotyczącej działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz do przygotowania takiego działania, w tym aktualizacji i uzupełnień informacji udostępnionych w planach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) uprawnienie do przejęcia kontroli nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i wykonywania wszystkich praw przyznanych akcjonariuszom lub właścicielom instytucji;
  - c) uprawnienie do przenoszenia akcji oraz innych tytułów własności wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - d) uprawnienie do przenoszenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - e) uprawnienie do przenoszenia na rzecz innej osoby określonych praw, aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - f) uprawnienie do umorzenia lub konwersji instrumentów, o których mowa w art. 51, na akcje lub inne tytuły własności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odpowiedniej instytucji dominującej objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - g) uprawnienie do obniżenia, w tym obniżenia do zera, wysokości kwoty głównej lub pozostającej do spłaty kwoty zobowiązań kwalifikowanych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;

- h) uprawnienie do konwersji zobowiązań kwalifikowanych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją na akcje zwykłe lub inne tytuły własności tej instytucji, odpowiedniej instytucji dominującej lub instytucji pomostowej, na rzecz której dokonano przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- i) uprawnienie do umorzenia instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- j) uprawnienie do umorzenia akcji lub innych tytułów własności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- k) uprawnienie do zażądania od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją wyemitowania nowych akcji lub innych tytułów własności lub innych instrumentów kapitałowych, w tym akcji uprzywilejowanych oraz instrumentów podlegających warunkowej zamianie;
- l) uprawnienie do zażądania konwersji instrumentów dłużnych, które zawierają warunki umowne dotyczące konwersji w okolicznościach przewidzianych w art. 51;
- m) uprawnienie do zmiany terminu wymagalności instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub do zmiany kwoty odsetek należnych z tytułu takich instrumentów, w tym okresowego zawieszenia płatności;
- n) uprawnienie do odwołania lub wymiany kadry kierowniczej wyższego szczebla instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki celem dopilnowania, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, stosując instrumenty restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonując uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie podlegały jakimkolwiek z następujących wymogów, które miałyby w innym przypadku zastosowanie na mocy prawa krajowego lub umowy lub z innych względów:

- a) wymogom uzyskania aprobaty lub zgody jakichkolwiek osób publicznych bądź prywatnych, w tym akcjonariuszy lub wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- b) wymogom proceduralnym dotyczącym powiadomienia określonych osób.

Państwa członkowskie dopilnowują w szczególności, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły wykonywać uprawnienia na mocy niniejszego artykułu niezależnie od jakichkolwiek ograniczeń lub wymogów dotyczących uzyskania zgody w odniesieniu do przeniesienia odnośnych instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które mogą mieć w innym przypadku zastosowanie.

Przepisy lit. b) niniejszego ustępu pozostają bez uszczerbku dla wymogów określonych w art. 75 i wymogów dotyczących powiadamiania obowiązujących na mocy unijnych ram pomocy państwa.

Uprawnienia towarzyszące uprawnieniu do przeniesienia

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie do przeniesienia, posiadały uprawnienia do:
  - a) zapewnienia, by przeniesienie uzyskało moc obowiązującą wolne od wszelkich zobowiązań lub obciążeń mających wpływ na przenoszone instrumenty finansowe, prawa, aktywa lub zobowiązania;
  - b) zniesienia praw do nabycia dalszych akcji lub innych tytułów własności;
  - c) zawieszenia dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym zgodnie z definicją w art. 4 pkt 14) dyrektywy 2004/39/WE lub publicznego obrotu instrumentów finansowych zgodnie z dyrektywą 2001/34/WE ;
  - d) zapewnienia traktowania odbiorcy tak, jakby był instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, do celów wszelkich zobowiązań, umów lub uzgodnień poczynionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub działań podjętych przez tę instytucję;
  - e) nakładania na instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub odbiorcę wymogu udzielania drugiej stronie informacji i pomocy;
  - f) unieważniania lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowana likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną;
  - g) egzekwowania umów zawartych przez przedsiębiorstwo zależne, z których zobowiązania są gwarantowane lub w inny sposób wspierane przez przedsiębiorstwo dominujące, bez względu na ewentualne umowne prawo do wypowiedzenia, rozwiązania lub przyspieszenia wymagalności takich umów wynikające wyłącznie z niewypłacalności lub sytuacji finansowej przedsiębiorstwa dominującego, jeżeli taka gwarancja lub innego rodzaju wsparcie oraz wszystkie powiązane aktywa i zobowiązania zostały przeniesione na rzecz nabywcy i zostały przez niego objęte lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewnia w jakikolwiek inny sposób odpowiednią ochronę tych zobowiązań.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonują uprawnienia określone w ust. 1 lit. a)–g) wówczas, gdy dany organ uzna to za odpowiednie działanie przyczyniające się do zapewnienia skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub do osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wykonując uprawnienie do przeniesienia bądź uprawnienie do umorzenia długu, posiadały uprawnienie do określenia uzgodnień dotyczących ciągłości niezbędnych dla zagwarantowania skuteczności działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwości prowadzenia przez odbiorcę działalności

będącej przedmiotem przeniesienia. Tego rodzaju uzgodnienia dotyczące ciągłości obejmują w szczególności:

- a) ciągłość umów zawartych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w wyniku której odbiorca przejmuje prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją odnoszące się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione, oraz zastępuje instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją (jednoznacznie lub domyślnie) we wszystkich odpowiednich dokumentach umownych;
- b) zastąpienie instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją przez odbiorcę we wszelkich postępowaniach sądowych odnoszących się do wszelkich instrumentów finansowych, praw, aktywów lub zobowiązań, które zostały przeniesione.

4. Uprawnienia określone w ust. 1 lit. d) oraz ust. 3 lit. b) nie naruszają:

- a) prawa pracowników instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do rozwiązania umowy o pracę;
- b) żadnego prawa strony umowy do wykonania praw na mocy tej umowy, w tym prawa do jej rozwiązania, jeżeli jest ona do tego uprawniona zgodnie z warunkami umowy w związku z działaniem lub zaniechaniem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją poprzedzającym odpowiednie przeniesienie, bądź działaniem lub zaniechaniem odbiorcy po dokonaniu odpowiedniego przeniesienia.

5. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzna, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione, stosuje instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonuje uprawnienie w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jako takie nie umożliwia żadnej osobie:

- a) wykonywania jakiegokolwiek prawa lub uprawnienia do rozwiązania, przyspieszenia wykonania lub stwierdzenia niewywiązania się ze zobowiązania lub zdarzenia kredytowego w ramach jakiejkolwiek umowy lub jakiegokolwiek porozumienia, którego instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest stroną;
- b) wejścia w posiadanie jakiegokolwiek składnika majątku instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub sprawowania nad nim kontroli;
- c) naruszenia jakichkolwiek praw umownych instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Przepisy akapitu pierwszego nie naruszają prawa osoby do podjęcia działania, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), b) i c), jeżeli prawo to powstaje w wyniku niewywiązania się ze zobowiązania lub sytuacji, które nie stanowią działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wyniku wykonania

uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 58

Uprawnienie do zażądania świadczenia usług i zapewnienia infrastruktury

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, w tym w przypadkach, gdy jest ona objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym, oraz każdego podmiotu należącego do tej samej grupy co instytucja, do świadczenia wszelkich usług i zapewnienia wszelkiej infrastruktury, które są niezbędne dla umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by ich organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia do egzekwowania od podmiotów powiązanych, które mają siedzibę na ich terytorium, obowiązków nałożonych zgodnie z ust. 1 przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w innych państwach członkowskich.
3. Usługi oraz infrastruktura, o których mowa w ust. 1 i 2, ograniczają się do usług operacyjnych i infrastruktury operacyjnej i nie obejmują żadnych form wsparcia finansowego.
4. Świadczenie usług zgodnie z ust. 1 i 2 oraz zapewnianie infrastruktury zgodnie z ust. 1 i 2 dokonywane jest na następujących warunkach:
  - a) jeżeli usługi i infrastruktura były zapewniane na rzecz instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją bezpośrednio przed podjęciem działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – na takich samych warunkach;
  - b) jeżeli lit. a) nie ma zastosowania – na warunkach handlowych.
5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia usług i infrastruktury niezbędnych do umożliwienia odbiorcy skutecznego prowadzenia działalności przeniesionej na jego rzecz.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Uprawnienie do egzekwowania działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podjętych przez inne państwa członkowskie

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy przeniesienie akcji, innych tytułów własności bądź aktywów, praw lub zobowiązań obejmuje aktywa, które są zlokalizowane w państwie członkowskim innym niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, bądź prawa lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przeniesienie było skuteczne na mocy prawa tego innego państwa członkowskiego.
2. Państwa członkowskie udzielają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który dokonał lub zamierza dokonać przeniesienia, wszelkiej uzasadnionej pomocy celem zapewnienia przeniesienia akcji lub innych tytułów własności bądź aktywów, praw lub zobowiązań na rzecz odbiorcy zgodnie z wszelkimi obowiązującymi wymogami prawa krajowego.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by wierzyciele i osoby trzecie, których dotyczy przeniesienie aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, nie byli uprawnieni do zapobieżenia przeniesieniu lub do jego zaskarżenia lub uchylenia na mocy jakiegokolwiek przepisu prawa państwa członkowskiego, w którym aktywa są zlokalizowane, lub prawa, któremu podlegają prawa lub zobowiązania.
4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim („państwie członkowskim A”) wykonuje uprawnienia do umorzenia lub konwersji, w tym w odniesieniu do instrumentów kapitałowych zgodnie z art. 51, a zobowiązania kwalifikowane lub odpowiednie instrumenty kapitałowe instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją obejmują:
  - a) instrumenty lub zobowiązania podlegające prawu państwa członkowskiego innego niż państwo organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, który wykonał uprawnienia do umorzenia lub konwersji („państwa członkowskiego B”);
  - b) zobowiązania należne wierzycielom zlokalizowanym w państwie członkowskim B,państwo członkowskie B zapewnia obniżenie kwoty głównej tych zobowiązań lub instrumentów lub zapewnia konwersję zobowiązań lub instrumentów zgodnie z uprawnieniem do umorzenia lub konwersji wykonanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim A.
5. Państwa członkowskie dopilnowują, by wierzyciele, których dotyczy wykonanie uprawnień do umorzenia lub konwersji, o których mowa w ust. 4, nie byli uprawnieni do zaskarżenia obniżenia kwoty głównej instrumentu lub zobowiązania, lub w odpowiednich przypadkach do zaskarżenia jego konwersji, na mocy jakichkolwiek przepisów prawa państwa członkowskiego B.

6. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, by następujące elementy zostały określone zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a) prawo wierzycieli i osób trzecich do zaskarżenia przed sądem, zgodnie z art. 78, przeniesienia aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, które są zlokalizowane na jego terytorium lub podlegają prawu obowiązującemu na jego terytorium;
  - b) prawo wierzycieli do zaskarżenia przed sądem, zgodnie z art. 78, obniżenia kwoty głównej lub konwersji instrumentu lub zobowiązania objętego zakresem ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu;
  - c) zabezpieczenia dla częściowych przeniesień, o których mowa w rozdziale V, w odniesieniu do aktywów, praw lub zobowiązań, o których mowa w ust. 1, które są zlokalizowane na jego terytorium lub podlegają prawu obowiązującemu na jego terytorium.

Artykuł 60

Uprawnienie do zażądania przeniesienia majątku zlokalizowanego w państwach trzecich

Państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadkach gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji obejmuje działanie podjęte w odniesieniu do składnika majątku zlokalizowanego w państwie trzecim lub w odniesieniu do praw i zobowiązań podlegających prawu państwa trzeciego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły zażądać, by:

- a) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją oraz odbiorca byli zobowiązani do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków służących zapewnieniu skuteczności przeniesienia;
- b) zarządca, syndyk lub inna osoba sprawująca kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją byli zobowiązani do zatrzymania aktywów lub praw lub do spłacenia zobowiązania w imieniu odbiorcy do czasu, gdy przeniesienie stanie się skuteczne;
- c) wydatki odbiorcy związane z prowadzeniem wszelkich działań wymaganych zgodnie z lit. a) i b) były pokrywane z aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Artykuł 61

Uprawnienie do zawieszenia niektórych zobowiązań

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia wszelkich zobowiązań do płatności, dostawy lub świadczenia wynikających z jakiejkolwiek umowy, której stroną jest

instytucja, od chwili opublikowania obwieszczenia o zawieszeniu zgodnie z art. 75 ust. 7 do godziny 17 dnia roboczego następującego po tym opublikowaniu.

2. Ewentualne zawieszenie na mocy ust. 1 nie ma zastosowania do kwalifikujących się depozytów w rozumieniu dyrektywy 94/19/WE.

Artykuł 62

Uprawnienie do ograniczenia egzekucji zabezpieczeń wierzytelności

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do ograniczenia zabezpieczonym wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją możliwości egzekucji zabezpieczeń wierzytelności w odniesieniu do wszelkich aktywów tej instytucji przez określony okres, który organ uznaje za niezbędny do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie wykonują uprawnienia określonego w ust. 1 w odniesieniu do zabezpieczenia wierzytelności partnera centralnego w stosunku do aktywów zastawionych przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze złożenia depozytu zabezpieczającego lub zabezpieczenia.
3. Jeżeli zastosowanie ma art. 72, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dopilnowują, by wszelkie ograniczenia nałożone na mocy uprawnienia określonego w ust. 1 były spójne dla wszystkich podmiotów powiązanych, w odniesieniu do których podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z przepisami art. 103, środki określające długość okresu, przez jaki powinno obowiązywać ograniczenie egzekucji określonych kategorii zabezpieczeń wierzytelności.

Artykuł 63

Uprawnienie do przejściowego zawieszenia praw do rozwiązania umowy

1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 77 państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienie do zawieszenia praw do rozwiązania umowy przysługujących każdej stronie umowy finansowej z instytucją będącą na progu upadłości, które wynikają wyłącznie z działania organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, od chwili powiadomienia o obwieszczeniu zgodnie z art. 74 ust. 5 i 6 do najpóźniej godziny 17 dnia roboczego następującego po tym powiadomieniu.

Do celów niniejszego ustępu właściwy czas to czas obowiązujący w macierzystym państwie członkowskim instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

2. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje określone w ust. 1 uprawnienie do zawieszenia praw do rozwiązania umowy, podejmuje on wszelkie uzasadnione kroki, by zapewnić wypełnienie wszystkich zobowiązań instytucji będącej na progu upadłości w odniesieniu do depozytów zabezpieczających, zabezpieczeń i rozliczeń, powstałych w ramach umów finansowych w okresie zawieszenia.
3. Osoba może skorzystać z prawa do rozwiązania umowy w ramach umowy finansowej przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli osoba ta zostaje powiadomiona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że prawa i zobowiązania objęte uzgodnieniem dotyczącym nettingu nie podlegają przeniesieniu do innego podmiotu.
4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienie określone w ust. 1 do zawieszenia praw do rozwiązania umowy, prawa te można wykonać po upływie okresu zawieszenia zgodnie z następującymi zasadami:
  - a) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową finansową zostały przeniesione do innego podmiotu lub instrument umorzenia lub konwersji długu został zastosowany w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją do celu, o którym mowa w art. 37 ust. 2 lit. b):
    - (i) osoba nie może wykonać praw do rozwiązania umowy w wyniku działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w żadnym wypadku objętym art. 77 ust. 1;
    - (ii) osoba może wykonać prawa do rozwiązania umowy zgodnie z warunkami umowy z chwilą stwierdzenia każdego kolejnego przypadku niewykonania zobowiązania przez odbiorcę, jeżeli umowa została przeniesiona do innego podmiotu, lub przez instytucję, jeżeli zastosowano instrument umorzenia lub konwersji długu.
  - b) jeżeli prawa i zobowiązania objęte umową finansową pozostają w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie stosuje instrumentu umorzenia lub konwersji długu zgodnie z art. 37 ust. 2 lit. a) w odniesieniu do tej instytucji, osoba może bezzwłocznie wykonać prawa do rozwiązania umowy zgodnie z warunkami tej umowy.
5. Właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zobowiązać instytucję do prowadzenia szczegółowego rejestru umów finansowych, jeżeli organy te uznają, że istnieje prawdopodobieństwo spełnienia przez tę instytucję warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Do celów ust. 1 umowy finansowe obejmują następujące kontrakty i umowy:
  - a) umowy dotyczące papierów wartościowych, w tym:

- (i) umowy dotyczące nabycia, zbycia lub pożyczki papieru wartościowego, grupy papierów wartościowych lub indeksu papierów wartościowych,
  - (ii) opcje na papier wartościowy, grupę papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych,
  - (iii) transakcje repo lub transakcje reverse repo, których przedmiotem jest taki papier wartościowy, grupa papierów wartościowych lub indeks papierów wartościowych;
- b) kontrakty towarowe, w tym:
  - (i) umowy dotyczące nabycia lub zbycia towaru, który ma być dostarczony w przyszłości, oraz
  - (ii) opcje na towar;
- c) kontrakty terminowe typu futures i forward, w tym kontrakty (inne niż kontrakty towarowe) dotyczące nabycia, zbycia bądź przeniesienia własności towaru lub innego składnika majątku, usługi, prawa lub udziału za określoną cenę w przyszłości;
- d) umowy repo dotyczące papierów wartościowych;
- e) umowy swapowe, w tym:
  - (i) swapy, opcje i umowy typu futures lub forward oparte na: stopach procentowych; kontraktach walutowych na rynku kasowym lub innych kontraktach walutowych, kontraktach dotyczących metali szlachetnych bądź towarów; gotówce, indeksie akcyjnym lub akcjach; indeksie dłużnych papierów wartościowych lub dłużnych papierach wartościowych; indeksach towarowych lub towarach; pogodzie; poziomach emisji lub stawkach inflacji,
  - (ii) swapy całkowitego zwrotu, transakcje zamiany marż kredytowych lub swapy kredytowe,
  - (iii) wszelkie umowy lub transakcje podobne do umów, o których mowa w ppkt (i) lub (ii) niniejszej litery, będące przedmiotem regularnego obrotu na rynkach swapów lub rynkach instrumentów pochodnych;
- f) umowy ramowe na kontrakty lub umowy, o których mowa w lit. a)–e).

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających następujące elementy do celów ust. 6:

- a) informacje dotyczące umów finansowych, które powinien zawierać szczegółowy rejestr;

- b) okoliczności, w których wymóg prowadzenia rejestru powinien zostać nałożony.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 64

Wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w celu podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły sprawować kontrolę nad instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czyli mogły:
  - a) kierować instytucją objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją za pomocą wszelkich uprawnień przysługujących wspólnikom lub akcjonariuszom oraz kierownikom i personelowi instytucji, oraz kierować jej działalnością;
  - b) zarządzać i rozporządzać aktywami i majątkiem instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Kontrola przewidziana w akapicie pierwszym może być sprawowana bezpośrednio przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub pośrednio przez osobę wyznaczoną przez ten organ, w tym zarządcę lub specjalnego zarządcę.

2. Państwa członkowskie dopilnowują również, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły podjąć działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w drodze zarządzenia zgodnie z krajowymi kompetencjami i procedurami administracyjnymi, bez sprawowania kontroli nad instytucją.
3. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują w każdym indywidualnym przypadku decyzję, czy właściwe jest przeprowadzenie działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za pomocą środków określonych w ust. 1 lub 2, mając na uwadze cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz ogólne zasady rządzące restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, szczególne okoliczności, w których znajduje się dana instytucja, oraz potrzebę ułatwienia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grup transgranicznych.

Rozdział VI

Zabezpieczenia

Artykuł 65

Sposób traktowania akcjonariuszy i wierzycieli w przypadku częściowych przeniesień i zastosowania instrumentu umorzenia lub konwersji długu

1. Po zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności do celów art. 67, państwa członkowskie dopilnowują, by:
  - a) w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonują przeniesienia tylko części praw, aktywów i zobowiązań instytucji, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia nie zostały przeniesione, otrzymali z tytułu swoich roszczeń płatność w kwocie co najmniej równej kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego bezpośrednio przed przeniesieniem;
  - b) w przypadku gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stosują instrument umorzenia lub konwersji długu, akcjonariusze i wierzyciele, których roszczenia zostały umorzone lub poddane konwersji na akcje, otrzymali z tytułu swoich roszczeń płatność w kwocie co najmniej równej kwocie, jaką otrzymaliby w przypadku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego bezpośrednio przed umorzeniem lub konwersją.

Artykuł 66

Wycena

Do celów art. 65 państwa członkowskie dopilnowują, by po dokonaniu częściowego przeniesienia bądź umorzenia lub konwersji niezależna osoba dokonała wyceny. Wycena ta dokonywana jest niezależnie od wyceny dokonywanej na mocy art. 30, chyba że zastępuje nieostateczną wycenę dokonaną na mocy art. 30 ust. 5. Wyceny może dokonać organ odpowiedzialny za prowadzenie zwykłego postępowania upadłościowego, na mocy którego instytucja jest likwidowana, w ramach tego postępowania lub w ramach odrębnego postępowania przewidzianego w prawie krajowym.

2. W ramach wyceny określa się:
  - a) sposób traktowania, którego doświadczyliby akcjonariusze i wierzyciele w przypadku, gdyby instytucja, w odniesieniu do której dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub konwersji, została objęta zwykłym

- postępowaniem upadłościowym bezpośrednio przed dokonaniem przeniesienia, umorzeniem lub konwersją;
- b) faktyczny sposób traktowania, którego doświadczyli, doświadczają lub prawdopodobnie doświadczą akcjonariusze i wierzyciele instytucji podczas jej likwidacji;
  - c) ewentualne różnice między sposobem traktowania, o którym mowa w lit. a), oraz sposobem traktowania, o którym mowa w lit. b).
3. Wyceny dokonuje się zgodnie z przepisami i metodyką określonymi w art. 30 ust. 1–5 oraz:
- a) przy założeniu, że instytucja, w odniesieniu do której dokonano częściowego przeniesienia, umorzenia lub konwersji, zostałaby objęta zwykłym postępowaniem upadłościowym bezpośrednio po dokonaniu przeniesienia, umorzenia lub konwersji;
  - b) przy założeniu, że częściowe przeniesienie lub przeniesienia praw, aktywów lub zobowiązań, bądź umorzenie lub konwersja nie zostały dokonane;
  - c) z pominięciem ewentualnego udzielenia instytucji nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego.

Artykuł 67

Zabezpieczenie akcjonariuszy i wierzycieli

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by jeżeli w ramach wyceny dokonanej na mocy art. 66 stwierdzono, że akcjonariusze i wierzyciele, o których mowa w art. 65 ust. 2, otrzymali niższą kwotę z tytułu swoich wierzytelności niż kwota, jaką otrzymaliby w wyniku likwidacji instytucji w ramach zwykłego postępowania upadłościowego, byli oni uprawnieni do otrzymania od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji kwoty stwierdzonej różnicy.
2. Państwa członkowskie we własnym zakresie decydują o mechanizmach i uzgodnieniach służących wypłacie kwoty różnicy.

Artykuł 68

Zabezpieczenie kontrahentów w przypadku przeniesień częściowych

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by zabezpieczenia określone w niniejszym rozdziale miały zastosowanie w następujących okolicznościach:
  - a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje przeniesienia niektórych składników majątku, praw lub zobowiązań instytucji do innego podmiotu bądź z instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami na rzecz innej osoby;

- b) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wykonuje uprawnienia określone w art. 57 ust. 1 lit. f).

2. Państwa członkowskie zapewniają odpowiednią ochronę następujących uzgodnień oraz kontrahentów następujących uzgodnień:

- a) uzgodnień dotyczących zabezpieczeń, zgodnie z którymi osoba w drodze zabezpieczenia dysponuje faktycznym lub warunkowym udziałem w majątku lub prawach, które są przedmiotem przeniesienia, niezależnie od tego, czy udział ten jest zabezpieczony konkretnym składnikiem majątku lub prawem czy też poprzez zastaw na zmiennych składnikach majątkowych lub podobne uzgodnienie;
- b) uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, zgodnie z którymi zabezpieczenie służące zagwarantowaniu lub pokryciu wykonania określonych zobowiązań jest zapewnione w drodze przeniesienia pełnej własności aktywów z podmiotu składającego zabezpieczenie na rzecz podmiotu uzyskującego zabezpieczenie na warunkach określających, że podmiot uzyskujący zabezpieczenie dokonuje przeniesienia aktywów, jeżeli te określone zobowiązania zostają wykonane;
- c) uzgodnień dotyczących kompensacji, zgodnie z którymi co najmniej dwa roszczenia lub zobowiązania istniejące między bankiem a kontrahentem mogą zostać wzajemnie skompensowane;
- d) uzgodnień dotyczących nettingu, zgodnie z którymi określona liczba roszczeń lub zobowiązań może zostać przekształcona w jedno roszczenie netto, w tym uzgodnień dotyczących nettingu upadłościowego, zgodnie z którymi w przypadku wystąpienia (dowolnie zdefiniowanego) zdarzenia uprawniającego do egzekwowania, terminy wymagalności zobowiązań stron zostają przyspieszone w taki sposób, że stają się one bezzwłocznie należne lub są rozwiązywane, a w każdym przypadku są przekształcane w jedno roszczenie netto lub zastępowane jednym roszczeniem netto;
- e) uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, w tym sekurytyzacji i obligacji zabezpieczonych, które obejmują udzielenie i posiadanie zabezpieczenia przez stronę uzgodnienia lub przez powiernika, agenta lub firmę maklerską.

Forma ochrony, która jest właściwa dla poszczególnych kategorii uzgodnień określonych w lit. a)–e) niniejszego ustępu, jest sprecyzowana w art. 70–73 i podlega ograniczeniom określonym w art. 61, 62 i 77.

3. Wymogi zgodnie z ust. 2 mają zastosowanie niezależnie od liczby stron zaangażowanych w uzgodnienia oraz niezależnie od tego, czy uzgodnienia:

- a) powstają w drodze umowy, umowy powierniczej lub innych środków, czy też powstają automatycznie z mocy prawa;
- b) powstają na mocy prawa innej jurysdykcji lub podlegają w pełni lub częściowo prawu innej jurysdykcji.

4. Komisja przyjmuje, w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 103, środki mające na celu sprecyzowanie kategorii uzgodnień wchodzących w zakres przepisów ust. 2 lit. a)–e) niniejszego artykułu.

Artykuł 69

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego, uzgodnień dotyczących kompensacji oraz uzgodnień dotyczących nettingu

Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnień dotyczących kompensacji i uzgodnień dotyczących nettingu, tak by uniemożliwić przeniesienie niektórych, ale nie wszystkich, praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego kompensacji lub uzgodnienia dotyczącego nettingu między instytucją a inną osobą, oraz uniemożliwić zmianę lub likwidację praw i zobowiązań, które są chronione na podstawie takiego uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia finansowego polegającego na przeniesieniu tytułu, uzgodnienia dotyczącego kompensacji lub uzgodnienia dotyczącego nettingu, w drodze skorzystania z uprawnień pomocniczych.

Do celów akapitu pierwszego prawa i zobowiązania należy uznawać za chronione na podstawie tego rodzaju uzgodnienia, jeżeli strony uzgodnienia są uprawnione do kompensacji lub nettingu tych praw i zobowiązań.

Artykuł 70

Ochrona uzgodnień dotyczących zabezpieczeń

Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę zobowiązań zabezpieczonych na podstawie uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia, tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:

- a) przeniesienia aktywów, którymi zobowiązanie jest zabezpieczone, chyba że przenoszone są również to zobowiązanie oraz korzyści związane z zabezpieczeniem;
- b) przeniesienia zabezpieczonego zobowiązania, chyba że przenoszone są również korzyści związane z zabezpieczeniem;
- c) przeniesienia korzyści, chyba że przenoszone jest również zabezpieczone zobowiązanie;
- d) zmiany lub rozwiązania uzgodnienia dotyczącego zabezpieczenia w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, jeżeli na skutek takiej zmiany lub takiego rozwiązania zobowiązanie przestaje być zabezpieczone.

Artykuł 71

Ochrona uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego

1. Państwa członkowskie zapewniają właściwą ochronę uzgodnień dotyczących finansowania strukturyzowanego, tak aby nie dopuścić do powstania jakiegokolwiek z następujących sytuacji:
  - a) przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, którego stroną jest instytucja kredytowa objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - b) likwidacji lub zmiany, w drodze wykonania uprawnień pomocniczych, składników majątku, praw i zobowiązań, które stanowią część uzgodnienia dotyczącego finansowania strukturyzowanego, którego stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.
2. Ochrona określona w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli przeniesienie, brak przeniesienia, likwidacja lub zmiana dotyczy tylko tych składników majątku, praw i zobowiązań, które są związane z depozytami.

Artykuł 72

Przeniesienia częściowe: ochrona systemów handlowych, rozliczeniowych i rozrachunkowych

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by przeniesienie, umorzenie lub zmiana nie miały wpływu na funkcjonowanie systemów i zasad systemów objętych przepisami dyrektywy 98/26/WE, w przypadku gdy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
  - a) dokonuje przeniesienia niektórych, ale nie wszystkich, składników majątku, praw lub zobowiązań instytucji do innego podmiotu;
  - b) wykonuje uprawnienia zgodnie z art. 57 do unieważnienia lub zmiany warunków umowy, której stroną jest instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, lub by odbiorca zastąpił instytucję jako stroną.
2. Tego rodzaju przeniesienie, unieważnienie lub zmiana nie może w szczególności prowadzić do: odwołania zlecenia transferu z naruszeniem art. 5 dyrektywy 98/26/WE; zmiany lub utraty wymagalności zleceń transferu i nettingu wymaganej zgodnie z przepisami art. 3 i 5 dyrektywy 98/26/WE; wykorzystania środków finansowych, papierów wartościowych lub instrumentów kredytowych zgodnie z wymogami art. 4 dyrektywy 98/26/WE lub ochrony zabezpieczenia wymaganej przepisami art. 9 dyrektywy 98/26/WE.

Artykuł 73

Składniki majątku, prawa i zobowiązania podlegające prawu terytorium położonego poza Unią

Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zamierza dokonać przeniesienia wszystkich składników majątku, praw i zobowiązań instytucji do innego podmiotu lub przenosi wszystkie składniki majątku, prawa i zobowiązania instytucji do innego podmiotu, ale przeniesienie takie jest lub może być nieskuteczne w odniesieniu do określonych składników majątku, ponieważ znajdują się one poza Unią, lub w odniesieniu do określonych praw lub zobowiązań, ponieważ podlegają one prawu terytorium położonego poza Unią, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie dokonuje przeniesienia, a jeżeli już zarządził przeniesienie, przeniesienie takie jest nieważne i nie dochodzi do przeniesienia jakichkolwiek składników majątku, praw i zobowiązań objętych odpowiednim uzgodnieniem określonym w art. 69 ust. 2 z instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub te składniki majątku, prawa i zobowiązania powracają do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Rozdział VII

Wymogi proceduralne

Artykuł 74

Wymogi dotyczące powiadamiania

1. Państwa członkowskie zobowiązują organ zarządzający instytucji do powiadomienia właściwego organu, jeżeli uzna on, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością w rozumieniu art. 27 ust. 2.
2. Właściwe organy informują odpowiednie organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wszelkich środkach, do których podjęcia zobowiązują instytucję zgodnie z art. 22 niniejszej dyrektywy lub art. 136 ust. 1 dyrektywy 2006/48/WE.
3. Jeżeli właściwy organ stwierdza, że warunki, o których mowa w art. 27 ust. 1 lit. a) i b), są spełnione w odniesieniu do instytucji, bezzwłocznie powiadamia o tym ustaleniu następujące organy:
  - a) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy w stosunku do tej instytucji, jeżeli nie jest to ten sam organ;
  - b) bank centralny, jeżeli nie jest to ten sam organ;
  - c) w stosownych przypadkach, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;

- d) właściwe ministerstwa;
  - e) jeżeli instytucja jest objęta nadzorem skonsolidowanym na mocy przepisów tytułu V rozdział 4 sekcja 1 dyrektywy 2006/48/WE, organ sprawujący nadzór skonsolidowany.
4. Otrzymawszy powiadomienie od właściwego organu zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonuje oceny, czy w odniesieniu do danej instytucji spełnione są warunki ustanowione w art. 27.
5. Decyzja stwierdzająca spełnienie warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji zostaje ujęta w obwieszczeniu, które zawiera następujące informacje:
- a) powody podjęcia tej decyzji;
  - b) określenie działania, jakie zamierza podjąć organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Działanie, o którym mowa w lit. b), może obejmować działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpienie z wnioskiem o likwidację, wyznaczenie zarządcy lub każdy inny środek zgodnie z obowiązującym krajowym prawem upadłościowym.

Organ lub organy odpowiedzialne za podjęcie tej decyzji powiadamiają daną instytucję. Powiadomienie na podstawie niniejszego ustępu może nastąpić w formie podania do publicznej wiadomości, o którym mowa w ust. 6.

6. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, podaje do publicznej wiadomości informację o tym działaniu oraz podejmuje wszelkie uzasadnione kroki celem powiadomienia wszystkich znanych akcjonariuszy i wierzycieli, w szczególności inwestorów indywidualnych, których dotyczy wykonanie uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Środki, o których mowa w art. 75 ust. 4, uznaje się za uzasadnione kroki do celów niniejszego ustępu.
7. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje obwieszczenie, które zawiera warunki i długość okresu zawieszenia zgodnie z procedurą określoną w art. 75 ust. 4, jeżeli wykonuje uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności:
- a) uprawnienie na mocy art. 61 do zawieszenia zobowiązań do płatności lub dostawy;
  - b) uprawnienie na mocy art. 63 do zawieszenia praw do rozwiązania umowy.
8. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych celem określenia procedur, treści i warunków związanych z następującymi wymogami dotyczącymi:
- a) powiadomień, o których mowa w ust. 1–5;

- b) obwieszczenia o zawieszeniu, o którym mowa w ust. 7.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 75

Wymogi proceduralne w odniesieniu do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by po podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spełniły wymogi określone w ust. 2, 3 i 4 tak szybko, jak to tylko możliwe.
2. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadamia instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją i EUNB o działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Powiadomienie zgodnie z niniejszym ustępem zawiera kopię każdego zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego wykonywane są odpowiednie uprawnienia, i wskazany jest w nim dzień, z którym działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stają się skuteczne.

3. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera kopię każdego zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego wykonywane są odpowiednie uprawnienia, i wskazany jest w nim dzień, z którym instrument restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uprawnienia stają się skuteczne.
4. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji publikuje kopię zarządzenia lub instrumentu, za pomocą którego podejmowane jest działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, albo obwieszczenie zawierające streszczenie skutków działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności skutków dla inwestorów indywidualnych, lub zapewnia taką publikację, przy użyciu następujących środków:
  - a) na swojej oficjalnej stronie internetowej;
  - b) na stronie internetowej właściwego organu, jeżeli nie jest to ten sam organ, lub stronie internetowej EUNB;
  - c) na stronie internetowej instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - d) jeżeli akcje lub inne tytuły własności instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym,

przy użyciu środków stosowanych na potrzeby ujawniania informacji regulowanych dotyczących tej instytucji zgodnie z art. 21 ust. 1 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³⁹.

5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dopilnowuje, by dokumenty potwierdzające zastosowanie instrumentów, o których mowa w ust. 4, zostały przesłane znanym akcjonariuszom i wierzycielom instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją.

Artykuł 76

Poufność

1. Następujące osoby i organy podlegają wymogom dotyczącym tajemnicy służbowej:
  - a) organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) właściwe organy oraz EUNB;
  - c) właściwe ministerstwa;
  - d) pracownicy lub byli pracownicy organów wymienionych w lit. a) i b);
  - e) zarządcy nadzwyczajni wyznaczeni zgodnie z art. 24;
  - f) potencjalni nabywcy, do których zwróciły się właściwe organy lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, niezależnie od tego, czy nastąpiło to w ramach przygotowań do zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, oraz niezależnie od tego, czy skutkowało to nabyciem;
  - g) biegli rewidenci, księgowi, doradcy prawni i inni profesjonalni doradcy, rzeczoznawcy i inni eksperci zaangażowani przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przez potencjalnych nabywców, o których mowa w lit. f);
  - h) podmioty, które zarządzają systemami gwarancji depozytów;
  - i) banki centralne i inne organy uczestniczące w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - j) wszelkie inne osoby, które świadczą lub świadczyły usługi na rzecz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Bez uszczerbku dla ogólnego charakteru wymogów zgodnie z ust. 1, osobom i organom, o których mowa w tym ustępie, zabrania się ujawniania informacji poufnych, otrzymanych przez nie w trakcie wykonywania obowiązków zawodowych lub od organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z jego funkcjami, jakimkolwiek osobom lub organom, chyba że następuje to w formie

---

³⁹ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji, bądź za wyraźną i uprzednią zgodą organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Wymogi dotyczące poufności określone w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie uniemożliwiają organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym ich pracownikom, dzielenia się informacjami z innymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w Unii, właściwymi organami, bankami centralnymi, EUNB lub, z zastrzeżeniem art. 90, organami państw trzecich, które pełnią funkcje równoważne funkcjom organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, do celów planowania lub przeprowadzania działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. Przepisy niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego.
5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych celem określenia sposobu udostępniania informacji w formie skrótowej lub zbiorczej na potrzeby ust. 2.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Rozdział VIII

Prawo do odwołania i wyłączenie innych działań

Artykuł 77

Wyłączenie prawa do rozwiązania umowy i prawa do kompensacji w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by kontrahenci zdefiniowanych w art. 63 umów finansowych zawartych pierwotnie przez instytucję objętą restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie mogli wykonać praw do rozwiązania umowy na mocy tej umowy lub praw na mocy klauzuli zawieszającej, chyba że działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zastosowanie instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a prawa i zobowiązania objęte umową finansową nie są przenoszone, w zależności od przypadku, na osobę trzecią lub do instytucji pomostowej.

Do celów niniejszego ustępu klauzula zawieszająca oznacza postanowienie w umowie finansowej, które zawiesza, zmienia lub uchyla obowiązek strony, która wywiązuje się z zobowiązania, do dokonania płatności, lub które uniemożliwia

powstanie takiego obowiązku, który powstałby w przypadku nieuwzględnienia w umowie takiego postanowienia.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by wierzyciele instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją nie byli uprawnieni do wykonania ustawowych praw do kompensacji, chyba że działaniem w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest zastosowanie instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa lub instrumentu instytucji pomostowej, a prawa i zobowiązania objęte umową finansową nie są przenoszone, w zależności od przypadku, na osobę trzecią lub do instytucji pomostowej.

Artykuł 78

Prawa do zaskarżenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by każda osoba, której dotyczy decyzja o uruchomieniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziana w art. 74 ust. 5 lub decyzja organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o podjęciu działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, miała prawo wystąpić o sądową kontrolę tej decyzji.
2. Prawo do kontroli sądowej wymagane zgodnie z ust. 1 podlega następującym ograniczeniom:
  - a) złożenie wniosku o kontrolę sądową lub zastosowanie środka tymczasowego nie prowadzi automatycznie do zawieszenia skutków zaskarżonej decyzji;
  - b) decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest egzekwowalna ze skutkiem natychmiastowym i nie podlega decyzji o zawieszeniu wydanej przez sąd;
  - c) kontrola jest ograniczona do jednej lub więcej z następujących kwestii:
    - legalności decyzji, o której mowa w ust. 1, w tym kontroli, czy spełnione były warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji,
    - legalności sposobu wykonania tej decyzji oraz
    - adekwatności ewentualnie przyznanego odszkodowania;
  - d) Unieważnienie decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pozostaje bez wpływu na późniejsze czynności administracyjne lub transakcje dokonane przez dany organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie unieważnionej decyzji organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony interesów osób trzecich działających w dobrej wierze, które nabyły aktywa, prawa i zobowiązania instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją w drodze wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej

likwidacji. Środki prawne w związku z błędną decyzją lub błędnym działaniem organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ograniczone do odszkodowania za straty poniesione przez składającego wniosek w wyniku decyzji lub działania.

Artykuł 79

Ograniczenia dotyczące innych postępowań sądowych

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by zwykle postępowanie upadłościowe zgodnie z prawem krajowym nie mogło zostać wszczęte w odniesieniu do instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub instytucji, w przypadku której stwierdzono, że warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są spełnione.
2. Do celów ust. 1 państwa członkowskie dopilnowują, by:
  - a) właściwe organy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były powiadamiane o każdym wniosku o wszczęcie zwykłego postępowania upadłościowego w odniesieniu do instytucji, niezależnie od tego, czy instytucja jest objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, czy też podano do publicznej wiadomości decyzję zgodnie z art. 74 ust. 6;
  - b) wniosek nie był rozpatrywany, chyba że sąd uzyskał potwierdzenie, że powiadomienia, o których mowa w lit. a), zostały dokonane i zachodzi jedna z następujących okoliczności:
    - (i) organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powiadomił sąd, że nie zamierza podjąć żadnego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji;
    - (ii) od dnia dokonania powiadomień, o których mowa w lit. a), upłynął termin 14 dni.
3. Bez uszczerbku dla wszelkich ograniczeń w odniesieniu do egzekwowania zabezpieczeń wierzytelności nałożonych zgodnie z art. 63 lub ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogły, jeżeli jest to konieczne dla skutecznego stosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wystąpić do sądu o zastosowanie odroczenia na odpowiedni do wyznaczonego celu okres w odniesieniu do wszelkich czynności lub postępowań sądowych, których instytucja objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją jest lub staje się stroną.

TYTUŁ V

RESTRUKTURYZACJA I UPORZĄDKOWANA LIKWIDACJA NA POZIOMIE GRUPY

Artykuł 80

Kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy ustanawiają kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji celem realizacji zadań, o których mowa w art. 11, 15 i 83, oraz, w stosownych przypadkach, zapewnienia współpracy i koordynacji z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich.

W szczególności kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapewniają organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy oraz pozostałym zainteresowanym organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także, w stosownych przypadkach, zainteresowanym właściwym organom i organom sprawującym nadzór skonsolidowany warunki ramowe umożliwiające realizację następujących zadań:

- a) wymianę informacji istotnych dla opracowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, dla wykonywania w odniesieniu do grup uprawnień przygotowawczych i prewencyjnych oraz dla restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;
- b) opracowywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zgodnie z art. 11;
- c) ocenę możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do grupy zgodnie z art. 13;
- d) skorzystanie z uprawnień do ograniczenia lub usunięcia przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zgodnie z art. 15;
- e) podjęcie decyzji co do potrzeby ustanowienia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy przewidzianego w art. 83;
- f) osiągnięcie zgody co do programów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zaproponowanych zgodnie z art. 83;
- g) koordynację informowania opinii publicznej o strategiach i programach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy;
- h) koordynację wykorzystania systemów finansowania ustanowionych zgodnie z tytułem VII.

2. Członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są: organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z każdego państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zależne objęte nadzorem skonsolidowanym, oraz EUNB.

Jeżeli przedsiębiorstwo dominujące jednej lub większej liczby instytucji jest spółką, o której mowa w art. 1 lit. d), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym spółka ta ma siedzibę, jest członkiem kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Jeżeli organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, nie są właściwymi ministerstwami, właściwe ministerstwa są również, oprócz organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i mogą uczestniczyć w posiedzeniach tego kolegium, w szczególności gdy omawiane kwestie dotyczą zagadnień, które mogą mieć konsekwencje dla finansów publicznych.

Jeżeli przedsiębiorstwo dominujące lub instytucja z siedzibą w Unii ma przedsiębiorstwa zależne zlokalizowane w państwach trzecich, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w tych państwach trzecich również mogą zostać zaproszone do uczestnictwa, w charakterze obserwatorów, w kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na wniosek organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, pod warunkiem że podlegają one wymogom dotyczącym poufności równoważnym wymogom ustanowionym w art. 76.

3. Organ publiczne będące członkami kolegiów ściśle ze sobą współpracują. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy koordynuje wszystkie działania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zwołuje wszystkie jego posiedzenia, jak również przewodniczy tym posiedzeniom. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium oraz EUNB o organizacji tych posiedzeń, głównych kwestiach, które należy omówić, i działaniach, które należy przeanalizować. Na podstawie konkretnych potrzeb organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy decyduje, które organy i ministerstwa powinny wziąć udział w poszczególnych posiedzeniach lub działaniach kolegium. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy powiadamia także w sposób terminowy wszystkich członków kolegium o działaniach i decyzjach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub o wdrożonych środkach.

Decyzja organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy uwzględnia znaczenie kwestii, która ma zostać omówiona, działania, które ma być planowane lub koordynowane, oraz decyzji, które mają zostać podjęte, dla tych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a w szczególności potencjalny wpływ na stabilność systemu finansowego w zainteresowanych państwach członkowskich.

4. EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania skutecznego, wydajnego i spójnego funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu EUNB może uczestniczyć w poszczególnych posiedzeniach lub poszczególnych działaniach, jeśli uzna to za stosowne, ale bez prawa głosu.
5. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, po skonsultowaniu się z pozostałymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, określa pisemne uzgodnienia i procedury na potrzeby funkcjonowania kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, do celów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. e), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zależne, uczestniczy lub uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
7. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 2, do celów realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 akapit drugi lit. f) i h), organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w każdym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma przedsiębiorstwo zależne, które spełnia warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestniczy lub uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
8. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy nie mogą ustanawiać kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli inne grupy lub kolegia pełnią już te same funkcje i realizują już te same zadania określone w niniejszym artykule oraz spełniają wszystkie warunki ustanowione w niniejszej sekcji i przestrzegają wszystkich ustanowionych w niej procedur. W takim przypadku wszystkie odniesienia do kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w niniejszej dyrektywie należy również rozumieć jako odniesienia do tych innych grup lub kolegiów.
9. EUNB opracowuje projekty standardów regulacyjnych celem określenia sposobu funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na potrzeby realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, 3, 5, 6 i 7.

EUNB przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych w terminie dwunastu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 81

Europejskie kolegia ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jeżeli instytucja z państwa trzeciego lub przedsiębiorstwo dominujące z państwa trzeciego posiada co najmniej dwie instytucje zależne z siedzibą w Unii, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich, w których te krajowe instytucje zależne mają siedzibę w Unii, ustanawiają europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o ile nie istnieją porozumienia w rodzaju tych, które przewidziano w art. 89.
2. Europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji pełni funkcje i realizuje zadania określone w art. 80 w odniesieniu do krajowych instytucji zależnych.
3. Jeżeli krajowe instytucje zależne znajdują się w posiadaniu finansowej spółki holdingowej z siedzibą w Unii zgodnie z art. 143 ust. 3 akapit trzeci dyrektywy 2006/48/WE, europejskiemu kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewodniczy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym znajduje się siedziba organu sprawującego nadzór skonsolidowany zgodnie z tą dyrektywą.

Jeżeli akapit pierwszy powyżej nie ma zastosowania, członkowie europejskiego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uzgadniają i wyznaczają przewodniczącego.

4. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 3 niniejszego artykułu, europejskie kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji działa zgodnie z przepisami art. 81.

Artykuł 82

Wymiana informacji

Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udostępniają sobie nawzajem wszystkie informacje istotne dla realizacji zadań pozostałych organów zgodnie z niniejszą dyrektywą.

Na odpowiedni wniosek organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji udzielają wszystkich istotnych informacji. W szczególności organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy udostępnia organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w pozostałych państwach członkowskich w terminowy sposób wszystkie istotne informacje w celu ułatwienia realizacji zadań, o których mowa w art. 80 ust. 1 akapit drugi lit. b)–h).

Informacje wymieniane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu mogą być również wymieniane z właściwymi ministerstwami.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja na poziomie grupy

1. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji stwierdza, lub zostaje powiadomiony zgodnie z art. 74 ust. 3, że instytucja będąca przedsiębiorstwem zależnym należącym do grupy jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, organ ten przekazuje bezzwłocznie następujące informacje organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy (jeżeli nie jest to ten sam organ) oraz organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy:
  - a) decyzję stwierdzającą, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością;
  - b) informację o działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środkach postępowania upadłościowego, które organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji uznaje za właściwe w odniesieniu do tej instytucji.
2. Otrzymawszy informacje zgodnie z ust. 1, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy ocenia, w porozumieniu z pozostałymi członkami odpowiedniego kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, prawdopodobny wpływ upadłości danej instytucji bądź działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub innych środków, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), na grupę lub instytucje powiązane w pozostałych państwach członkowskich.
3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, po konsultacji z pozostałymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 ocenia, że upadłość danej instytucji bądź działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), nie będą miały negatywnego wpływu na grupę lub instytucje powiązane w pozostałych państwach członkowskich, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedzialny w odniesieniu do tej instytucji może podjąć działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformował zgodnie z ust. 1 lit. b).
4. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, po konsultacji z pozostałymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z ust. 2 ocenia, że upadłość danej instytucji bądź działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub inne środki, o których poinformowano zgodnie z ust. 1 lit. b), będą miały negatywny wpływ na grupę lub instytucje powiązane w pozostałych państwach członkowskich, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy proponuje, najpóźniej w 24 godziny po otrzymaniu informacji zgodnie z ust. 1, program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i przedkłada go kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5. Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy wymagany zgodnie z ust. 4 zawiera:
  - a) zarys działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które powinny podjąć właściwe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do unijnego przedsiębiorstwa dominującego lub poszczególnych podmiotów należących do grupy w celu utrzymania wartości całej grupy oraz ograniczenia do minimum skutków dla stabilności finansowej w państwach członkowskich, w których grupa prowadzi działalność, a także ograniczenia do minimum nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego;
  - b) określenie sposobu koordynacji tych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - c) plan finansowania. Plan finansowania uwzględnia zasady podziału odpowiedzialności określone zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. e).
6. Jeżeli którykolwiek z członków kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie zgadza się z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zaproponowanym przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i uważa, że ze względów stabilności finansowej musi podjąć w odniesieniu do instytucji lub podmiotu należącego do grupy niezależne działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub środki inne niż zaproponowane w programie, może w terminie 24 godzin skierować sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
7. W drodze odstępstwa od art. 19 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 EUNB podejmuje decyzję w terminie 24 godzin. Następujące po tym działanie bądź środek podjęte przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są zgodne z decyzją EUNB.
8. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy stwierdza, lub zostaje powiadomiony zgodnie z art. 74 ust. 3, że unijne przedsiębiorstwo dominujące, za które jest odpowiedzialny, jest na progu upadłości lub jest zagrożone upadłością, organ ten przekazuje informacje określone w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są członkami kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do danej grupy. Działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu mogą obejmować program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy sporządzony zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.
9. Wszystkie działania zgodnie z ust. 2–8 organy przeprowadzają niezwłocznie i z należyтым uwzględnieniem pilności sytuacji.
10. W każdym przypadku, w którym nie wdrożono programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy i organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji powiązanych, organy te ściśle współpracują w ramach kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, mając na celu osiągnięcie skoordynowanej strategii w zakresie restrukturyzacji i

uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich instytucji będących na progu upadłości lub zagrożonych upadłością.

11. Organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które podejmują jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do podmiotów należących do grupy, regularnie i wyczerpująco powiadamiają kolegium ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o tych działaniach lub środkach i o bieżących postępach w ich realizacji.

TYTUŁ VI

STOSUNKI Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 84

Umowy z państwami trzecimi

1. Komisja może na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy przedłożyć Radzie wnioski w sprawie negocjacji umów z jednym lub większą liczbą państw trzecich dotyczących sposobów współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w zakresie planowania i prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji i przedsiębiorstw dominujących, w szczególności w następujących sytuacjach:
  - a) w przypadku, gdy krajowa instytucja zależna ma siedzibę w państwach członkowskich;
  - b) w przypadku, gdy instytucja z państwa trzeciego prowadzi znaczący oddział w państwach członkowskich;
  - c) w przypadku, gdy instytucja dominująca lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) i d), z siedzibą w państwach członkowskich, ma co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim;
  - d) w przypadku, gdy instytucja z siedzibą w państwach członkowskich ma co najmniej jeden znaczący oddział w przynajmniej jednym państwie trzecim.
2. Umowy, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności na celu zapewnienie ustanowienia procedur i ustaleń dotyczących współpracy między organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy realizacji niektórych lub wszystkich działań wskazanych w art. 89 oraz wykonywania niektórych lub wszystkich uprawnień wskazanych w tym artykule.

Uznawanie procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim

1. Do chwili zawarcia z państwem trzecim umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 84, oraz w zakresie, w jakim umowa ta nie reguluje określonej kwestii, obowiązują poniższe przepisy.
2. EUNB uznaje, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 86, procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzoną w państwie trzecim w odniesieniu do instytucji, która:
  - a) posiada oddział krajowy;
  - b) w inny sposób posiada aktywa, prawa lub zobowiązania zlokalizowane w państwie członkowskim lub podlegające prawu państwa członkowskiego.
3. Uznanie przez EUNB procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim zgodnie z ust. 2 pociąga za sobą obowiązek nadania jej skuteczności przez krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podlegającym ich jurysdykcji terytorium.
4. Wykonanie decyzji EUNB o uznaniu procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim należy do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W tym celu państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były co najmniej uprawnione do wykonania następujących czynności bez wyznaczania zarządcy lub innego urzędnika zgodnie z krajowym prawem upadłościowym, bez wydawania zarządzenia, zatwierdzenia lub zgody przez sąd lub bez jakiegokolwiek innej formy procedury sądowej:
  - a) wykonania uprawnień do przeniesienia w odniesieniu do:
    - aktywów instytucji z państwa trzeciego zlokalizowanych w ich państwie członkowskim lub podlegających prawu ich państwa członkowskiego;
    - praw lub zobowiązań instytucji z państwa trzeciego, które są księgowane przez oddział krajowy w ich państwie członkowskim lub podlegają prawu ich państwa członkowskiego, lub jeżeli roszczenia w odniesieniu do tych praw i zobowiązań są egzekwowalne w ich państwie członkowskim.
  - b) dokonania przeniesienia, w tym nakazania innej osobie dokonania przeniesienia, akcji lub tytułów własności krajowej instytucji zależnej posiadającej siedzibę w ich państwie członkowskim.

Artykuł 86

Prawo odmowy uznania procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim

1. EUNB, po konsultacji z zainteresowanymi krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odmawia uznania zgodnie z art. 85 ust. 2 procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim, jeżeli uważa, że:
  - a) procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim będzie miała negatywny wpływ na stabilność finansową w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, lub procedura ta może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową innego państwa członkowskiego;
  - b) dla osiągnięcia co najmniej jednego celu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji konieczne jest niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 87 w odniesieniu do oddziału krajowego;
  - c) wierzyciele, w tym w szczególności deponenci z siedzibą w państwie członkowskim lub których należności są płatne w państwie członkowskim, nie będą traktowani na równi z wierzycielami z państwa trzeciego w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzonej w państwie trzecim.
2. Komisja określa, w drodze aktów delegowanych przyjmowanych zgodnie z art. 103, okoliczności, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b) niniejszego artykułu.

Artykuł 87

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do unijnych oddziałów instytucji z państw trzecich

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji posiadały uprawnienia niezbędne do podjęcia działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do oddziału krajowego, które jest niezależne od wszelkich procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie trzecim prowadzonych w odniesieniu do danej instytucji z państwa trzeciego.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by uprawnienia wymagane zgodnie z ust. 1 mogły być wykonywane przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jeżeli organy te uważają, że działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest konieczne w interesie publicznym i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) oddział nie spełnia już, lub prawdopodobnie nie będzie spełniał, określonych w prawie krajowym warunków uzyskania zezwolenia i prowadzenia działalności w tym państwie członkowskim oraz nie ma perspektyw, by jakiegokolwiek działanie ze strony sektora prywatnego, organów nadzoru lub właściwego państwa trzeciego mogło w odpowiednim okresie czasu przywrócić spełnianie przez oddział wspomnianych wyżej warunków lub zapobiec jego upadłości;
  - b) instytucja z państwa trzeciego nie jest w stanie, lub prawdopodobnie nie będzie w stanie, spłacić swoich zobowiązań w stosunku do krajowych wierzycieli lub zobowiązań powstałych lub zaksięgowanych za pośrednictwem oddziału, w terminie ich wymagalności, a organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest przekonany, że procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prowadzona w państwie trzecim lub postępowanie upadłościowe nie zostały ani nie zostaną wszczęte w odniesieniu do tej instytucji;
  - c) właściwy organ państwa trzeciego wszczął procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji z państwa trzeciego lub zawiadomił organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o swoim zamiarze wszczęcia takiej procedury i zachodzi jedna z okoliczności określonych w art. 86.
3. Jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje niezależne działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do oddziału krajowego, uwzględnia cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podejmuje działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z następującymi zasadami i wymogami, o ile są one w danym przypadku istotne:
- a) zasadami określonymi w art. 29;
  - b) wymogami dotyczącymi zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonymi w tytule IV rozdział II.

Artykuł 88

Współpraca z organami państw trzecich

1. Do chwili zawarcia z państwem trzecim umowy międzynarodowej, o której mowa w art. 84, oraz w zakresie, w jakim umowa ta nie reguluje określonej kwestii, obowiązują poniższe przepisy.
2. EUNB zawiera niewiążące ramowe porozumienia dotyczące współpracy z następującymi właściwymi organami państw trzecich:
  - a) w przypadku gdy krajowa instytucja zależna ma siedzibę w Unii – właściwymi organami państwa trzeciego, w którym mają siedzibę przedsiębiorstwo dominujące lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) i d);
  - b) w przypadku gdy instytucja z państwa trzeciego prowadzi znaczący oddział w Unii – z właściwym organem państwa trzeciego, w którym instytucja ta ma siedzibę;

- c) w przypadku gdy instytucja dominująca lub spółka, o której mowa w art. 1 lit. c) i d), z siedzibą w Unii, ma co najmniej jedną instytucję zależną w państwie trzecim – właściwymi organami państw trzecich, w których te instytucje zależne mają siedzibę;
- d) w przypadku gdy instytucja z siedzibą w Unii ma co najmniej jeden znaczący oddział w co najmniej jednym państwie trzecim – z właściwymi organami państw trzecich, w których oddziały te mają siedzibę.

Porozumienia dotyczące współpracy zgodnie z przepisami niniejszego ustępu mogą dotyczyć pojedynczych instytucji lub grup, do których należą instytucje.

- 3. Ramowe porozumienie dotyczące współpracy, o którym mowa w ust. 1, określa procedury i uzgodnienia między uczestniczącymi organami w zakresie współpracy przy realizacji niektórych lub wszystkich z następujących działań oraz przy wykonywaniu niektórych lub wszystkich z następujących uprawnień w odniesieniu do instytucji, o których mowa w ust. 1 lit. a)–d), lub grup, w skład których wchodzi takie instytucje:
  - a) opracowywanie planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 9 i 12 oraz podobnych wymogów zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - b) ocena możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do takich instytucji i grup, zgodnie z art. 13 oraz podobnymi wymogami zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - c) wykonywanie uprawnień mających na celu ograniczenie lub usunięcie przeszkód w przeprowadzeniu skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 14 i 15 oraz wszelkich podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - d) zastosowanie środków wczesnej interwencji zgodnie z art. 23 oraz wykonanie podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - e) zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz podobnych uprawnień, które mogą wykonywać właściwe organy państw trzecich.
- 4. Właściwe organy lub, w stosownych przypadkach, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zawierają niewiążące porozumienia dotyczące współpracy, zgodne z ramowym porozumieniem zawartym przez EUNB, z właściwymi organami państw trzecich wymienionymi w ust. 2.
- 5. Porozumienia dotyczące współpracy zawarte przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach członkowskich z państwami trzecimi zgodnie z niniejszym ustępem obejmują postanowienia dotyczące następujących kwestii:
  - a) wymiany informacji niezbędnych dla sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) konsultacji i współpracy w zakresie opracowywania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w tym zasad wykonywania uprawnień zgodnie z art. 87 i 88 oraz podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - c) wymiany informacji niezbędnych dla zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i podobnych uprawnień zgodnie z prawem danych państw trzecich;
  - d) wczesnego ostrzegania stron porozumienia dotyczącego współpracy lub konsultacji ze stronami takiego porozumienia przed podjęciem jakichkolwiek istotnych działań zgodnie z niniejszą dyrektywą lub prawem danego państwa trzeciego mających wpływ na instytucję lub grupę, której dotyczy takie porozumienie;
  - e) koordynacji informowania opinii publicznej w przypadkach wspólnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - f) procedur i uzgodnień dotyczących wymiany informacji i współpracy zgodnie z lit. a)–e), w tym, w stosownych przypadkach, poprzez ustanowienie i działanie grup zarządzania w sytuacji kryzysowej.
6. Państwa członkowskie powiadamiają EUNB o każdym porozumieniu dotyczącym współpracy, które organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i właściwe organy zawarły zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.

Artykuł 89

Poufność

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, właściwe organy i właściwe ministerstwa dokonywały wymiany informacji poufnych z właściwymi organami państw trzecich jedynie wówczas, gdy spełnione są następujące warunki:
  - a) właściwe organy państwa trzeciego podlegają wymogom i normom tajemnicy służbowej, które są co najmniej równoważne wymogom nałożonym w art. 76;
  - b) informacje są niezbędne dla wykonywania przez właściwe organy państwa trzeciego ich funkcji zgodnie z prawem krajowym, które są porównywalne z funkcjami zgodnie z niniejszą dyrektywą.
2. Jeżeli informacje poufne pochodzą z innego państwa członkowskiego, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwe organy nie mogą ujawniać tych informacji właściwym organom państwa trzeciego, chyba że spełnione są następujące warunki:
  - a) odpowiedni organ państwa członkowskiego, z którego pochodzi informacja („organ udostępniający informacje”) zgadza się na takie ujawnienie;

- b) informacja jest ujawniana wyłącznie do celów, na które wyraził zgodę organ udostępniający informacje.
3. Do celów niniejszego artykułu informację uznaje się za poufną, jeżeli podlega wymogom dotyczącym poufności zgodnie z prawem unijnym.

TYTUŁ VII

EUROPEJSKI SYSTEM MECHANIZMÓW FINANSOWANIA

Artykuł 90

Europejski system mechanizmów finansowania

Europejski system mechanizmów finansowania obejmuje:

- a) krajowe mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 91;
- b) wzajemne pożyczki między krajowymi mechanizmami finansowania określone w art. 97;
- c) wzajemne wsparcie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, o którym mowa w art. 98.

Artykuł 91

Wymóg ustanowienia mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie ustanawiają mechanizmy finansowania w celu zapewnienia skutecznego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skutecznego wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mechanizmy finansowania są wykorzystywane wyłącznie zgodnie z celami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zasadami określonymi w art. 26 i 29.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania dysponowały odpowiednimi zasobami finansowymi.
3. W związku z celem określonym w ust. 2 mechanizmy finansowania posiadają w szczególności uprawnienia do:
  - a) pobierania składek *ex ante* określonych w art. 94 celem osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 93;

- b) pobierania składek nadzwyczajnych *ex post* określonych w art. 95;
- c) zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i uzgadniania innych form wsparcia określonych w art. 96.

Artykuł 92

Wykorzystanie mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Mechanizmy finansowania ustanowione zgodnie z art. 91 mogą być wykorzystywane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przy stosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w następujących celach:
  - a) gwarantowania aktywów lub zobowiązań instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnych, instytucji pomostowej lub podmiotu zarządzającego aktywami;
  - b) udzielania pożyczek instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, jej przedsiębiorstw zależnym, instytucji pomostowej lub podmiotowi zarządzającemu aktywami;
  - c) nabycia aktywów instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - d) wniesienia wkładów do instytucji pomostowej;
  - e) podejmowania dowolnej kombinacji działań, o których mowa w lit. a)–e).

Mechanizmy finansowania mogą być wykorzystywane do podejmowania działań, o których mowa w lit. a)–e), również w odniesieniu do nabywcy w kontekście instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszelkie straty, koszty i inne wydatki poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w pierwszej kolejności ponoszone przez akcjonariuszy i wierzycieli instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją. Dopiero z chwilą wyczerpania zasobów akcjonariuszy i wierzycieli straty, koszty lub inne wydatki poniesione w związku z zastosowaniem instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są ponoszone przez mechanizmy finansowania.

Artykuł 93

Poziom docelowy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by najpóźniej po upływie 10 lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy ich krajowe mechanizmy finansowania posiadały dostępne środki finansowe w wysokości co najmniej 1 % kwoty gwarantowanych

zgodnie z dyrektywą 94/19/WE depozytów wszystkich instytucji kredytowych, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności.

2. W początkowym okresie, o którym mowa w ust. 1, składki na rzecz mechanizmów finansowania pobierane zgodnie z art. 94 są rozkładane w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia poziomu docelowego.

Państwo członkowskie może przedłużyć początkowy okres o maksymalnie cztery lata w przypadku, gdy w ramach mechanizmu finansowania dokonano łącznych wypłat przekraczających 0,5 % kwoty gwarantowanych depozytów.

3. Jeżeli po upływie początkowego okresu, o którym mowa w ust. 1, poziom dostępnych środków finansowych zmniejszy się poniżej poziomu docelowego określonego w ust. 2, wznowia się pobieranie składek zgodnie z art. 94 aż do momentu osiągnięcia poziomu docelowego. Jeżeli dostępne środki finansowe wynoszą mniej niż połowę poziomu docelowego, roczne składki nie mogą być niższe niż 0,25 % gwarantowanych depozytów.

Artykuł 94

Składki ex ante

1. Aby osiągnąć poziom docelowy określony w art. 93, państwa członkowskie dopilnowują, by co najmniej raz w roku od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, były pobierane składki.
2. Wysokość składek oblicza się zgodnie z następującymi zasadami:
  - a) jeżeli państwo członkowskie korzysta z przewidzianej w art. 99 ust. 5 niniejszej dyrektywy możliwości wykorzystania środków finansowych systemu gwarancji depozytów do celów art. 92 niniejszej dyrektywy, składka od każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do stosunku kwoty jej łącznych zobowiązań – pomniejszonych o fundusze własne i depozyty gwarantowane zgodnie z dyrektywą 94/19/WE – do łącznych zobowiązań – pomniejszonych o fundusze własne i depozyty gwarantowane zgodnie z dyrektywą 94/19/WE – wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego państwa członkowskiego;
  - b) jeżeli państwo członkowskie nie korzysta z przewidzianej w art. 99 ust. 5 możliwości wykorzystania środków finansowych systemu gwarancji depozytów do celów art. 92, składka od każdej instytucji jest obliczana proporcjonalnie do stosunku kwoty jej łącznych zobowiązań – pomniejszonych o fundusze własne – do łącznych zobowiązań – pomniejszonych o fundusze własne – wszystkich instytucji, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności na terytorium danego państwa członkowskiego.;
  - c) składki obliczone zgodnie z lit. a) i b) są dostosowywane odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, zgodnie z kryteriami przyjętymi na mocy ust. 7 niniejszego artykułu.

3. Dostępne środki finansowe uwzględniane na potrzeby osiągnięcia poziomu docelowego określonego w art. 93 mogą obejmować zobowiązania do płatności, które są w pełni zabezpieczone zabezpieczeniem złożonym z aktywów o niskim stopniu ryzyka, nieobciążonym jakimikolwiek prawami osób trzecich, do swobodnej dyspozycji i przewidzianym do wyłącznego wykorzystania przez organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji do celów określonych w art. 92 ust. 1. Udział nieodwołalnych zobowiązań do płatności nie może przekraczać 30 % łącznej kwoty składek pobieranych zgodnie z niniejszym artykułem.
4. Państwa członkowskie dopilnowują, by określone w niniejszym artykule zobowiązanie do opłacenia składki było egzekwowalne na mocy prawa krajowego, oraz by należne składki były w pełni opłacone.

Państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie obowiązki regulacyjne, obowiązki w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz inne obowiązki celem zagwarantowania, że należne składki są w pełni opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają również środki umożliwiające skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone. Państwa członkowskie wprowadzają środki mające na celu zapobieganie unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.

5. Kwoty pobierane zgodnie z niniejszym artykułem są wykorzystywane wyłącznie do celów określonych w art. 92 niniejszej dyrektywy oraz, jeżeli państwa członkowskie korzystają z możliwości z przewidzianej w art. 99 ust. 5 niniejszej dyrektywy, do celów określonych w art. 92 niniejszej dyrektywy lub do spłaty depozytów gwarantowanych zgodnie z dyrektywą 94/19/WE.
6. Mechanizm finansowania zasilają kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody.
7. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu sprecyzowania koncepcji dostosowywania składek odpowiednio do profilu ryzyka instytucji, o którym mowa w ust. 2 lit. c) niniejszego artykułu, z uwzględnieniem:
  - a) ekspozycji instytucji na ryzyko, w tym znaczenia jej działalności handlowej, jej ekspozycji pozabilansowych oraz stopnia wykorzystania dźwigni finansowej;
  - b) stabilności i dywersyfikacji źródeł finansowania instytucji;
  - c) sytuacji finansowej instytucji;
  - d) prawdopodobieństwa, że instytucja zostanie objęta restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
  - e) stopnia, w jakim instytucja korzystała w przeszłości ze wsparcia przez państwo;
  - f) złożoności struktury instytucji oraz możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz
  - g) jej znaczenia systemowego na danym rynku.

8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu:
- a) określenia obowiązków rejestracyjnych, obowiązków w zakresie rachunkowości i sprawozdawczości oraz innych obowiązków, o których mowa w ust. 4, służących zagwarantowaniu, że należne składki są faktycznie opłacane;
  - b) określenia środków, o których mowa w ust. 4, zapewniających skuteczną weryfikację tego, czy składki zostały należycie opłacone;
  - c) określenia środków, o których mowa w ust. 4, mających zapobiec unikaniu opłacania składek, uchylaniu się od ich opłacania i związanym z nimi nadużyciom.

Artykuł 95

Nadzwyczajne składki ex post

1. Jeżeli dostępne środki finansowe nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, państwa członkowskie dopilnowują, by od instytucji, które uzyskały na ich terytorium zezwolenie na prowadzenie działalności, pobrane zostały nadzwyczajne składki *ex post* w celu pokrycia dodatkowych kosztów, strat lub wydatków. Wysokość nadzwyczajnych składek przypadających na poszczególne instytucje oblicza się zgodnie z zasadami określonymi w art. 94 ust. 2.
2. Do składek pobieranych na mocy niniejszego artykułu stosują się przepisy art. 94 ust. 4–8.

Artykuł 96

Alternatywne sposoby finansowania

Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały możliwość zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 94 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki przewidziane w art. 95 nie są bezpośrednio dostępne.

Artykuł 97

Wzajemne pożyczki między mechanizmami finansowania

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały prawo zaciągania pożyczek od wszystkich pozostałych

mechanizmów finansowania w obrębie Unii w przypadku, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 94 nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania mechanizmów finansowania, a nadzwyczajne składki przewidziane w art. 95 nie są bezpośrednio dostępne.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania podlegające ich jurysdykcji miały obowiązek udzielenia pożyczki każdemu z innych mechanizmów finansowania w obrębie Unii w okolicznościach określonych w ust. 1.

Z zastrzeżeniem przepisów akapitu pierwszego, krajowe mechanizmy finansowania nie są zobowiązane do udzielenia w tych okolicznościach pożyczki innemu krajowemu mechanizmowi finansowania, jeżeli organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwie członkowskim, w którym funkcjonuje dany mechanizm finansowania, uważa, że nie będzie on dysponował wystarczającymi środkami, aby sfinansować jakąkolwiek restrukturyzację i uporządkowaną likwidację dającą się przewidzieć w najbliższej przyszłości. W żadnym przypadku krajowy mechanizm finansowania nie powinien zostać zobowiązany do pożyczania więcej niż połowy środków finansowych, którymi dysponuje w chwili złożenia formalnego wniosku o udzielenie pożyczki.

3. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu określenia warunków, które muszą być spełnione, by mechanizm finansowania mógł zaciągać pożyczki od innych mechanizmów finansowania, jak również warunków obowiązujących w przypadku zaciągania takich pożyczek, a w szczególności kryteriów oceny, czy dostępne będą wystarczające środki, aby sfinansować jakąkolwiek restrukturyzację i uporządkowaną likwidację dającą się przewidzieć w najbliższej przyszłości, okresu spłaty pożyczek oraz ich oprocentowania.

Artykuł 98

Wzajemne wsparcie krajowych mechanizmów finansowania w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, o czym mowa w art. 83, każdy z krajowych mechanizmów finansowania właściwych dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy wniósł wkład w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy zgodnie z przepisami niniejszego artykułu.
2. Do celów ust. 1 organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, w porozumieniu z organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwymi dla poszczególnych instytucji wchodzących w skład grupy, sporządza – jeżeli jest to konieczne przed podjęciem jakiegokolwiek działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – plan finansowania określający wymagane łączne środki na potrzeby finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, a także warunki tego finansowania.
3. Warunki, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować:

- a) wkłady wnoszone przez krajowe mechanizmy finansowania właściwe dla instytucji wchodzących w skład grupy;
- b) pożyczki lub inne rodzaje wsparcia udzielane przez instytucje finansowe lub bank centralny.

Plan finansowania stanowi część programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy, o którym mowa w art. 83. W planie finansowania określa się wkłady wnoszone przez poszczególne krajowe mechanizmy finansowania.

- 4. Pod warunkiem, że spełnione są wymogi określone w ust. 2 niniejszego artykułu i w art. 83, państwa członkowskie ustanawiają zasady i procedury służące zagwarantowaniu, że każdy krajowy mechanizm finansowania podlegający ich jurysdykcji wnosi swój wkład do planu finansowania niezwłocznie po otrzymaniu przez dany krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji odpowiedniego wniosku organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na poziomie grupy.
- 5. Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie dopilnowują, by mechanizmy finansowania zaangażowane w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację na poziomie grupy miały możliwość, zgodnie z warunkami określonymi w art. 96, zawierania umów pożyczki lub umów dotyczących innych rodzajów wsparcia ze strony instytucji finansowych, banku centralnego lub innych osób trzecich na łączną kwotę wymaganą na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grupy zgodnie z planem finansowania, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
- 6. Państwa członkowskie dopilnowują, by każdy krajowy mechanizm finansowania podlegający ich jurysdykcji gwarantował każdą pożyczkę zaciąganą przez mechanizmy finansowania zaangażowane w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację na poziomie grupy zgodnie z ust. 4. Gwarancja, której udziela każdy krajowy mechanizm finansowania, nie może przekraczać wysokości jego wkładu do planu finansowania ustanowionego zgodnie z ust. 2.
- 7. Państwa członkowskie dopilnowują, by wszelkie przychody lub inne korzyści wynikające z wykorzystania mechanizmów finansowania były rozdzielane między poszczególne krajowe mechanizmy finansowania proporcjonalnie do ich wkładu w finansowanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonego zgodnie z ust. 2.
- 8. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 103 w celu sprecyzowania:
  - a) formy i treści planu finansowania, o którym mowa w ust. 2;
  - b) trybu wnoszenia wkładów do planu finansowania, o których mowa w ust. 3;
  - c) warunków dotyczących gwarancji, o których mowa w ust. 5;
  - d) kryteriów określenia momentu zakończenia wszystkich działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 99

Wykorzystanie systemów gwarancji depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmują działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oraz pod warunkiem, że działanie to gwarantuje, iż deponenci mają ciągły dostęp do swoich depozytów, system gwarancji depozytów, którego członkiem jest dana instytucja, był odpowiedzialny, do wysokości kwoty gwarantowanych depozytów, za straty, które poniósłby w sytuacji, gdyby instytucja została zlikwidowana w drodze zwykłego postępowania upadłościowego.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by zgodnie z przepisami krajowymi regulującymi zwykłe postępowanie upadłościowe systemy gwarancji depozytów znajdowały się na tym stopniu uprzywilejowania co niezabezpieczone i nieuprzywilejowane roszczenia.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by określenie kwoty, do wysokości której system gwarancji depozytów jest odpowiedzialny zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, spełniało warunki określone w art. 30 ust. 2.
4. Wkładu wnoszonego przez system gwarancji depozytów do celów ust. 1 dokonuje się w gotówce.
5. Państwa członkowskie mogą również postanowić, że dostępne środki finansowe systemów gwarancji depozytów utworzonych na ich terytorium mogą być wykorzystane do celów art. 92 ust. 1, pod warunkiem że systemy gwarancji depozytów przestrzegają, w stosownych przypadkach, przepisów art. 93–98.
6. Państwa członkowskie dopilnowują, by system gwarancji depozytów dysponował mechanizmami gwarantującymi, że po wniesieniu przez system gwarancji depozytów wkładu zgodnie z ust. 1 lub 5 i w sytuacji, gdy deponenci instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją muszą zostać spłaćeni, członkowie systemu mogli niezwłocznie udostępnić systemowi kwoty, które muszą zostać wypłacone.
7. Jeżeli państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w ust. 5 niniejszego artykułu, systemy gwarancji depozytów są uznawane za mechanizmy finansowania do celów art. 91. W takim przypadku państwa członkowskie mogą odstąpić od ustanawiania odrębnych mechanizmów finansowania.
8. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 5, w odniesieniu do wykorzystania dostępnych środków finansowych systemu gwarancji depozytów obowiązuje poniższa zasada pierwszeństwa.

Jeżeli od systemu gwarancji depozytów żąda się jednocześnie wykorzystania swoich dostępnych środków finansowych do celów określonych w art. 92 lub celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu oraz do spłacenia deponentów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, a dostępne środki finansowe nie wystarczają do spełnienia wszystkich tych żądań, spłata deponentów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE i

działania określone w ust. 1 niniejszego artykułu mają pierwszeństwo przed płatnościami do celów określonych w art. 92 niniejszej dyrektywy.

9. Jeżeli kwalifikujące się depozyty w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją zostają przeniesione do innego podmiotu w wyniku zastosowania instrumentu zbycia wyodrębnionej części działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, deponenci nie posiadają żadnych roszczeń na mocy dyrektywy 94/19/WE w stosunku do systemu gwarancji depozytów w odniesieniu do tej części ich depozytów w instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, która nie została przeniesiona, pod warunkiem że kwota przeniesionych środków finansowych jest równa łącznemu poziomowi gwarancji określonemu w art. 7 dyrektywy 94/19/WE lub jest większa od tego poziomu.

TYTUŁ VIII

SANKCJE

Artykuł 100

Sankcje i środki administracyjne

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia niniejszej dyrektywy zastosowane zostały odpowiednie sankcje i środki administracyjne, oraz dopilnowują, by zostały one nałożone. Te sankcje i środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by w sytuacji, gdy obowiązki mają zastosowanie do instytucji finansowych oraz unijnych przedsiębiorstw dominujących, w przypadku ich naruszenia sankcje mogły być nakładane na członków zarządu oraz wszystkie inne osoby fizyczne, które zgodnie z prawem krajowym są odpowiedzialne za to naruszenie.
3. Organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwym organom przyznaje się wszystkie uprawnienia związane z prowadzeniem dochodzeń, jakie są niezbędne dla wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji i środków administracyjnych, organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz właściwe organy ściśle ze sobą współpracują w celu zapewnienia zamierzonych skutków sankcji i środków administracyjnych oraz koordynują swoje działania w razie ich stosowania w przypadkach transgranicznych.

Artykuł 101

Przepisy szczególne

1. Niniejszy artykuł stosuje się we wszystkich następujących okolicznościach:

- a) instytucja lub przedsiębiorstwo dominujące nie dopełnia obowiązku sporządzenia, utrzymania i aktualizacji planów naprawy i planów naprawy na poziomie grupy, naruszając przepisy art. 5 lub 7;
- b) podmiot nie dopełnia obowiązku powiadomienia właściwych organów o zamiarze udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, naruszając przepisy art. 22;
- c) instytucja lub przedsiębiorstwo dominujące nie dopełnia obowiązku przedstawienia wszelkich informacji niezbędnych do opracowania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, naruszając przepisy art. 10;
- d) organ zarządzający instytucji nie dopełnia obowiązku powiadomienia właściwego organu w sytuacji gdy uznaje, że instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, naruszając przepisy art. 73 ust. 1.

2. Bez uszczerbku dla uprawnień właściwych organów lub organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z innymi przepisami niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie dopilnowują, by w przypadkach określonych w ust. 1 sankcje i środki administracyjne, które mogą zostać nałożone, obejmowały co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej tożsamość odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej i charakter naruszenia;
- b) tymczasowy zakaz pełnienia funkcji w instytucjach przez odpowiedzialnego członka zarządu instytucji lub przedsiębiorstwa dominującego bądź przez inną odpowiedzialną osobę fizyczną;
- c) w przypadku osoby prawnej – administracyjne sankcje finansowe w wysokości maksymalnie 10 % łącznych rocznych obrotów danej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; jeżeli osoba prawna jest przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego, właściwe łączne roczne obroty odpowiadają łącznym rocznym obrotom wynikającym ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego przedsiębiorstwa dominującego najwyższego poziomu w poprzednim roku obrotowym;
- d) w przypadku osoby fizycznej – administracyjne sankcje finansowe w wysokości maksymalnie 5 000 000 EUR lub, w przypadku państw członkowskich, w których euro nie jest walutą urzędową, odpowiadającą tej kwocie wartość w walucie krajowej w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy;
- e) administracyjne sankcje finansowe w wysokości maksymalnie dwukrotności zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone.

Artykuł 102

Skuteczne nakładanie sankcji i wykonywanie uprawnień do nakładania sankcji przez właściwe organy

Państwa członkowskie dopilnowują, by określając rodzaj nakładanych sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokość administracyjnych sankcji finansowych, właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne okoliczności, w tym:

- a) wagę naruszenia i czas jego trwania;
- b) stopień odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
- c) sytuację finansową odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
- d) znaczenie zysków osiągniętych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, jeżeli takie zyski lub straty mogą zostać określone;
- e) straty poniesione przez osoby trzecie w wyniku naruszenia, jeżeli mogą zostać określone;
- f) stopień współpracy osoby fizycznej lub prawnej odpowiedzialnej za naruszenie z właściwymi organami;
- g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.

TYTUŁ IX

UPRAWNIENIA WYKONAWCZE

Artykuł 103

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia, o którym mowa w art. 116.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 i 98, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji

późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 i 98 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

TYTUŁ X

ZMIANY W DYREKTYWACH 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE ORAZ W ROZPORZĄDZENIU (UE) NR 1093/2010

Artykuł 104

Zmiana w dyrektywie 77/91/EWG

W art. 41 dyrektywy 77/91/EWG dodaje się ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Państwa członkowskie dopilnowują, by art. 17 ust. 1, art. 25 ust. 1 i 3, art. 27 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 29, 30, 31 i 32 niniejszej dyrektywy nie miały zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji], pod warunkiem że spełnione są cele restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 27 dyrektywy XX/XX/UE i warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w art. 28 tej dyrektywy.

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

Artykuł 105

Zmiana w dyrektywie 82/891/EWG

Artykuł 1 ust. 4 dyrektywy 82/891/EWG otrzymuje brzmienie:

„4. Zastosowanie ma art. 1 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*)).

(*) Dz.U. L 110 z 29.4.2011, s. 1.”.

Artykuł 106

Zmiany w dyrektywie 2001/24/WE

W dyrektywie 2001/24/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Niniejszą dyrektywę stosuje się również do firm inwestycyjnych zgodnie z definicją w art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) oraz ich oddziałów w państwach członkowskich innych niż te, w których znajdują się ich zarejestrowane siedziby.

4. W przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(**) przepisy niniejszej dyrektywy mają również zastosowanie do instytucji finansowych, firm inwestycyjnych i przedsiębiorstw dominujących objętych zakresem dyrektywy XX/XX/UE.

(*) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201.

(**) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”;

2. artykuł 2 tiret siódme otrzymuje brzmienie:

„ – «środki służące reorganizacji» oznaczają środki, które mają zachować lub przywrócić sytuację finansową instytucji kredytowej i które mogą mieć wpływ na wcześniejsze prawa osób trzecich, włączając środki obejmujące możliwość zawieszenia płatności, zawieszenia stosowania środków egzekucyjnych lub redukcji roszczeń; środki te obejmują stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywanie uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w dyrektywie XX/XX/UE;”.

Artykuł 107

Zmiana w dyrektywie 2002/47/WE

W art. 7 dyrektywy 2002/47/WE dodaje się ustęp 1a w brzmieniu:

„1a. Ustęp 1 nie stosuje się do żadnego ograniczenia skutku przepisu o kompensowaniu sald na zamknięcie nałożonego na mocy art. 77 dyrektywy XX/XX/UE lub w wyniku wykonania przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji prawa do wprowadzenia tymczasowego zawieszenia praw do rozwiązania umowy zgodnie z art. 63 tej dyrektywy.

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

Artykuł 108

Zmiana w dyrektywie 2004/25/WE

W art. 4 ust. 5 dyrektywy 2004/25/WE dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Państwa członkowskie dopilnowują, by art. 5 ust. 1 niniejszej dyrektywy nie miał zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji].

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

Artykuł 109

Zmiana w dyrektywie 2005/56/WE

W art. 3 dyrektywy 2005/56/WE dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„(4) Państwa członkowskie dopilnowują, by niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji].

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

Artykuł 110

Zmiany w dyrektywie 2007/36/WE

W dyrektywie 2007/36/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie dopilnowują, by niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w przypadku stosowania instrumentów i mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidzianych w tytule IV dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji].

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

2. w art. 5 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Państwa członkowskie dopilnowują, by do celów dyrektywy XX/XX/UE [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji] walne zgromadzenie mogło większością dwóch trzecich ważnych głosów podjąć decyzję, iż zwołanie walnego zgromadzenia mającego podjąć decyzję w sprawie podwyższenia kapitału może nastąpić w terminie krótszym od przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, pod warunkiem że zgromadzenie to nie odbywa się w ciągu dziesięciu dni kalendarzowych od jego zwołania i spełnione są warunki określone w art. 23 lub 24 dyrektywy XX/XX/UE (warunki zastosowania środków wczesnej interwencji), a podwyższenie kapitału jest niezbędne, by uniknąć spełnienia warunków uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonych w art. 27 tej dyrektywy.

6. Do celów ust. 5 nie mają zastosowania art. 6 ust. 3 i 4 oraz art. 7 ust. 3.”

Artykuł 111

Zmiana w dyrektywie 2011/35/UE

W art. 1 dyrektywy 2011/35/UE dodaje się ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie dopilnowują, by niniejsza dyrektywa nie miała zastosowania w odniesieniu do spółki lub spółek, w odniesieniu do których stosowane są instrumenty i mechanizmy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonywane są uprawnienia w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewidziane w tytule IV dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji].

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 4 pkt 2) otrzymuje brzmienie:

„2) «właściwe organy» oznaczają:

- (i) właściwe organy określone w dyrektywach 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE oraz właściwe organy, o których mowa w dyrektywie 2009/110/WE;
- (ii) w odniesieniu do dyrektyw 2002/65/WE i 2005/60/WE – organy właściwe w sprawie zapewnienia przestrzegania przez instytucje kredytowe i finansowe wymogów tych dyrektyw;
- (iii) w odniesieniu do systemów gwarantowania depozytów, organy, które zarządzają systemami gwarantowania depozytów zgodnie z dyrektywą 94/19/WE, lub w przypadku gdy funkcjonowaniem systemu gwarantowania depozytów zarządza spółka prywatna – organ publiczny nadzorujący takie systemy na mocy tej dyrektywy; oraz
- (iv) w odniesieniu do dyrektywy .../... [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji] organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określone w tej dyrektywie.

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

2. w art. 40 ust. 6 dodaje się drugi akapit w brzmieniu:

„W celu podejmowania działań wchodzących w zakres dyrektywy XX/XX/UE Parlamentu Europejskiego i Rady(*) [dyrektywy w sprawie działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji] członkowi Rady Organów Nadzoru, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może towarzyszyć, w stosownych przypadkach, przedstawiciel organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji z danego państwa członkowskiego, któremu nie przysługuje prawo głosu.”

(*) Dz.U. L [...] z [...], s.[...].”

TYTUŁ XI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 113

Komitet EUNB ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

EUNB powołuje stały wewnętrzny komitet zgodnie z art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 na potrzeby przygotowywania decyzji EUNB przewidzianych w niniejszej dyrektywie. W skład tego wewnętrznego komitetu wchodzi co najmniej przedstawiciele organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 3 niniejszej dyrektywy.

Do celów niniejszej dyrektywy EUNB współpracuje z EUNGiPW i EUNUiPPE w ramach Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru ustanowionego w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Artykuł 114

Przegląd

Do dnia 1 czerwca 2018 r. Komisja dokonuje przeglądu ogólnego stosowania niniejszej dyrektywy oraz ocenia potrzebę wprowadzenia zmian, w szczególności:

- a) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 39 ust. 6 – potrzebę wprowadzenia zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym. Sprawozdanie to wraz z ewentualnymi towarzyszącymi mu wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie;
- b) na podstawie sprawozdania EUNB, o którym mowa w art. 4 ust. 3 – potrzebę wprowadzenia zmian w odniesieniu do ograniczenia rozbieżności na poziomie krajowym. Sprawozdanie to wraz z ewentualnymi towarzyszącymi mu wnioskami jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 115

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2015 r.

Jednakże przepisy przyjęte w celu wykonania przepisów tytułu IV rozdział III sekcja 5 państwa członkowskie stosują najpóźniej od dnia 1 stycznia 2018 r.

2. Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.
3. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 116

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 117

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

SEKCJA A

INFORMACJE PODAWANE W PLANACH NAPRAWY

Plan naprawy musi zawierać następujące informacje:

- (1) streszczenie głównych elementów planu, analizę strategiczną oraz streszczenie ogólnej możliwości naprawy;
- (2) streszczenie istotnych zmian w instytucji od czasu przedłożenia ostatniego planu naprawy;
- (3) plan w zakresie komunikacji oraz ujawniania informacji określający, jak przedsiębiorstwo zamierza poradzić sobie z potencjalnymi negatywnymi reakcjami rynku;
- (4) zbiór działań dotyczących kapitału i płynności wymaganych w celu utrzymania prowadzenia i finansowania krytycznych funkcji oraz linii biznesowych danej instytucji;
- (5) prognozowany harmonogram realizacji każdego istotnego aspektu planu;
- (6) szczegółowy opis wszelkich istotnych przeszkód dla skutecznej i terminowej realizacji planu, obejmujący analizę wpływu na pozostałą część grupy, klientów i kontrahentów;
- (7) wskazanie funkcji krytycznych;
- (8) szczegółowy opis procedur ustalenia wartości i zbywalności głównych linii biznesowych, operacji i aktywów danej instytucji;
- (9) szczegółowy opis tego, w jaki sposób planowanie naprawy jest zintegrowane ze strukturą zarządzania instytucją, a także polityki i procedury regulujące zatwierdzanie planu naprawy i ustalanie osób w danej organizacji odpowiedzialnych za przygotowanie i wdrożenie planu;
- (10) uzgodnienia i środki służące utrzymaniu lub przywróceniu funduszy własnych instytucji;
- (11) uzgodnienia i środki pozwalające zagwarantować, że instytucja posiada odpowiedni dostęp do rezerwowych źródeł finansowania, w tym do potencjalnych źródeł płynności, ocenę dostępnych zabezpieczeń oraz ocenę możliwości przenoszenia płynności w ramach podmiotów należących do grupy i w ramach linii biznesowych, pozwalające zagwarantować, że instytucja może kontynuować działalność i wywiązywać się z kolejnych zobowiązań w terminie ich wymagalności;
- (12) uzgodnienia i środki pozwalające ograniczyć ryzyko i dźwignię finansową;

- (13) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować zobowiązania;
- (14) uzgodnienia i środki pozwalające zrestrukturyzować linie biznesowe;
- (15) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości dostępu do infrastruktury rynków finansowych;
- (16) uzgodnienia i środki niezbędne do utrzymania ciągłości funkcjonowania procedur operacyjnych instytucji, w tym usług dotyczących infrastruktury i usług informatycznych;
- (17) uzgodnienia przygotowawcze ułatwiające zbycie aktywów lub linii biznesowych w terminie właściwym dla przywrócenia stabilności finansowej;
- (18) inne działania lub strategie zarządcze służące przywróceniu stabilności finansowej oraz prognozowane skutki finansowe takich działań lub strategii;
- (19) środki przygotowawcze, które instytucja podjęła lub planuje podjąć w celu ułatwienia wdrożenia planu naprawy, w tym środki niezbędne w celu umożliwienia terminowego dokapitalizowania instytucji.

SEKCJA B

INFORMACJE, KTÓRYCH ORGANY DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI MOGĄ ZAŻĄDAĆ OD INSTYTUCJI DO CELÓW SPORZĄDZENIA I UTRZYMANIA PLANÓW RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Informacje, których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mogą zażądać od instytucji do celów sporządzenia i utrzymania planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:

- (1) szczegółowy opis struktury organizacyjnej instytucji, w tym wykaz wszystkich podmiotów prawnych;
- (2) wskazanie bezpośredniego posiadacza oraz odsetka udziałów z prawem głosu i udziałów pozbawionych prawa głosu w odniesieniu do każdego z podmiotów prawnych;
- (3) wskazanie lokalizacji, jurysdykcji siedziby, zezwoleń i osób na kluczowych stanowiskach kierowniczych w odniesieniu do każdego z podmiotów prawnych;
- (4) schemat operacji krytycznych i głównych linii biznesowych danej instytucji, z uwzględnieniem istotnych pakietów aktywów i zobowiązań związanych z takimi operacjami i liniami biznesowymi, w podziale na poszczególne podmioty prawne;
- (5) szczegółowy opis składników zobowiązań instytucji i składników zobowiązań wszystkich jej podmiotów prawnych, z podziałem co najmniej na rodzaje i kwoty długu krótko- i długoterminowego, zobowiązania zabezpieczone, niezabezpieczone i podporządkowane;

- (6) szczegółowe informacje dotyczące zobowiązań danej instytucji, które są zobowiązaniami kwalifikowanymi;
- (7) wskazanie procedur niezbędnych do ustalenia, na rzecz jakich podmiotów instytucja złożyła zabezpieczenia, osób, w których posiadaniu znajdują się złożone zabezpieczenia, oraz jurysdykcji, w której zlokalizowane są zabezpieczenia;
- (8) opis ekspozycji pozabilansowych instytucji i jej podmiotów prawnych, wraz ze schematem ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- (9) istotne zabezpieczenia instytucji wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych podmiotów prawnych;
- (10) wskazanie głównych lub najważniejszych kontrahentów instytucji oraz analiza skutków upadłości głównych kontrahentów dla sytuacji finansowej instytucji;
- (11) wszystkie systemy, za pośrednictwem których instytucja przeprowadza transakcje w istotnej liczbie lub o istotnej wartości, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych podmiotów prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- (12) wszystkie systemy płatności, rozrachunków lub rozliczeń, których instytucja jest bezpośrednio lub pośrednio członkiem, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych podmiotów prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- (13) szczegółowy wykaz i opis kluczowych systemów informacji zarządczej wykorzystywanych przez instytucję, w tym systemów zarządzania ryzykiem, systemów księgowych oraz systemów sprawozdawczości finansowej i sprawozdawczości do celów regulacyjnych, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych podmiotów prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- (14) wskazanie właścicieli systemów wymienionych w lit. m), związanych z nimi umów o gwarantowanym poziomie usług, a także wszelkiego oprogramowania i systemów lub licencji, wraz ze schematem ich przyporządkowania do poszczególnych podmiotów prawnych instytucji oraz ich powiązań z jej operacjami krytycznymi i głównymi liniami biznesowymi;
- (15) wskazanie podmiotów prawnych oraz schemat ich przyporządkowania, wzajemnych powiązań i zależności, dotyczących kwestii, takich jak:
  - wspólny lub współdzielony personel, infrastruktura lub systemy;
  - uzgodnienia dotyczące kapitału, finansowania lub płynności;
  - istniejące lub warunkowe ekspozycje kredytowe;
  - umowy dotyczące wzajemnych gwarancji, uzgodnienia dotyczące wzajemnych zabezpieczeń, postanowienia wzajemne w przypadku niewywiązywania się ze

zobowiązań oraz uzgodnienia wzajemne między podmiotami powiązаныmi dotyczące nettingu;

- przeniesienia ryzyka oraz uzgodnienia dotyczące wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających; umowy o gwarantowanym poziomie usług;
- (16) organ nadzoru i organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji właściwy dla każdego podmiotu prawnego;
  - (17) kierownik wyższego szczebla odpowiedzialny za plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji oraz – jeżeli są to inne osoby – kierownicy odpowiedzialni za poszczególne podmioty prawne, operacje krytyczne i główne linie biznesowe;
  - (18) opis uzgodnień, które obowiązują w instytucji w celu zagwarantowania, że w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji będzie mieć do dyspozycji wszystkie niezbędne informacje, które uzna za stosowne, do celów zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - (19) wszystkie umowy zawarte przez instytucję i jej podmioty prawne z osobami trzecimi, do których rozwiązania może doprowadzić decyzja organów o zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wraz z informacjami, czy konsekwencje ich rozwiązania mogą mieć wpływ na stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - (20) opis potencjalnych źródeł płynności dla wsparcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - (21) informacje dotyczące obciążeń aktywów, aktywów płynnych, działalności pozabilansowej, strategii hedgingowych oraz praktyk księgowych.

SEKCJA C

KWESTIE, KTÓRE ORGAN DS. RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI MUSI PRZEANALIZOWAĆ PRZY OCENIE MOŻLIWOŚCI PRZEPROWADZENIA SKUTECZNEJ RESTRUKTURYZACJI I UPORZĄDKOWANEJ LIKWIDACJI

Oceniając możliwość przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważa następujące kwestie:

- (1) Stopień, w jakim instytucja lub grupa jest w stanie przyporządkować główne linie biznesowe i operacje krytyczne do poszczególnych podmiotów prawnych.
- (2) Stopień dostosowania struktur prawnych i korporacyjnych w odniesieniu do głównych linii biznesowych i operacji krytycznych.

- (3) Stopień, w jakim obowiązują uzgodnienia zapewniające podstawowy personel, infrastrukturę, finansowanie, płynność i kapitał, wspierające i pozwalające utrzymać główne linie biznesowe i operacje krytyczne.
- (4) Stopień, w jakim umowy dotyczące świadczenia usług zawarte przez instytucję lub grupę są w pełni egzekwowalne w przypadku przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grupy.
- (5) Stopień, w jakim struktura zarządzania instytucją lub grupą jest odpowiednia do celów zarządzania i zapewnienia zgodności z wewnętrznymi strategiami instytucji lub grupy w odniesieniu do jej umów o gwarantowanym poziomie usług.
- (6) Stopień, w jakim instytucja lub grupa posiada procedury umożliwiające przeniesienie na rzecz osób trzecich usług świadczonych w ramach umów o gwarantowanym poziomie usług w przypadku oddzielenia funkcji krytycznych lub głównych linii biznesowych.
- (7) Stopień, w jakim obowiązują plany awaryjne pozwalające utrzymać ciągłość dostępu do systemów płatniczych i rozliczeniowych.
- (8) Adekwatność systemów informacji zarządczej, jeżeli chodzi o zagwarantowanie, by organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji były w stanie zgromadzić dokładne i kompletne informacje dotyczące głównych linii biznesowych i operacji krytycznych, które ułatwią im szybkie podejmowanie decyzji.
- (9) Zdolność systemów informacji zarządczej do dostarczania informacji istotnych dla przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji lub grupy w dowolnym momencie, nawet w szybko zmieniających się warunkach.
- (10) Stopień, w jakim instytucja lub grupa przetestowała swoje systemy informacji zarządczej w scenariuszach warunków skrajnych, zdefiniowanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (11) Stopień, w jakim instytucja lub grupa może zapewnić ciągłość swoich systemów informacji zarządczej zarówno w odniesieniu do zainteresowanej instytucji, jak i nowej instytucji w przypadku oddzielenia operacji krytycznych i głównych linii biznesowych od pozostałych operacji i linii biznesowych.
- (12) Stopień, w jakim instytucja lub grupa ustanowiła odpowiednie procedury gwarantujące przekazywanie organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji informacji niezbędnych do wskazania deponentów i kwot objętych systemami gwarancji depozytów.
- (13) Jeżeli grupa stosuje gwarancje wewnątrzgrupowe, stopień, w jakim gwarancje te są udzielane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem związanym z tymi gwarancjami są solidne.
- (14) Jeżeli grupa zawiera wewnątrzgrupowe transakcje zabezpieczające, stopień, w jakim transakcje te są zawierane na warunkach rynkowych, a systemy zarządzania ryzykiem dotyczącym tych transakcji są solidne.

- (15) Stopień, w jakim stosowanie gwarancji wewnątrzgrupowych lub księgowych wewnątrzgrupowych transakcji zabezpieczających nasila efekt domina w ramach grupy.
- (16) Stopień, w jakim struktura prawna grupy utrudnia stosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w związku z liczbą podmiotów prawnych, złożonością struktury grupy lub trudnością w przyporządkowaniu linii biznesowych do podmiotów należących do grupy.
- (17) Kwota lub odsetek zobowiązań kwalifikowanych instytucji.
- (18) Jeżeli ocena obejmuje spółkę holdingową o profilu mieszanym, stopień, w jakim restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja w stosunku do podmiotów należących do grupy, które są instytucjami lub instytucjami finansowymi, może mieć negatywne skutki dla niefinansowej części grupy.
- (19) Istnienie i solidność umów o gwarantowanym poziomie usług.
- (20) Dysponowanie przez organy państw trzecich instrumentami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niezbędnymi dla wsparcia działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmowanych przez unijne organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a także możliwości podejmowania skoordynowanych działań przez organy unijne i organy państw trzecich.
- (21) Możliwość zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę dostępne instrumenty i strukturę instytucji.
- (22) Do jakiego stopnia struktura grupy umożliwia organowi ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji całej grupy lub przynajmniej jednego z podmiotów należących do grupy bez bezpośredniego lub pośredniego negatywnego wpływu na system finansowy, zaufanie rynku lub gospodarkę, mając na uwadze cel zmaksymalizowania wartości grupy jako całości.
- (23) Uzgodnienia i środki mogące ułatwić restrukturyzację i uporządkowaną likwidację w przypadkach grup, które posiadają przedsiębiorstwa zależne z siedzibą w różnych jurysdykcjach.
- (24) Możliwość wiarygodnego zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sposób odpowiadający celom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, biorąc pod uwagę możliwe skutki dla wierzycieli, kontrahentów, klientów i pracowników oraz działania, które mogą podjąć organy państw trzecich.
- (25) Czy można właściwie oszacować wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji na system finansowy i zaufanie rynków finansowych.
- (26) Czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczący bezpośredni lub pośredni negatywny wpływ na system finansowy, zaufanie rynku lub gospodarkę.

- (27) Czy dzięki zastosowaniu instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonaniu uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji można ograniczyć efekt domina względem innych instytucji finansowych lub rynków finansowych.
- (28) Czy restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja instytucji może mieć znaczące skutki dla funkcjonowania systemów płatniczych i rozliczeniowych.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

- 1.1. Tytuł wniosku
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
  - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
  - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
  - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
  - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

1.1. Tytuł wniosku

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2011

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa⁴⁰

Rynek wewnętrzny – rynki finansowe

1.3. Charakter wniosku

Wniosek dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**⁴¹

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie*

- Utrzymanie stabilności systemu finansowego i zaufania do banków, zapewnienie ciągłości podstawowych usług finansowych, uniknięcie rozprzestrzeniania się problemów.
- Ograniczenie do minimum strat dla całego społeczeństwa, a szczególności dla podatników, ochrona deponentów i ograniczenie pokusy nadużycia.
- Wzmocnienie wewnętrznego rynku usług bankowych przy jednoczesnym utrzymaniu równych warunków prowadzenia działalności (tj. takich samych warunków dla wszystkich podmiotów działających na rynkach finansowych w UE).

⁴⁰ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań - ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

⁴¹ O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cele szczegółowe:

W świetle powyższych celów ogólnych istotne jest osiągnięcie następujących celów szczególnych:

Przygotowanie i zapobieganie:

- lepsze przygotowanie organów nadzoru i banków na sytuacje kryzysowe oraz
- stworzenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego banku

Wczesna interwencja:

- ulepszenie ram dla podejmowania środków wczesnej interwencji przez organy nadzoru

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja banków:

- zapewnienie możliwości szybkiego i solidnego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków
- zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków

Zarządzanie w sytuacjach kryzysowych o charakterze transgranicznym:

- wspieranie skutecznej współpracy właściwych organów w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o charakterze transgranicznym

Finansowanie:

- zapewnienie dostępności środków ze źródeł prywatnych na potrzeby finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków będących na progu upadłości

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Proponowane unijne ramy zarządzania w sytuacjach kryzysowych mają na celu zwiększenie stabilności systemu finansowego, ograniczenie pokusy nadużycia oraz ochronę deponentów, podstawowych usług bankowych i pieniędzy podatników. Ponadto mają one na celu ochronę i dalszy rozwój wewnętrznego rynku dla instytucji finansowych.

Korzyści proponowanych ram wynikają w pierwszym rzędzie z oczekiwanego zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia kryzysu bankowego o charakterze systemowym oraz uniknięcia spadku PKB, który jest konsekwencją kryzysów bankowych. Po drugie, ramy dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji mają na celu ograniczenie możliwości

ponownego sięgnięcia do kieszeni podatników w przypadku ewentualnego przyszłego kryzysu celem ratowania banków. Koszty ewentualnych kryzysów bankowych powinny w pierwszym rzędzie ponosić akcjonariusze i wierzyciele banków. W konsekwencji powinny się również obniżyć koszty finansowania zadłużenia państw członkowskich, jako że przestaną one uwzględniać istniejące obecnie domyślne gwarancje państwowe dla zobowiązań banków.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Ponieważ upadłości banków nie da się przewidzieć i można mieć nadzieję, że da się ich uniknąć, funkcjonowania systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków nie można regularnie monitorować na podstawie oceny postępowania w przypadkach faktycznej upadłości. Niektóre środki można jednak monitorować na podstawie następujących wskaźników:

- liczby ustanowionych kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- liczby planów naprawy oraz planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przedkładanych organom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz kolegiom ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, a następnie zatwierdzanych przez te organy i kolegia;
- liczby przypadków, w których organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zażądały dostosowań w procedurach operacyjnych banków (i grup bankowych);
- liczby zawartych umów dotyczących wsparcia finansowego w ramach grupy;
- liczby banków, które muszą wykazać określoną minimalną zdolność do pokrycia strat (kapitał własny plus zobowiązania kwalifikowane);
- ogólnej zdolności do pokrycia strat przez banki w państwach członkowskich i w Unii;
- liczby banków objętych restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją;
- liczby przypadków zastosowania poszczególnych instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykonania uprawnień w zakresie prowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (np. instrumentu zbycia wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, instrumentu banku pomostowego, instrumentu umorzenia lub konwersji długu);
- kosztów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków na poziomie poszczególnych państw członkowskich oraz całej UE (w mln EUR, obejmujących koszty umorzenia lub konwersji długu, dokapitalizowanie, wkład systemów gwarancji depozytów/mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pozostałe koszty).

Na wszystkich etapach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji proponuje się włączenie EUNB (co popierają też zainteresowane strony), nawet jeśli w chwili obecnej rozporządzenie w sprawie ustanowienia EUNB nie przyznaje EUNB żadnych uprawnień w procedurze restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W kontekście swojego udziału EUNB mógłby wykonywać zadania związane z monitorowaniem. Transpozycja wszelkich nowych przepisów Unii będzie monitorowana zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

1.5. Uzasadnienie wniosku

1.5.1. *Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Kryzys finansowy był poważnym testem umiejętności radzenia sobie przez właściwe organy z problemami w instytucjach bankowych. Rynki finansowe w UE osiągnęły obecnie tak duży stopień integracji, że wstrząsy na rynku krajowym mogą błyskawicznie przenosić się na przedsiębiorstwa i rynki w innych państwach członkowskich.

Na szczepku międzynarodowym przywódcy państw grupy G-20 wezwali do „przeгляdu systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz prawa upadłościowego w związku z niedawnymi wydarzeniami w celu dopilnowania, by umożliwiły one zorganizowaną likwidację dużych i złożonych instytucji transgranicznych”⁴². Podczas szczytu w Pittsburgu w dniu 25 września 2009 r. zobowiązali się oni do współdziałania w celu „(...) stworzenia skuteczniejszych instrumentów umożliwiających zobowiązanie dużych przedsiębiorstw działających w skali światowej do rozliczenia się z podejmowanego przez nie ryzyka” oraz ściślej w celu „(...) opracowania ram oraz instrumentów służących skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji grup finansowych w celu ograniczenia zakłóceń wywołanych przez upadłość instytucji finansowych i pokusy nadużycia w przyszłości”.

W Seulu w listopadzie 2010 r. grupa G-20 poparła sprawozdanie Rady Stabilności Finansowej dotyczące instytucji finansowych o znaczeniu systemowym⁴³, w którym sformułowano następujące zalecenie: „wszystkie jurysdykcje powinny przeprowadzić niezbędne reformy prawne w celu zapewnienia wprowadzenia systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które umożliwiłyby przeprowadzenie skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dowolnej instytucji finansowej, bez narażania podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego upadającym instytucjom, przy jednoczesnej ochronie istotnych funkcji gospodarczych poprzez mechanizmy, które umożliwią poniesienie strat przez akcjonariuszy oraz niezabezpieczonych i nieubezpieczonych wierzycieli zgodnie z ustaloną hierarchią uprzywilejowania”.

W październiku 2011 r. Rada Stabilności Finansowej przyjęła dokument „Kluczowe

⁴² Deklaracja przywódców państw grupy G-20 przyjęta podczas szczytu w sprawie rynków finansowych i gospodarki światowej w kwietniu 2009 r.

⁴³ „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions” (Ograniczenie pokusy nadużycia, na jaką narażone są instytucje finansowe o znaczeniu systemowym); http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

właściwości skutecznych systemów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych⁴⁴ (dalej „kluczowe właściwości”) określający podstawowe elementy uznane przez Radę Stabilności Finansowej za niezbędne do stworzenia skutecznego systemu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ustanowienie takich systemów powinno umożliwić właściwym organom przeprowadzanie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji finansowych bez narażania podatników na straty wynikające ze wsparcia udzielanego instytucjom na progu upadłości, przy jednoczesnym utrzymaniu ciągłości istotnych funkcji gospodarczych tych instytucji.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 TUE, w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

Jedynie działanie na poziomie Unii może zagwarantować, że państwa członkowskie będą stosowały spójne środki w przypadku podejmowania działań względem banków będących na progu upadłości. Mimo iż sektor bankowy w UE jest wysoce zintegrowany, systemy działania w przypadku kryzysów bankowych są regulowane przepisami krajowymi. Obecnie w wielu krajowych systemach prawnych organy publiczne nie dysponują uprawnieniami niezbędnymi w celu przeprowadzenia przez nie w zorganizowany sposób likwidacji instytucji finansowych, przy utrzymaniu usług niezbędnych dla zachowania stabilności finansowej i bez sięgania po pieniądze podatników. Odmiennie przepisy krajowe utrudniają skuteczne radzenie sobie z kryzysami o wymiarze transgranicznym. Niewystarczające są również mechanizmy współpracy między organami państwa rodzimego i organami państwa przyjmującego.

Ograniczone możliwości restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zwiększają ryzyko związane z pokusą nadużyć oraz stwarzają oczekiwanie, że duże, złożone i wzajemnie powiązane banki mogą ponownie potrzebować publicznej pomocy finansowej w przypadku problemów. Jest zatem jasne, że skuteczne ramy dotyczące działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na zintegrowanym rynku nie mogą zostać osiągnięte samodzielnie przez państwa członkowskie i muszą zostać określone na poziomie Unii.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności zakres i forma działania Unii nie powinny wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

Niniejszy wniosek ma na celu utrzymanie stabilności finansowej i zaufania do banków, ograniczenie do minimum strat ponoszonych przez podatników oraz umocnienie wewnętrznego rynku usług bankowych, przy utrzymaniu równych warunków działania. Wymaga to zbliżenia przepisów krajowych, aby zapewnić właściwym organom spójny zbiór instrumentów zarządzania w sytuacji kryzysowej oraz instrumentów restrukturyzacji i

⁴⁴

http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

uporządkowanej likwidacji. Jedyne działanie na poziomie Unii może doprowadzić do osiągnięcia tego celu.

Oдноśne przepisy są proporcjonalne do tego, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Ograniczenia prawa własności, które mogą wynikać z wykonania proponowanych uprawnień, są zgodne z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej w wykładni Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Ograniczenia te są określone jedynie w stopniu niezbędnym do osiągnięcia celu leżącego w interesie ogólnym, mianowicie utrzymania stabilności finansowej w Unii.

Restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja są ściśle związane z obszarami prawa krajowego nieobjętymi harmonizacją, takimi jak prawo upadłościowe i prawo własności. Dyrektywa jest zatem odpowiednim instrumentem prawnym, ponieważ transpozycja jest niezbędna do zagwarantowania, że wspomniane ramy zostaną wdrożone w sposób zapewniający osiągnięcie zamierzonego celu, zgodnie ze specyfiką odnośnych krajowych przepisów.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Nie dotyczy.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Ramy zarządzania w sytuacjach kryzysowych są silnie powiązane z **mechanizmem gwarantowania depozytów** w Unii Europejskiej. W chwili obecnej Rada i Parlament Europejski dyskutują nad zmianami odpowiedniej dyrektywy 94/19/WE. Synergie między systemów gwarancji depozytów a środkami restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków są znaczne, w szczególności jeśli chodzi o kwestie finansowania. Gdy będą już obowiązywały ramy restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które będą w stanie nie dopuścić do powstania efektu domina, systemy gwarancji depozytów będą musiały sfinansować jedynie niewielką liczbę upadających na początku banków. Jeżeli zaś nie są dostępne żadne środki restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i cały system finansowy zostaje z czasem dotknięty kryzysem, kwoty, które będzie musiał wypłacić system gwarancji depozytów w państwie członkowskim, będą znacznie większe.

Wniosek ustawodawczy jest również powiązany z dyrektywami w sprawie wymogów kapitałowych, które ustalają wymogi ostrożnościowe dla banków i firm inwestycyjnych. Ostatnie zmiany tych dyrektyw mają na celu zwiększenie ilości i jakości kapitału posiadanego przez banki, tak by można było z niego pokryć ewentualne straty. Nowe wymogi w zakresie płynności mają zapewnić utrzymanie przez banki płynności również w okresach napięć na rynkach oraz wypracowanie przez nie takiej struktury zobowiązań, która będzie sprzyjać dalszemu zwiększeniu stabilności. Wszystkie te środki zwiększą bezpieczeństwo sektora bankowego i ograniczą prawdopodobieństwo upadłości banków oraz konieczność interwencji publicznej. Jednak mimo wszystkich tych środków nie można wykluczyć, że i w przyszłości będzie dochodziło do bankructw banków. Istnieje zatem potrzeba opracowania uzupełniających ram prawnych (dotyczących działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji), które zapewnią utrzymanie stabilności systemu finansowego również w przypadku urzeczywistnienia się negatywnych scenariuszy.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

- Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Wniosek o **nieokreślonym czasie trwania**

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2013 r. do 2015 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania⁴⁵

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

- agencjom wykonawczym
- organom utworzonym przez Wspólnoty⁴⁶
- krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

-
---

⁴⁵ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

W art. 81 rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) przewidziano, że do dnia 2 stycznia 2014 r., a następnie co trzy lata, Komisja publikuje ogólne sprawozdanie dotyczące doświadczeń zgromadzonych w związku z działalnością EUNB. W związku z tym Komisja opublikuje ogólne sprawozdanie, które zostanie przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, skutecznego i wydajnego wykorzystania środków udostępnionych w związku z niniejszym wnioskiem oczekuje się, że wniosek nie pociąga za sobą nowych rodzajów ryzyka, które nie byłyby już obecnie uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli EUNB.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

-

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do EUNB zastosowanie będą miały, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

EUNB przystąpi do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz bezzwłocznie przyjmie stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu EUNB.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać na miejscu kontrole wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez EUNB oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

Artykuły 64 i 65 rozporządzenia w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) zawierają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu EUNB oraz mające zastosowanie przepisy finansowe.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽⁴⁷⁾	państw EFTA ⁴⁸	krajów kandydujących ⁴⁹	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	12.0402.01 EUNB – subwencja w ramach tytułów 1, 2 i 3	zróżnicowane	tak	nie	nie	nie

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE	TAK/ NIE

⁴⁷ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

⁴⁸ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	1A	Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
--	-----------	---

DG: MARKT			Rok 2013 ⁵⁰	Rok 2014	Rok 2015					OGÓLEM
• Środki operacyjne										
12.0402.01	Środki na zobowiązania	(1)	0	1,080	999					2,079
	Środki płatności	(2)	0	1,080	999					2,079
Środki administracyjne dochodów z opłat finansowane z										
Numer pozycji w budżecie		(3)								
OGÓLEM środki dla DG MARKT			Środki na zobowiązania	=1+1a+3	0	1,080	999			2,079
			Środki płatności	=2+2a+3	0	1,080	999			2,079
• OGÓLEM środki operacyjne			Środki na zobowiązania	(4)	0	1,080	999			2,079
			Środki płatności	(5)	0	1,080	999			2,079
• OGÓLEM środki administracyjne dochodów z opłat finansowane z			(6)							

⁵⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6	0	1,080	999					2,079
	Środki na płatności	=5+ 6		1,080	999					2,079

Uwagi:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		Rok 2013 ⁵¹	Rok 2014	Rok 2015					OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1-5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0	1,080	999					2,079
	Środki na płatności	0	1,080	999					2,079

⁵¹ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2012		Rok 2013		Rok 2014		Rok 2015		OGÓLEM	
	Rodzaj ⁵²	Średni koszt	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity
	1. Cele w zakresie przygotowania i zapobiegania:											
– lepsze przygotowanie organów nadzoru i banków na sytuacje kryzysowe oraz												
– stworzenie możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji każdego banku												
Liczba standardów technicznych oraz wytycznych	liczbowy		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Cel szczegółowy nr 1 - suma cząstkowa			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Cel w zakresie wczesnej interwencji:												
– ulepszenie ram dla podejmowania środków wczesnej interwencji przez												

⁵² Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, kilometrów zbudowanych dróg itp.).

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2012		Rok 2013		Rok 2014		Rok 2015		OGÓLEM	
	Rodzaj ⁵²	Średni koszt	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity
	organy nadzoru											
Liczba standardów technicznych oraz wytycznych	liczbowy		0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Cel szczegółowy nr 2 - suma częściowa				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Cele w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków:												
– zapewnienie możliwości szybkiego i solidnego przeprowadzenia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków												
– zapewnienie pewności prawa w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków												
Liczba standardów technicznych oraz wytycznych	liczbowy		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
Cel szczegółowy nr 3 - suma częściowa				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. Cel w zakresie zarządzania w sytuacjach kryzysowych o charakterze transgranicznym: - wspieranie skutecznej współpracy właściwych organów w przypadkach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o charakterze transgranicznym												
Liczba standardów technicznych oraz wytycznych			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Określić cele i realizacje ↓			Rok 2012	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	OGÓLEM					
	Rodzaj ⁵²	Średni koszt	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity	Realizacja	Koszt całkowity
	Cel szczegółowy nr 4 - suma cząstkowa			0	0	0	0	1	47	0	0	1
KOSZT OGÓLEM⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

3.3. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Nd.

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje

Nd.

Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.3.1.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

⁵³ Środki przydzielone na realizację poszczególnych celów obejmują również koszty ogólne, proporcjonalne do bezpośrednich kosztów zasobów ludzkich.

- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

3.3.1.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Uwagi:

W następstwie przyjęcia wniosku w DG MARKT nie będą wymagane dodatkowe zasoby ludzkie ani administracyjne.

3.3.2. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych⁵⁴

3.3.3. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015			Ogółem

⁵⁴ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

<i>Wkład państw członkowskich (60 % kosztów ogółem)</i>	0	1,620	1,498					3,119
---	---	-------	-------	--	--	--	--	-------

3.4. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody różne

Załącznik do oceny skutków finansowych regulacji w odniesieniu do wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywy Rady 77/91/EWG, 82/891/EWG, 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE i 2011/35/WE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

Koszty związane z zadaniami, które ma realizować EUNB, zostały oszacowane dla wydatków na personel (tytuł 1), ale również dla tytułu 2.

Jeśli chodzi o harmonogram dalszych prac nad wnioskiem założono, że dyrektywa wejdzie w życie między czerwcem a grudniem 2013 r. EUNB ma przygotować projekty standardów technicznych w okresie 12 miesięcy od daty wejścia w życie dyrektywy, dlatego też można oczekiwać, że prace rozpoczną się już w styczniu 2014 r. Przewidziano dodatkowy personel na potrzeby opracowania **23 standardów technicznych i 5 wytycznych**, w tym na powiązane działania związane z uznaniem procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w państwach trzecich, na zawarcie niewiążących ramowych porozumień dotyczących współpracy z państwami trzecimi, a także na bieżące prace w zakresie monitorowania, udział w kolegiach ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wypełnianie obowiązku wiążącej mediacji spoczywającego na EUNB. Wniosek Komisji przewiduje dla EUNB zadania o charakterze długoterminowym, które będą wymagały utworzenia 5 dodatkowych stanowisk (pracowników zatrudnionych na czas określony) począwszy od 2014 r. Ponadto przewidziano 11 oddelegowanych ekspertów krajowych na potrzeby wykonywania okresowych zadań, ale tylko w latach 2014–2015.

Pozostałe założenia:

- współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń dla Londynu wynoszący 1,28;
- ze względu na złożoność standardów technicznych i wytycznych oraz obciążenie powiązanych zadaniami (jak wyjaśniono powyżej) założono, że opracowanie jednego standardu technicznego lub jednego wytycznych wymaga średnio 1,15 osoboroku. 23 standardy techniczne i 5 wytycznych wymagają zatem 32 osobolat w okresie 2014–2015;
- Koszty szkoleń założono na poziomie 1 000 EUR rocznie na ekwiwalent pełnego czasu pracy;
- koszty podróży służbowych w wysokości 10 000 EUR oszacowane w oparciu o projekt budżetu na 2012 r. na podróże służbowe w przeliczeniu na pracownika;

- koszty związane z rekrutacją (koszty dojazdu, zakwaterowania, badań lekarskich, dodatek na zagospodarowanie i inne świadczenia, koszty przeniesienia itp.) w wysokości 12 700 EUR, oszacowane na podstawie projektu budżetu na 2012 r. w odniesieniu do rekrutacji na jedno stanowisko.

Dalsze szczegóły na temat metody obliczenia wzrostu budżetu w kolejnych trzech latach przedstawiono w poniższej tabeli.

Rodzaj kosztów	Obliczenie	Kwota (w mln EUR)			
		2013	2014	2015	Ogółem
Tytuł 1: Wydatki na personel					
<i>11 Wynagrodzenia i dodatki do wynagrodzeń</i>					
- w tym pracownicy zatrudnieni na czas określony	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- w tym oddelegowani eksperci krajowi	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- w tym personel kontraktowy		0	0	0	0
<i>12 Wydatki związane z rekrutacją</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Koszty podróży służbowych</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Szkolenia</i>	=16*1	0	16	16	32
Ogółem Tytuł 1: Wydatki na personel		0	2,220	2,017	4,237
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki administracyjne	=16*30	0	480	480	960
Tytuł 3: Wydatki operacyjne		0	0	0	0
Ogółem		0	2,700	2,497	5,197

W tym wkład Wspólnoty (40 %)		0	1,080	999	2,078
W tym wkład państw członkowskich (60%)		0	1,620	1,498	3,119

W poniższej tabeli przedstawiono proponowany plan zatrudnienia dotyczący pięciu stanowisk dla pracowników zatrudnionych na czas określony.

Grupa funkcyjna i zaszeregowania	Stanowiska czasowe
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
Ogółem AD	5